

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Josephus. A. M. D. C. X. C. M.
O P E R A
IOSEPHI IV-
DAEORVM DOCTIS-
SIMI AC DISERTISSIMI, QVÆ
AD NOSTRAM ÆTATEM PERVE-
nerunt omnia, nimirum:

*DE ANTIQVITATIBVS IYDAICIS LIBRI XX. QVI-
bus Vita Iosephi per ipsum conscripta, est adiecta: De bello Iudaico VII.
Contra Apionem II. De imperiorationis, siue de Machabais I. Ante-
bac in Latium sermonem translata, & ad exemplum Gra-
ci Codicis accurate distincta.*

NVNC VERO CHRONOLOGIA AD CAPVT VNIVS.
eniusque folii, cum ex veterum tum recentiorum scriptorum Commen-
tariis, cumq; scholiis necessariis, recens concinnata.

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME EDITA, ET
a mendis, quibus scatebant plurimi, repurgata

IMPRESSVM FRANCOFVRTI AD MOCENVM,

M. D. XCIX

S. B.
MÜNCHEN

VW/34/3

AMPLISSIMÆ DIGNITATIS VI-

RO, DOCTRINA SAPI-
ENTIAQUE ET MVLTIS RERVM

vsu præstantissimo Dn. ERASMO NEVSTETTERO,
cognomento STVRMERO, Præposito Comber-
genſi, Eccleſiarum Bamberg. & Herbipol. Ca-
nonico, &c. Equiti Franco,
S. P. D.

V M Fl. Iosephi illa à Sigismundo olim
Gelenio, V. Cl. latine edita opera denuo
typis hic elegantioribus minoribusq; ad-
ornanda curassem; non modo ad nouæ hu-
ius editionis laudem interesse putabam, si tua, Antistes
optime, inscriberem ea reuerendæ amplitudini, sed &
fore persuasum mihi erat, ut in nomine tuo firmissi-
mum esset situm ipsis aduersus iniquiores Criticorum
calculos præsidium, tantoque venirent amabilia, et-
iam quo prodeunt ornatiora. Equidem reuerendam
Amplitudinem tuam, honoribus atateque prouectam,
non ignorabam negociis assidue grauioribus distineri,
& curis occupari maioribus. Itaque interpellare eam,
atque has illi opinione multorum inanes, quasi merces
obtrudere primum verebar. Verum ubi reuerend.
Amplitudinis tue ingenium humanitatemque animo
intuerer, ad tuamque multorum annorum infouendis
literarum studiis consuetudinem mentem referrem, ni-
hil metui, à tuo vnus ipse ut patrocinio excluderem, sum-
maque ut liceret obseruantia erga te mea libri recentis

inſcriptione ſatisfacere, nimirum cum ſummiſſa id erga te affectionis ſit argumentum, non animum meum hoc ex munuſculo, ſed munuſculum ex animo meo aſtimabis, reſpecturus ſcilicet non quid reueren. Amplitudinis tua dignitas poſtulet, ſed quid mea poſſit tenuitas.

Gentis id tuae proprium eſt, artium opt. curam ſuſcipere, paſſimque iacentibus diſciplinis opem ferre, & hoc genus munuſculorum non aſpernando οὐχ ἥττον οἶσθαι φιλόανθρωπον εἶναι, ſecundum Artaxerxem Perſarum regem, τῷ μεγάλῳ δίδόναι τὸ μικρὰ λαμβάνειν ἐϋμενῶς. Exempla maiorum tuorum vetuſtiora non adducam, uno iam propinquo tuo Daniele Stibaro contentus, quo in Germania olim tum amico homines docti, tum patrono uſi nomen eius & egregia in Rempub. merita, per orbem terrarum ſcriptis celebrarunt immortalibus. Ille Herbipolenſis Eccleſiae columen, Reuerendi collegii ſplendor, totius orientalis Francia decus Muſis errantibus, ceu illuſtrem de editiore ſpecula facem prætendens iter ostendebat & hoſpitiū, earumque conſuetudine in omni vita ſua delectatus, ſubueniebat egentibus, afflictas excitabat. Tuam ille indolem, & maiores ætate ad virtutem impetus cum animaduertetet, à prima te pueritia ſingulari amore complexus eſt, tuamque te olim familiam illuſtraturum auguratus, in aula ſua moribus & literis expolitum, ad ſui imitationem, & quaſi imaginem totum effinxit. Adoleſcens igitur cum aliquam latine iam lingua facultatem conſecutus, cogitationes tuas omnes ad maiores in ſtudiis progreſſus conuertiffes, autoritate illius Louanium, atque in eminentiores cum Gallia tum Italia deinceps Academiæ proſectus es, ubi tuum te ingenium, tui te mores ita liberalium diſciplinarum, & Iuris utriusque Profeſſoribus, cæterisque viris quibus-

cum vixisti praestantissimis, commendarunt, ut incredibili eos studio tui incenderes.

Praclaram vero eruditionem tuam, tot partam vigiliis & peregrinationibus, ubi bene viuendi consuetudine confirmasses, & tui illius, quem dixi, propinqui de te opinionem comprobaret euentus, insignes patria tibi eximia, tum rerum cognitione, tum linguarum peregrinarum facultate praedito, honores tribuit, & campum, in quo virtus tua excurreret, aperuit latissimum. Impendebat tremenda communi patria, cum odiis capitalibus aucta, tum diffidentia inuidiaq; confirmata perturbatio, & tempora omnibus prope Reipub. membris conuulsis, & quasi luxatis multiplici iam tum calamitate grauida esse videbantur. Istum igitur quasi partum modis omnibus auertere cupientes, Ecclesiarum tum Bambergensis, tum Herbipolensis Proceres, acerrimo in aestimandis hominum morib. iudicio praediti, singulari te studio collegam asciuerunt, atque ita affecti, ut quae virtuti premia debentur libentissime persoluant, eximiis te sacerdotiis collocupletarunt, ad quos scilicet honorum gradus non illorum te fauor, sed excellens ingenium tuum euexit.

Tum vero Magistratus, quod aiunt, virum indicauit, & quae cum voluntatis tum industria tua esset praestantia ostendit. Quot subiisti enim pro communi patria tempestates? quantis saepe laboribus es perfusus? dum eo consilia tua omnia, omnes cogitationes conuertis, quae ratione simultatum illae ac dissidiorum procelle, quae infestare nos multis ab hinc annis caeperunt, vel auerti penitus, vel ita saltem sustineri possint, ne salutem populi in discrimen adducant. Itaque obcundis saepe legationibus, multisque periculorum diffi-

cultatibus superatis, demonstraſti tuam te ſalutem poſtერიoreм ſalute communi ducere. Quae res tibi cum ſolidam peperit gloriam, tum reuerendā amplitudinem tuam ad ſublimiores quoq; honorum gradus extulit.

Inſignis Comburgenſ. Eccleſia te Decano annis pluribus quam triginta æquabili proſperaque fortuna uſa nunc eodem te floret Præpoſito. Annuos ibi redditus maiorem in modum auxiſti, ædificia magnifica picturis exornata artiſicioſiſſimis extruxiſti, Bibliothecam optimorum, manuſcriptorum etiam, librorum copia inſtructam aperuiſti, ſuſpiciendum ad omnem poſteritatem meritorum tuorum monumentum. Cumq; nihil ſit difficilius, quam rebus ſecundis, atque ad voluntatem noſtram fluentibus ſeruare conſtantiam, & ſic uti fortuna, ut beneficentia non arrogantia facultatem dediffe videatur, in ſublimi dignitate iſta, rerumque omnium abundantia, nunquam reuerenda ampl. tua efferri, nunquā commoueri, nunquam ad ſe ipſam referre quicquam, ſed cuncta Deo, perenni bonorum fonti, aſcribere viſa eſt, neque ſuo unquam ſe rectius officio perfuncturum exiſtimauit, quam de communi hominum ſocietate bene merendo.

Imprimis vero cum, ut ait ex Ennio M. Tullius, benefacta male locata male facta ſint, reuer. ampl. tua liberalitatem commendat eorū, quos beneficiis afficiendos cenſes delectus. Beneficia enim illa temeraria, in quibus neq; dignitas accipientium, neq; iudicium conferentium agnoſcitur, nullam exiſtimas laudem mereri. Illis igitur poſiſſimum reuer. amplitudinis tuae benignitas rem familiarem aperit, quos vite morumque probitas à cætera clientum turba diſtinguit, quiq; ingenio præſtantes ſuos iam ſtudiorum edunt fructus.

D E D I C A T O R I A.

Assentari nescio, &, ut sciam, non volo, neque reuer. amplitudinis tuae seruiſſo auribus. Astipulatur in scriptis hominū vox eruditissimorum, qui aeternis ingenii monumentis virtutum tuarum exempla ad posteritatis memoriam transmittunt. Quid referam enim illustria illa Germania lumina Lotichium, Posthium, Rudigerum, Melissum, Modium? quorū splendida iampridem, & plena venustatis poemata reuerenda amplitudinis tuae nomen in omnes ubi humanitas colitur partes Europae dissiparunt.

Non igitur grauate reuer. amplit. tua, cum eruditorum neminem à suo congressu atq; sermone unquam excluſerit, sed sui copiam adhuc fecerit omnibus, erga Iosephum hunc nostrum patroni partes suscipiet, & quā alios, eadem & ipsam benignitate complectetur. Etenim nulla reuer. amplitudini tuae res adhuc esse potuit tanti, ut ullam putaret voluptatem ea cum voluptate esse conferendam, quā legentes scribesve afficimur Legere meminī me factos à reueren. amplitudine tua versiculos canoros & concinnos, illustria ingenii studiorumque tuorum argumenta. Herbipolensis igitur Ecclesiae tibi septem iam annis Decano cum sublimiores ante oculos honores obuersarētur, ultro ea te dignitate abdicasti, dignusq; ea, ut eras, videri maluisti, quā eadem gerenda occupatus à studiis humaniorib. diuelli. Ostendisti scilicet, virtutem magis ipsam te diligere quā virtutis insignia. Vere igitur, secundum Posthium nostrum,

*Tu contemnendo quae alii mirantur & optant,
Esse animo ostendis cuncta minora tuo.*

Istud igitur, Antistes amplissime, historia sacra cōpendium, 4035. annorum gesta vno volumine comple-

EPIST. DEDICATORIA.

Etens suscipe, &, quoniam consuetudine virorum illustrium delectaris, cum Regibus hic & Principibus, cumque prudentissimis Rerum publ. gubernatoribus, imo cum Deo ipso, loquere.

Prædicari vero à me hic aut commendari autorem non est necesse, ipsa cum hac opera commendant, &, quod dici solet, αὐτὸ τὸ ἔργον artificem demonstrat, neq; etiam notissima illa multis in locis commemorata ab aliis Historia præconia, ne actum agerem, hic retexenda putavi. Quod igitur restat, Deum Opt. ter max. qui reuer. Amplitudini tue istam mentem dedit atque auctoritatem, oro toto pectore, ut tuum communibus studiis patrocinium velit esse maxime diuturnum, annosq; tuos æquet cum iis bonis, quæ in te contulit summa. Vale. Data ex ædibus meis Francofordiæ ad Mænum, Calend. Febr. Anno M. D. XC.

Reuerendæ Amplitudinis tuæ

obseruantissimus

Sigismundus Feyerabend,
cuius & Bibliopola
Francofordensis.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI

DE ANTIQVITATE

IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

OPERA SIGISMVNDI Gelenii restitutus.

Antiqui-
tatum hi-
storia
quinque
millium
annorum.

Causa im-
pulsiva cō-
scribendi
hos libros.

Omnia
Græcorū
nova: a-
pud Egi-
ptios autē
& Chal-
daeos, &
Phœnices
res gesta
antiquis-
simā ha-
bent me-
moriam tra-
ditionem.

VFFICIENTER, ut arbitror, & per libros Anti-
quitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus
eos, aperui de nostro genere Iudæorum, quia & ve-
tustissimum est, & primam originem domesticam ha-
buit. Quinque millium enim annorum numerum
historiam continentem, ex nostris sacris libris Græ-
co sermone conscripsi. Quoniam vero multus video,
respicientes blasphemiam quorundam insane prolatam: & ea quæ à me
de Antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium
nostrum esse genus, eo quod nulla memoria apud Græcorum nobiles
historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his ar-
bitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogan-
tium quidem, vesanum spontaneumque increpare mendacium, alio-
rum vero ignorantiam pariter emendare: vniuersosque de nostra an-
tiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem
in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide
digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemie de nobis atque falla-
citer conscribere aliqua, per semet ipsos conuictos indubitanter osten-
dam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græ-
cis historiis gentis nostræ fecere memoriam: necnon & eos, qui de no-
bis scribere voluerunt nescientibus, aut nescire simulantibus indicabo.
Primitus itaque satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus an-
tiquis, Græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse
veritatis integritatem: nobis autem & aliis hominibus non esse cre-
dendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapro-
pter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam
ponderare. Omnia siquidem Græcorum nova, & heri (ut ita dicam)
nuperque facta cognoui: hoc est, fabricam ciuitatum & adinventiones
artium conscriptionesque legum: cunctarumque rerum iunior apud
eos est historiarum diligentia conscribendarum. Apud Egyptios autem, atque
Chaldaeos & Phœnices (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi
fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoriæ
traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquam aeris
corruptioni subiaccent: & multam prouidentiam habuerunt, ut nihil

horum

horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in pu-
 blicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græ-
 corum vero regionem innumeræ corruptiones inuasere, rerum memo-
 riæ delentes. Qui autem novas constituentes conuersationes, omnium
 se primos esse credidere, sciant quia etiam sero vix naturam potuerunt
 agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse cre-
 duntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo
 tempore poterit aliquis demonstrare seruata conscriptionem, neque
 in templis, neque in publicis anathematibus: quando etiam de Troia-
 nis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa quæstio atque con-
 tentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod v-
 sus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod
 apud Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: &
 hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neque
 hunc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memoria reseruatam,
 postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri disso-
 nantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est,
 Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuus, & post hunc quicumque alii fu-
 ille referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditio-
 nem præcessere. Sed & eos qui de celestibus ac diuinis primitus apud
 Græcos sunt Philosophari, id est, Pherecydem Syrium, & Pythagoram, &
 Thaletem, omnes concorditer confitentur, Aegyptiorum & Chaldeo-
 rum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium
 antiquissima iudicantur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta.
 Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgant Græci, tan-
 quam soli sciant vetera, & veritatem eorum exacte tradant: aut quis
 non ab ipsis conscriptoribus facillime discat, quod neque firmiter scien-
 tes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus est, hoc studuit
 explanare. Unde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de
 rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse
 superfluous, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab
 Acusilaio de genealogiis discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit A-
 cusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellanicum in plurimis osten-
 dit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui post illum fue-
 re, Herodotum vero cuncti: sed neq; de Siciliis cum Antiocho & Philo-
 sto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neq; rursus de Atticis hi
 qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argi historiam pro-
 tulere, alterutro consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus
 breuioribusq; rebus, quando de militiâ Persica, & his quæ in ea sunt gesta,
 tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam
 Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui tem-
 poris historiam conscripsisse videatur. Causæ vero huius dissonantiæ
 multæ fortan & alix quærere volentibus apparebunt. Ego vero duabus
 quas dicturus sum, maximam huius vini diuersitatis adscribo. Et qui-
 dem primo dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab
 initio fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur
 proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potesta-
 tem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit.
 Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est ne-
 glecta: sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt,
 disciplinæque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum
 literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de suppli-
 ciis sanctæ conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Ar-
 cadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim

*Græcorum
regionem
innumera
corruptiones
inuasere.*

*Phœnices
& Cadm^{us}
Græcorum
literarum
inuentores.*

*Apud
Græcos
nulla con-
scriptio,
poemate
Homeri
vetustior.*

*Thucydi-
des scrupu-
losissimam
sui tempo-
ris histo-
riam con-
scripsit.
Causa di-
uersitatis
apud In-
dicos.*

*Altera di-
versitatu-
causa a-
pud Gra-
cos histo-
riogra-
phos.*

*Vera histo-
ria indi-
cium.*

*Propositio
quam tra-
ctandam
sumit Io-
sephus.*

*Ordo pon-
tificum a-
pud Iuda-
os quae su-
erit.*

*Pontifices
apud Iu-
daeos a duo-
bus milli-
bus annis
denomina-
ti filii a
patre con-
scripti
sunt.*

*Deo & vi-
genti
libris*

isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla praeponeretur, qua & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt: licet haec promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui vero ad fabulas sunt conuersi: aliqui autem ad gratiam, aut civitates laudantes aut Reges: alii semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historiarum nimis aduersum est. Verum si quidem historiarum indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atque conscribant. hi vero cum quidam aliter conscriberent quam alii, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Graecis oportet: non autem de antiqua historiarum veritate, & maxime de rebus propriis vniuscuiusque provinciae. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophantur: Chaldaei vero apud Babylonios: & quia praecipue Graecis immixti, vbi sunt Phoenicis literis, circa dispensationes vitae, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris vero progenitoribus, qui eandem quam praedicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potentior) pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usque ad nostra tempora cum multa integritate servatum est, & si oportet audentius dicere, etiam servabitur, conabor breviter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione praeparatos, ad haec exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumque consisteret, prouiderunt. Oportet enim cum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudaea: sed ubicunque nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista servatur circa nuptias sacerdotum, hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes a patre nomen nuptae, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prae buere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & praecipue nostris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum novas consciunt, & probant mulieres, quae relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium vero integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos a duobus millibus annis denominati filii a patre conscripti sunt. His autem qui praedicti sunt, si quid prauaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sacificatione fungantur. Recte si quidem, potius autem necessarie, cum neque conscribendi potestas omnibus data, neque vlla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam a Deo cognoscentibus, alia vero suorum temporum, sicut sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & libenter repugnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum

ergo quinque quidem sunt Moseos qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionem habent vsque ad eius mortem. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte vero Moseos vsque ad Artaxerxem Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, prophetae suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui vero quatuor, hymnos in Deum, & vitæ humanæ præcepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe vero vsque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quemadmodum nos propriis literis credimus: tanto namque seculo iam præterito neque adicere quicquam aliquis, nec auferre, nec transformare præsumptum. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Iudeis, hæc diuina dogmata nominare, & in his utique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Iam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinere, ne vllum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Græcorum aliquid tale perpeßus est? quando neque fortuitam sustinere læsionem volunt; licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident præsumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuere, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quædam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historiæ nomine iactitare. Ego vero & de omni bello, & quæ ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galilæorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem victum: postea vero solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, vniuersa cum diligentia describebam. Et ea quæ nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Romæ tempus vacationis habens, omnia iam negotio præparato vsus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Græcam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interesse, plurimis vero nostrorum etiam eos venum dedi, qui Græca eruditione videbantur imbuti, quorum est Iulius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem vniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulatum si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam committassem aut prætermissem. Quidam vero prauis homines derogare meæ historiæ sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & aculationis insperatæ atque detractationis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem aliis rerum veracium traditionem, ipsum prius hæc nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego præcipue circa vitumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros, (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum esset in gene-

Græcorum
cum Iudeis
comparatio.

De bello
Iudæico
quidam
historias
conscripse-
re.
Iosephus
bello Iudeis
semper interfuit.

Iosephus
Romæ belli
Iudæici
historiam
conscripsit.

Iosephus
libros suos
plurimum
v. num. dedit.

Iosephus
libros quidam
blasphemant.

*Duo de
quib. agit
Iosephus.*

*Filiorum
apud Iu-
daos edu-
catio.*

*Nihil fu-
it anti-
quum tem-
poribus,
quod face-
ret Iudaei
commer-
cium Gra-
corum.*

*Romano-
rum noti-
tia sero ad
Graecos
peruenit.
Historio-
graphi
qui a Hi-
spaniam
vnam ta-
tummodo
essu cuncta
tem arbi-
trati sunt.
Argumē-
ta, Iudae-
rum gen-
tium
Graecorum
gentium.*

re sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam vero belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, iurimarum vero inspector existens: & omnino eorum quae dicta vel gesta sunt nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existinabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quod conscriptio rerum apud barbaros potius solennior, quam apud Graecis est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contencunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Graecis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimoniis gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed nostrae ciuitatis procul à mari sita sunt: regionemque vberissimam possidentes, in ea assidue laboramus, praecipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumque custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitae necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quae praedicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Graecorum: sicut Aegyptiis mercimonia, quae ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemque habitatoribus Phoeniciae maritimae, studentibus circa contractus, atque negocia amore pecuniae requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alii vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phoenices ergo propter negotiationem ad Graecorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Aegyptii, & omnes à quibus ad Graecos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi vero postea atque Persae palam in Asia regnauerunt, & usque ad alteram continentem Persae militauerunt: Thraeces autem propter vicinitatem, & Scythae ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino vniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui vero superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam conrigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestatem, tantaque bella conficiente, neque Herodorus neque Thucydides, nec ullus qui fuit cum illis, fecit aliquam mentionem, sed sero tandem & vix ad Graecos potuit eorum venire noticia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut vnam ciuitatem esse arbitrantur Iberos, qui tantam partem occidentalis terrae noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa vero ignorantiae veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alii retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita dissita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Graecorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicinae regionis adducerent antiquitatis suae? Igitur & ego hoc conabor efficere. Aegyptii enim & Phoenicibus praecipue

testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam fallum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicum vero Tyrij. De Chaldæis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum vero fidem de his præbuero, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudæorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinqueretur in Iudæis nobis faciendæ contentionis. Inchoabo autem primum à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vir Ægyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paternæ religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Ægyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Ægyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam vero etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine. Iub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in provincia castra metati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes vero provinciales inimicissime se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum vero & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissime vero & vnum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioreque provincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes muniuit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communivit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum reuasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnavit alter quatuor & quadraginta annis, Bæon nomine. Post quem alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde Apochis, vnum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mense vno. Post omnes autem Assis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Hæc quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Ægypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hycos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam Regem significat: Sos vero pastorem sine pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycos quidam vero dicunt eos Arabas esse. In aliis autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hæc, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historiarum antiquarum conueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Ægyptum ait annis undecim & quingentis. Post hæc autem Regum Thebædis & Ægypti reliquæ factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege vero cui nomen erat Alsfragmuthosis, victos dicit pastores, & aliam quidem uni-

*Manetho,
Ægypti
historio-
graphus.*

*Saltis Æ-
gyptius in
suâ pote-
statem re-
degit.
Saite ci-
uitas ad
orientem
Bubastis
fluminis
posita.*

*Reges pa-
stores vo-
cant.*

Regis E-
gypti cum pa-
tribus
facta.

Edifica-
tio Hiero-
solymae.
Captiui
dixit Nan-
than &
captiui
dixit.

Nomina
Regum
Egypti
postea
adven-
tantes.

Sethosis
Egypti
Rex, pa-
trium
mon-
gypsi
coratore
constituit.

universam Aegyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem
mensuram ingerum decem milliam, cui loco nomen est Auasis. Hunc
Manethon dicit omnem maximo muro atque robustissimo circumde-
disse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent,
simul & pradam suam. Filium vero Alisfraginuthoseos Themosis co-
natum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus arma-
torum eorum muros obsedisse. Cum vero obsidium desperasset, pa-
cta cum eis fecisse, ut Aegyptum relinquentes quo vellent innoxii o-
mnes abirent. Illos vero his promissionibus impetratis, cum omni do-
mo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero
ex Aegypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyrio-
rum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra quae nunc
Iudaea vocitatur, civitatem aedificasse, quae tot millibus hominum suffi-
cere posset, eamque Hierosolymam vocitasse. In alio vero quodam li-
bro Aegyptiorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocita-
bantur pastores, in sacris suorum libris captivos ascriptos rectissime
dixit Nanthanquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascua-
lem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captivi non teme-
re ab Aegyptiis dicti sunt: quoniam progenitor noster Ioseph dixit ad
Regem Aegyptiorum, se esse captivum: & fratres in Aegyptum poste-
rius evocavit, Rege precipiente. Sed de his quidem in aliis examina-
tione subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam
testes Aegyptios, rursusque quomodo se habeant verba Manethonis
circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam e-
gressus ex Aegypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulso eo-
rum Rex Themosis regnavit post haec annis viginti quinque & mensibus
quatuor, & defunctus est. Assumpsitque regnum filius Chebron annis
tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius au-
tem soror Amesses annis viginti uno, & mensibus novem. Mephres
autem duodecim, & mensibus novem, Mephramuthosis viginti quin-
que & mensibus decem. Thomosis autem novem, & mensibus octo.
Amenophis vero triginta & mensibus decem. Orus vero triginta sex,
& mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, &
mense uno. Rathotis vero frater novem. Acencheres autem duode-
cim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tri-
bus. Armais vero quatuor, & mense uno. Armesis autem uno, & mensibus
quatuor. Armelesmianum vero sexaginta sex, & mensibus duobus. A-
menophis autem novendecim, & mensibus sex. Sethosis autem eque-
stres & navales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem
Aegypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tan-
tummodo autem diademate uti prohibuit, & per Reginam matrem li-
berorum opprimere imperavit, & ut abstineret etiam ab aliis regalibus
concubinis. Ipsi vero ad Cyprum & Phoenicem, & rursus contra Assyrios
atque Medos castra metatus, universos quidem, alios ferro, alios sine bel-
lo terrore magnae virtutis sibi met subiugavit. His vero felicitatibus ele-
vatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac provincias subuer-
tendo, multoque tempore procedente Armais, qui in Aegypto fuerat de-
relictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore facie-
bat. Nam & Reginam violenter obiecit, & aliis concubinis sine paritate
ingiter miscbatur: persuasusque ab amicis & diademate utebatur, &
fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codi-
illos Sethosi misit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater
Armais. Qui repente ad Pelusium destinavit, & proprium tenuit re-
gnum. Prouincia vero vocata est ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim

quod

quod Sethosis Ægyptus vocabatur. Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem Manethon. Palam vero est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Ægypto liberati, ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc provinciam inhabitare, quam Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse confidant. Duae igitur res Manethon maximas pro nobis Ægyptiis literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Ægyptum: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut pene mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea vero quæ Manethon non ex Ægyptiis literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissime custoditæ, ex his quæ apud eos facta & invicem gesta noscuntur, quæ tamen memoriæ digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses octo, quam Tyrii Carthaginem condidere. Descripta vero est apud illos constructio templi nostri. Hiram enim Tyrionum Rex amicus erat Regi nostri Salomonis, paternis amicitiiis ei devinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem Fabricæ, præbuit Salomoni aurum quidem viginti & centum talenta: incidentique pulcherrimam sylvam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinavit ei. Quem redonavit Salomon & aliis multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipue autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia conciliavit. Problemata enim solvenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in aliis sapientior apparebat. Hactenus vero servantur apud Tyrios epistolæ mutæ, quas illi scripsere ad invicem. Quod autem non fingam de Tyrionum literis, testem producam Divum qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicis historiis hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnavit. Hic parus orientalis civitates amplavit, urbem potiorum fecit: & Olympi Jovis templum, quod in insula situm erat, ædificavit: & Olympi Jovis templum, quod in insula situm erat, ædificavit: & aureis anathematibus exornavit. Ascendens autem in Libanum, sylvas incidit ad templorum ædificationem. Regem vero Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quidam aigmata, & poposcille ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, per eum tantum solvendi perfolueret: confellumque Hiramum, non se posse solvere propositas quæstiones, multis pecuniis multatum. Deinde Abdemonum quendam, virum Tyrium, propositas solvisse quæstiones: ipsamque alias propositas, quas si non solvaret Salomon, multas rursus pecunias Hiramio Regi conferret. Dicit igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Epnelium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex provincialibus vniuscuiusque loci literis, historiarum veritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnavere, & deinde veniens ad Hiramum Regem, sic ait: Moriente vero Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere conjunxit Eutychorum, aurumque ibi columnam Jovis in templo reposuit: & ad sylvam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitique antiqua ædificata novam

*Ægypti
unde di-
cta.*

*Inde orbi
ad Ægy-
ptum ad-
ventu su-
rundemq;
egressum
ostendit
Manetho.
In Hiero-
solymis æ-
dificatum
est tem-
plum a Sa-
lomone Re-
ge ante
an. 143.
& menses
8. quam
Tyrii Car-
thaginem
condidere.
Tyrionum
Regu &
Salomo-
ni amicitia.*

*Hirami
& Salo-
monis pro-
blemata.*

*Menandri
Epnelij
testimo-
nium.*

Abdemonus.

Hirami Regis genealogia.

Carthago a Dido Pygmalionis, sorore in Africa extracta.

Berosus historographus genere Chaldaeus. Nabulassarum, Nabuchodonosorum pater, Babyloniorum & Chaldaeorum Rex. Nabuchodonosor rebellantes imperio suo subiecit.

templa ædificauit. Herculi quoque & Astartes fana dedicauit, Herculis primum extracto mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minime tributa reddentes: quos etiam subdenter subimet, denuo remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur vero tempus ab hoc Rege usque ad constructionem Carthaginiis, hoc modo: Moriente Hiram succellit in eius regno Beleastartus filius, qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnavit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnavit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidiis peremere: quorum senior regnavit annis 12. Post quos Astartus filius Beleastarti regnavit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnavit annis 12. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnavit annis nouem, & peremptus est a fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astartæ sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnavit annis triginta duobus. Huic successit Bidezorus filius: qui cum vixisset annis 45. regnavit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnavit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus 40. tenuit principatum. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem ædificauit Carthaginem. Itaque colligitur tempus à regno Hirami usque ad ædificationem Carthaginiis, annorum 155. & mensium 8. Cum vero duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis ædificatum sit templum, sit ab ædificatione templi, usque ad constructionem Carthaginiis tempus annorum 143. mensium 8. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam vniuersam bello tenuissent, tum demum templum ædificare cœpere: & hæc aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de aliis rebus. Testis autem horum est Berosus vir genere quidem Chaldaeus, notus autem eis qui doctrinæ eruditionique congaudent: quoniam de Astronomia & Chaldaeorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berosus antiquissimas secutus historias, de facto diluuii, & hominum in eo corruptione, sicuti Moses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiciens, usque ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorum regem & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumque generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Unde ciuitatem contigit desolari annis 70. usque ad Cyrum regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, vniuersos priores Chaldaeorum & Babyloniorum Reges exactioibus suis excellens. Ipsa vero verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassarum, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœniæ re-

bellaret, cum non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori ætate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa deserto congressus, provinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem vero tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum ægro tasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnauit annis 29. Nabuchodonosor autem post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Ægyptiaca disponens, reliquarumque prouinciarum, & captiuos Iudæorum & Phœnicum atque Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniæ, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensque cuncta à Chaldæis dispensari, seruatumque regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captiuis quidem aduenientibus præcepit habitacula in opportunitissimis Babyloniæ locis ædificare. ipse vero ex manubiis templi Beli ac reliqua munificentissime excoluit: & veteri vrbis alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluium consertere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos cocto latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic communiter portas quæ vel templum deceant addidit ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioreque extruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. illud memoratu dignum, quod hæc adeo superba supraque fidem magnifica, 15. dierum spacio perfecta est. In eo lapidea moles excelsas excitauit, aspectu montibus assimiles, omnique generi arborum confitas. Horum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod vxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc itaque retulit de prædicto rege, & multa super hæc in libro Chaldaicorum: in quo culpat conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem ædificatam, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, false conscripsisse dicens. Ipsam certe Chaldæorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archius Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta sunt de rege Babyloniæ: quoniam & Syriam & vniuersam Phœnicen ille subuerit. In his sane consonat & Philostratus in historiis, dum Tyria meminit obsidionis & Megasthenes in quarto Indicarum: ubi declarare contendit. prædictum regem Babyloniæ Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse, Dicit enim eum & maximam Africæ partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ vero de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse à Babyloniis, & ceptum rursus ædificari Cyro tenente Asiæ principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cum regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus filius eius Euemaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias à marito sororis suæ Niriglistoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglistoroore, annis regnauit quatuor. Huius filius Laborosaradochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem: insidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, conuenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuiusdam qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluium Babyloniæ ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius

*Nabuchodonosor
patris in re
gno successit.*

*Beli pri
mus Rex
Assyrio
rum.*

*Nabuchodonosor
regiam ex
truxit.*

*Babyloni
æ Semira
mide non
ædificatâ.*

*Babyloniæ rex
Herculem
fortitudi
ne & rerum
gestarum
magnitu
dine præ
cessit.*

*Nabuchodonosor
successor,
Babyloniæ muri
ex latere
cocto &
bitumine
constructi*

Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.

Phanias de Iudeorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet. Chaldaeorum ac Tyrorum scripta cum Iudeis consonant. Græcorum de Iudeorum antiquitate testimonium. Hermippi de Pythagora testimonium.

Theophrastus.

regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, vniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus in Borsippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniam obsidens, & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulsi eum à Babylone. Nabonidus itaque reliquum vitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concordant cum nostris. Scriptum namque in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis 7. Secundo vero anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darii anno perfectum est. His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habeat: Sub Rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnauit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Eenibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdai mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Gerastus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnauit Balatorus anno vno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnauit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Iromum, qui regnauit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cepit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldæis ac Tyriis, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri Antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia vero & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro, quod Pythagoras vno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque: & quod præciperet, vt non transiret locum, vbi asinus lapsus esset, & ab aqua sæculæta semetipsum abstineret, & ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hæc autem agebat atque dicebat, Iudeorum & Thracum opiniones imitatus: ac transferens in semetipsum. Dicitur enim vere, quod ille vir multas Iudeorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates non ignota olim gens nostra: & multi iam mores ad quasdam transferunt, & æmulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrorum leges & peregrino sacramento iurare. Inter quæ sa-

cramenta cum quibusdam aliis etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudeos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neq; Herodorus Halicarnasseus nostram ignorauit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Aegyptij, & Aethiopes, verenda ab initio circumcidunt. Phoenices vero, & Syri in Palaestina confitentur hoc ab Aegyptiis didicisse. Syri autem qui circa Thermoploontem & Parthenium fluuium commorantur, & his vicini Macrones à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circumciduntur: & isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptiis autem & Aethiopibus dicere non possum, viri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palaestina sunt, circumcidi. Omnium autem, qui habitant Palaestinam, soli Iudaei circumciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin & Chærilus, antiquus Poeta, meminit de gente nostra, dicens quod militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Graecos: & enumerans vniuersas gentes, nouissimam nostram posuit, ita dicens:

*Huius miranda specie gens castra secuta,
Phœnissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuviae capitis duratae igne gerebat.*

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod & Solymi montes in nostra regione sunt constituti, in quibus habitamus, & stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudeos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non est vulgo Graeci: sed ob sapientium celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Paripateticorum nulli secundus, in primo libro de Somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodā viro Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ vero habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco opere precium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus vniuersi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dicit, inquit Hyperochides, ita si placet tum ille genere igitur Iudæus erat, e Coelestria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque (ut aiunt) philosophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudæi nomen accipientes a loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudæa. nomen vero eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospites recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, granissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis de gentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum aliis scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quæ habebat. Hæc ait Aristoteles apud Clearchum, & super hæc multa ac mirabilem continentiam Iudæi viri in eibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hæc ex ipsius lectione cognoscere, ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecateus autem Abderita, vir philosophus si-

Corban,
donū Dī
Herodot'
Halicarnasseus de
Iudeis
circumci-
sione.

Chærilus,
antiquus
poeta, de
Iudeis
gentem
montem

Asphaltites
stagnum.

Clearchi
Aristote-
lis discipu-
lus de Iu-
dæis testi-
monium.

*Hecataeus
Abderrita cum
Alexandro
rege nu-
tritrus.*

*Mille &
quingenti
sacerdotes
Iudaorum
decimas
accipit.*

*Iudaorum
contra A-
lexandri
constantia.*

*Amplitu-
do Iudae.*

*50. stadia
fere sex
milliaria
Germani
ea consi-
tunt.*

mul & circa actiones industrius, cum Alexandro rege nutritus, & cum Ptolemaeo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex qua volo breviter quaedam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus templum ostendam. meminit enim praelii, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade vero septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gaza praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum vero profitentur universi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum istud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemaei, cum eo proficisci ad Aegyptum. & rebus communicare voluerunt. Quorum unus, inquit, erat ezechias pontifex Iudaeorum: homo aetate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate vero apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & universi in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conversationem, quam scriptam habebat, pariter indicavit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur haec: Et male sapientius a finitimis audientes, & omnes contumelias patii a Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parva, dicens, Alexandro quondam in Babyione constituto, & volente Beli templum quod corruerat renovare, cunctisque militibus similiter rudera portare praecipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscere Rege securitas praerberetur. Qui dum ad provinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templum & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro aliis quidem multam sarcinam exolvere, pro aliis vero veniam consecuti sunt. Adiecit autem quod merito ob haec mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persae primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Aegyptum & Phoenicem sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem provinciae quam incolimus, pulchritudinemque narravit. Pene decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrimae provinciae possidere noscuntur. Iudaea namque huius est amplitudinis. Et quia etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudaeorum & aliae quidem multae munitiones per provinciam, atque vici. Una vero civitas munitissima, habens praecipuum circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubito-

torum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figurat. one composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, vnumquodque latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem vero decem. & circa eam maxima fabrica, vbi altare est constitutum & candelabrum, vtraque aurea, duorum talentorum pondus habentia & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum vero aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio. nullus ibi veluti luerus, aut aliquod huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bubentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quæ cognouerit à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius verba subli-
 10 ciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, vna secutus est quidam cum aliis equestrum Iudæorum nos deducentium, nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente vt cuncti starent, interrogauit, cur
 20 substitissent omnes. Ostendente vero ei vate auem quam intuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, vt manerent omnes, staret auis: si vero surgens antèrius euolaret, procederent: si vero post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursus tacens, atcumque trahens, sagittam emisit: & auem percussam interemit. Indignantibus vero vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infauitissimam auem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret. Sed Hecatæi testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hæc apertius inuenire. Non vero me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minime græcus, vt ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam & Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnauigare, somno prohibita ne faceret, capta atque defuncta est. Hæc ergo præfatus Agatharchides & derogans superstitioni Stratonices, vtitur exemplo generis nostri sic scribens: Qui vocantur Iudæi, habitant omnium mun-
 40 ditissimam ciuitatem, quam vocare Hierosolymam provinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neque arma portare in prædictis diebus, neque terræ culturam contingere, neque alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare vsque ad vesperam soliti sunt. Ingrescente vero in ciuitatem Ptolemæo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodite debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, provincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi autem casus, præter illos, alios quoque docuit vniuersos: vt tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hæc examinant integritus, apparet magnum, & præcipua laude dignissimum: si & saluti & patriæ quidem, custodiam legum pietatemque diuinam proponere concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas

Sacerdotes in templo habitant, & vinum non bibunt.

Agatharchides de Iudæis testimonium.

Sabbathum Iudæorum.

*Qui qui-
dā histo-
riographi
Iudaorū
mentionē
omiserint*

*Postremū
capitulū
cōtra quo-
rundā de-
rogatio-
nes & ma-
ledicta.*

*Blasphē-
matū in-
ter Iudaos
& Aegy-
ptios cau-
sa.*

*Aegyptio-
rum ido-
latría.*

memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse præbitu-
rum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso
tempore quo Hecatzus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ
præsidebat. Verum Hecatzus etiam librum conscripsit de nobis: Hie-
ronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet pene in
ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant.
alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoriz præ-
deret: alterum vero omnino circa veritatem quædam passio cernitur
obscurasse. Sufficiunt tamen ad comprobationem antiquitatis no-
stræ, Aegyptiorum & Chaldæorum atque Phœnicum historia: & super
illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos, Theo-
philus etiam & Theodorus, & Mnaseas, & Arifhænes, & Hermogenes,
& Ephemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim
ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plu-
rimi namque prædictorum virorum, veritate quidem Antiquarum re-
rum frustrati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubnere libro-
rum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc di-
cere proposui. Phalereus sane Demetrius, & senior Philon, & Eupole-
mus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum
est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulosi-
tate sequi. His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est reliquum
ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledi-
cta, quibus vruntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam:
& conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hæc con-
tra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis aliis hoc euenit pro-
pter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari
solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum fonda-
re nobilitatem, & conuersationi detrahere tentauere: Theopompus
quidem Atheniensium, Lacedæmoniorum vero Polycrates. Is au-
tem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit,
sicuti quidam putant) etiam Thebæorum momēdit urbem. Multa ve-
ro etiam Timæus in historiis de prædictis, & de aliis blasphemauit. Et
hoc præcipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calum-
niantur: quidam propter inuidiam atque malevolentiam, alij vero
propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudicantes. & apud
stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium: sani vero auditores eorum malignitatem
condemnabunt. Blasphemiarum igitur in nos sæpe congestarum huius-
modi causa est. Volentes Aegyptiis gratificari quidam, veritatem cor-
rumpere tentauere. Et neque aduentum in Aegyptum nostrorum pro-
genitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec rursum egressum cum veri-
tate dixere: multasque causas odij ac inuidiæ pariter habuere. Princi-
pio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentēs effe-
cti sunt: vnde regressi ad propria denuo fuere felices. Deinde sacrorum
diuersitās, multas inter eos fecit inimicitias: in tantū præstantiore no-
stra pietate quam solennitates illorum, quantum Dei natura animali-
bus irrationalibus sine dubitatione præstat. Communis namque a-
pud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari Deos: singulatim autem
alij alia colunt, vani ac fatuli omnino homines, & ab initio in his ma-
lis opinionibus consueti: & propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesque multos nostram
zelari conuersationem, inuidiam habuere: & ad tantam fatuitatem ac
pusillanimitatem quidam perducti sunt, ut non pigeret eos etiam con-
tra antiquas suorum scriptiones aliqua dicere. Qui cum hoc faciunt,

sibi metipsis aduersa conscribere passione cæcitalis ignorauere. In vno
tamen & maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus sum ante
paululum nostræ antiquitatis teste. Manethon itaque, qui Ægyptia-
cam historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfa-
tus nostros progenitores cum multis millibus in Ægyptum aduenisse,
& illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus est, quia posteriori tem-
pore amittentes eam provinciam quæ nunc Iudæa vocatur obtinuis-
sent: & ædificantes Hierosolymam, construxissent templum. Et hæc
hæc conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde vsurpans sibi mer-
licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem
Ægyptiorum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abo-
minatione ex Ægypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem ad-
iecit, quod est falsum nomen. Et propterea tempus regni eius nequa-
quam diffinire præsumpsit, cum aliorum regum omnes annos perfecte
protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit fabulas, pene oblitus, quod e-
gressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo an-
nos factum est protulerat. Themusis enim erat rex, quando egressi sunt.
Et ab hoc tempore, Regū qui postea fuere, anni sunt trecenti nonagin-
ta tres, vsq; ad fratres nomine Sethonem, & Hermæum: quorum Setho-
nem quidem Ægyptum, Hermæum vero Danaum denominatum dicit:
quem expellens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta & no-
uem: & post hunc senior è filiis Rampses annis sexaginta sex. Ante tot
igitur annos egressos ex Ægypto patres nostros confessus, deinde Amē-
nophin adiiciens regem, hunc ait & Deorum fuisse contemplatorem,
sicut Orum quendam priorum regum: & implisse desiderium eius sa-
cerdotem Amenophin natum ex patre Papiro: qui videbatur quasi di-
uina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq; futuro-
rum. Et dixisse regi hunc cognominē, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis & aliis maculatis hominibus purgare contenderet.
In quo letatum regem, omnes dicit corpore debiles ex Ægypto cōgre-
gasse, & fecisse multitudinem numero octuaginta millia. Eosque ad se-
ditiones lapidum in partem Nili orientalem misisse: simul & alios Ægy-
ptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos et-
iam eruditorum sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin vero illum
sapientem diuinumq; virum refert iussisse & erga semetipsum & erga
regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & di-
xisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægy-
ptum obtinerent sedecim annis. Et hæc cum non quidem præsumpsis-
se regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac
sibi mortem consciuisse. & propterea regem in anxietatem maximam
peruenisse. Deinde ad verbum hæc refert.

Itaque rogatus rex, vt ad requiem & tutamen eorum secerneret ci-
uitatem, desertam urbem, quæ fuerat pastorum, nomine Auarim, præ-
buit eis. Est autem hæc ciuitas secundum theologiā antiquam, Typho-
nis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum opti-
mum ducem sibi mer quendam Heliopolitanorum Pontificum Osarisi-
phum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille pri-
mum quidem eis legem posuit, vt neque Deos adorarent, neq; ab ani-
malibus, quæ præcipue sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstinē-
rent, nulliq; copularentur nisi cum quibus fœdus habere videbantur.
Hæc autem sentiens, & alia plura, maxime Ægyptiorum consuetudini-
bus inimica, præcepit multo opere muros ædificari ciuitatis: & ad bella
preparari contra Amenophin regem. Ipse vero assumens secum etiam

*Manetho
Ægypti
historio-
graphus.*

*Manetho
nu de Æ-
gyptiorū
leprosis
fabula.*

*Osarisi-
phus
Dux A-
uarim.*

*Electorū
contra E-
gyptios
bellum.*

*Aegyptio-
rū Rex in
Aethio-
piā fugit,
cumque
Aethio-
piorū Rex
honorifice
suscepit.*

*Osarfi-
phus post-
ea Moyses
vocatus.*

*Manetho
nes figmē-
ti depul-
sis.*

alios sacerdotes & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themise rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant ex honorati significans, & poscens ut pariter contra Ægyptum castra metarentur, promisitque eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum provinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnuros autem opportuno tempore & provinciam facillime subdituros. Illi vero læticia cumulari, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Ægyptiorum rex, dum illorum audisset invasionem, non medioeriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prädixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Ægyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipue à sacerdotibus honorabantur ante præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum caute celarent. Filium vero Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinque esset annorum, apud suum commendavit amicum. Ipse vero transiens cum aliis Ægyptiis, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deū pugnare, terrorum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiam cum vniuersis nauibus & multitudine venit Ægyptiorum. Per gratiam namque erat ei subiectus Aethiopum rex: propter quod suscipiens etiam populū vniuersum præbuit alimenta hominibus necessaria, quæ provincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidem hæc gesta sunt. Solymitæ vero descendentes cum viris pollutis Ægyptiorum, sic pessime hominibus vti sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia quæ colebantur, crudelissime discerpserunt. peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogentes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politias & leges eis composuit sacerdos quidam genere Heliopolites, nomine Osariphus, vocatus ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus, mutauit nomen & vocatus est Moyses. Quæ igitur Ægyptij de Iudæis ferunt, hæc sunt. Sed & multa breuitatis causa prætereo. Dicit autem rursus Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna virtute simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et congressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casibus persecuti sunt eos usque ad Syriæ fines. Hæc equidem & huiusmodi Manethon conscripsit. Quia vero antea loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione monstrabo: illud primo distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit nobis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Ægyptij genere, sed extrinsecus illuc aduenissent, & Ægyptum obtinuisent. & ex ea rursus egressi sint nostri progenitores. quod vero nobis postea permixti non sunt Ægyptij corpore debilitati: & quod ex his non fuit Moyses, qui populū duxit ex Ægypto, sed ante multas generationes extitit, per ea quæ ipse dixit, conabor ostendere. Primam itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concupit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem & Hircum, & Crocodylos, & Cynocephalos, videbat. cœlestes autem quomodo poterat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior rex alter hos viderat? Ab illo ergo audiens,

quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua nequaquam ege-
 bat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hæc rex posse a-
 gere confidebat. quod si ita fuisset. quomodo impossibilium concu-
 piscentiam non præsciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde
 quam rationem habere potuit, vt propter mutilos aut leprosos ei inui-
 sibilis essent? Irascuntur enim propter impietates, non propter corpo-
 rum vicia. Deinde, tam multa millia leproforum & male habentium,
 vna pene hora quomodo fuit possibile congregari? aut quomodo rex
 non obediuit vati? Ille namque præcepit debiles Aegyptios exilio de-
 portari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
 rariis indigens, & non purgare prouinciam volens. At autem quod va-
 tes semetipsum peremit, præuidens Deorum iram, & quæ erant in Ae-
 gypto futura, & conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo
 ab initio vates etiam suum interitum non præsciuit? quomodo non re-
 pente regi contradixit volenti videre Deos? aut qua ratione timebat,
 iam non sui temporis calamitates? aut quid nam grauius imminebat,
 quod morte præueniret? Quod vero inter omnia stultius est, videamus:
 Audiens enim hæc, inquit, & de futuris iam metuens, debiles illos
 quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de prouincia pepu-
 lit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum a pastoribus ha-
 bitatam: quæ vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem in-
 quit, delegere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, vt
 neque Deos adorarent, neque ab Aegyptiacæ festiuitatis animalibus
 abstinere, sed omnia perimerent, atque consumerent, nullique pe-
 nitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati esse videbantur: & iure-
 urando multitudine obligata, quatenus in eis legibus perdurarent.
 Auarim ciuitatem munitam contra regem dicit eos bello sumpsisse.
 Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxiliis ex-
 hibendis, & daturum Auarim compromittens, quæ foret ex Hieroso-
 lymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Ae-
 gyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum du-
 centis millibus armatorum. Regem vero Amenophin Aegyptiorum, cum
 nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum
 aliis sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas vero inuasionem fa-
 cta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasset, & equestres per-
 emisse refert: & nulla iniquitate aut crudelitate abstinuisse. Qui vero
 politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopoli-
 tes, nomine Orsaphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolita-
 ni Dei: & mutato nomine dictus postea Moses, Tertiodecimo vero an-
 no Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum
 multis milibus dicit & congressum contra pastores atque pollutos ha-
 bita conflictione vicisse, & multos interficientem, vsque ad fines Syriæ
 persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se men-
 tiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debiliū, licet pri-
 mitus irascerentur regi, circa se vtique talia facienti, secundum præmo-
 nitionem vatis, tamen cum à sectione lapidum sunt egressi, & prouin-
 ciam percipere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro
 si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent,
 non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multo-
 rum illic cognationes haberent. Proinde etiā si contra homines pugna-
 re decreueret, non tamen contra Deos impietatem gerere præsumebat:
 nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. O-
 portet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis
 principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos

Verborū
 Manetho-
 ni repe-
 titio.

Præcedē-
 tium de-
 pūlio.

*Epilogus
huius par-
te Iudae-
rum gen-
ex Aegy-
pto non o-
riundum.
Ad Ma-
nethonis
de Mose
maledi-
cta respo-
sio.
Moses le-
prosus no-
fuit.*

*Mose a
Moy quod
Aegypti-
u aquam
fuerat,
dictus.*

Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, arque iurisiurandi vincu-
lum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non ir-
rationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis
rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est, sed misere macu-
larios ad Hierosolimam, ut ab eis auxilia poscerent. quam amicitia
aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus pluri-
mum differabant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere,
nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupaturi essent:
quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi
fuerant, qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortas-
se negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortuna-
tam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat,
cur ob uegetes hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo dome-
sticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam
praeceiebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis milli-
bus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui profi-
ciscebantur: mutationem vero propositi & fugam unde coniectare po-
terant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hiero-
solymitanum exercitum: atque hae eis exprobrat: quasi non hostes eos
induxisset: aut quasi hae sint aliunde accito militi obicienda, cum ea-
dem ante aduentum eorum fecissent, facturoque se iurassent ipsi Aegy-
ptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus praelio vi-
cit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus
est omnibus undecumque inuadentibus captu facilis: & qui tunc a iure
belli potiebantur, cum scirent Amenuphin viuere, neque aditus ab Ae-
thiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque
alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut
ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto
exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Ae-
gypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt.
Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verifi-
mile est, multos in praeliis, plurimos vero postremo & in fuga. Superest
ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diui-
num existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare co-
nantur: dicentes Helipoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum
aliis pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII an-
nis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc
tenemus eduxisse. Quod vero eiuscemodi calamitatis corpus expertus
habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdi-
xit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub
idem tectum successisset, pro impuro habet. Quinetiam si eo morbo li-
berari, & in pristinum restitui contingat, praescripsit certas purificatio-
nes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra: & omnium pilo-
rum abrasiones: multisque & variis sacrificiis peractis, tum demum san-
ctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem
expertus esset prouidentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili
infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne
minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit.
Sed etiam si iam sacerdoti tale aliquid accidisset, honore eum priua-
uit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum
opprobrio suo damnoque tulisse leges? Quin & nomen valde incredi-
biliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmuta-
tionem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua serua-
tum Mosen. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum

existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi vero ad vulgares fabulas se vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Chæremonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophan, & filium eius Rhamessen, ait Isidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Philitiphauten vero sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia e finibus eiec-
 10 **ta.** Duces vero eorum fuisse scribas Mosen & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia vero eis nomina esse, Moli Tisithen, Iosepho Petesephi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse 30. millia, ab Amenophi relicta, quæ is in Aegyptum transferre noluerat: cum iis iusto foedere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorū, in Aethiopiam fugisse, relicta uxore grauida: quam delitescentem in quibuldam speluncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem ætatem peruenisset, expulisse Iudæos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepit. Et hæc quidem Chæremon. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum eos discrepare, atque mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quæ ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videndi Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Chæremon autem initium de illide somnium finxit. & ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Philitiphauten iam multitudinis numerus sane belle congruit. illo octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiectiones pollutos, deinde ad Auarim habitandam: traductos, ac reliqua Aegyptio bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Chæremon, Aegyptio decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relicta, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod vero egregium est, ne illud quidem quinam & vnde erat tam numerosus exercitus dixit. Aegyptii-ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis & illide somnium confinxit. Mose vero & Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsum Chæremon adiunxit, & quidem quatuor ætatibus ante
 20 **Mosen** deiunctum, quarum sunt anni fere centum septuaginta. Quin & Rhamesses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, & cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, & postea prælio victorem, & Iudæos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessen transfugerint. quod vero maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudæos, vel vtris eorū det hanc appellationem: illisne CCL. milibus leproforum, an his CCCLXXX. milibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat ut eunque, si ab aliis redarguti fuissent. His addam Lyfimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumetum mendacii, verum enormitate figmenti illos vincentem. vnde ap-

In Chæremonē historiographum.

Messenes Amenophi filius. Manethon & Chæremonis historia comparata.

Manethon & Chæremonis historia discrepantia.

Lyfimachus mendacii arguitur.

*Scabiosos
ac lepro-
sos Iudaeos
iuxta Ly-
simachi
opinionē
in pelag^o
deiicien-
dos, aut
in loca de-
serta ex-
ponendos.
Quando
da res oc-
cupavit,
Hierosoly-
ma adji-
carunt.*

*Opinio
aut Lyfi-
machi de-
misit.*

paret eum magno odio confuxisse. Dicit enim, qua tempestate Bocchoris in Aegypto regnabat, populum Iudaeorum, quod essent lepra, scabie, & aliis quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Aegypto accidisse. Bocchorum vero Aegyptiorum regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate misisse: responsum vero à Deo repurganda esse templa ab hominibus impuris & impiis, eiecisse eis de templis in loca deserta. Ceterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam egre ferente. & templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorum autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificis iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos vero ac impetiginosos plumbei laminis inuolutos in pelagus deiici. quibus submersis, reliquos congregatos & in loca deserta expositos esse, ut perirent. eos habito consilio consultasse de seipsis: & nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitalle: sequentique nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti vero luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta perveniretur. tum praecepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa & altaria quae ibi inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis multitudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca culta peruentum. tum vero & hominibus iniuste tractatis, & fanis compilatis ac incensis, verum in eam quae nunc Iudaea dicitur: conditaque ciuitate hic habitare, urbem vero Hierosolyma, ex re nominatam, aliquanto autem post iam auctos viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipso Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit regem, sed recentius nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Aegyptio ad Ammonem abiit de impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam multitudinem Iudaeorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Iudaeos morbus occuparit, dicit enim populus Iudaeorum. Qualis, advena, an indigena? Cur igitur eos cum fin Aegyptij, Iudaeos vocas? Quod si hospites sunt, cur vnde nam sint non dicis? Quomodo autem cum rex tam multos ex his mari misisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit: aut quomodo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc teneamus, & condiderunt urbem, & extruxerunt templum apud omnes celebre? oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam, & ex quibus ortus. quamobrem vero tales eis inter eundem aggressus sit ferre leges, de Diis, etiam erga homines iniustas. Siue enim Aegyptij erant genere, non tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis, iurassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent. Quod si bellum internecinum, aduersus vniuersos mortales suscepunt, cum essent (ut ipse ait) miseri & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum, sed hanc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen inpositum ciuitati à templorum spoliatione, praesumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mirum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui fundauere urbem, ornato semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem generosus vir praemia detractionis impotentia non intellexit. Hierosolyma non idem voce Iudaica quod Graeca significare. Quod ergo amplius quilibet diceret

contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud faciens principium, cetera presentis operis explanare tentabo.

Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldæorum, Ægyptiorumque literis satisfaciens veritati: multosque Græcorum conscripser adducens, & meam e diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo

reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripser. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima vero quantum tantummodo detractionem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia vero multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quam illis quæ multo studio concipiuntur: & derogationibus quidem gaudent, præconis vero mordentur, necessarium duxi, ne hunc quidem infirmatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoque plexisque mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laesio audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neque aperte cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Ægypto migratione affert; nunc incolas Alexandriae Iudæos calumniatur: insuperque de sacris templi nostri ceremoniis atque aliis ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Ægyptios genere fuisse, neque ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pullos, non mediocriter solum, sed pene ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Ægyptiacarum hæc: Moyses, ut accepi à grandioribus natu Ægyptiis, Heliopolitanus erat, qui patriis institutis moribus, subdiuales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis vero statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra vero in eam incidens, ut

Ab Apione quadam valde frigida conscripta.

Apion de Moysè & gente Iudæa.

*Apionis
de Mose et
templo Iu-
dæis: omni-
darium co-
arguitur.*

*Temporū
ratio a-
pud histo-
riogra-
phos ma-
gna.*

*Hiram et
Solomonis
amicitia,
de qua su-
pra lib. 1.
cont. A-
pionem in-
prim.*

*Inguinis
morbū
Ægypti
salvato-
rū vocat.*

*Depulsio
figmenti
Apionis
de sex die-
bus itinere.*

pote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumvoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium vero eius non tam nostris verbis evidenter coarguitur, quam Moëos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomō, omni tali curiositate abstineat, qualem cōfinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natū Moëen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per aetatem illum familiariter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus non posset quænam eius sit patria certo affirmare, neque de Pythagora tantum non heri nudiusve tertius nato: de Moëe vero tam multis annis illos præcedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifeste illum mentiri apparet. Quin & temporum ratio, quibus Moëen ait eduxisse leprosos & cæcos & claudos, bene concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regente Terthmese ludæos dicit ex Ægypto discessisse annis 393. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bochoris Regis, hoc est, ante annos 1700. Molon vero & alii quidam, ut cuique visum est. At vero Apion cæteris fide dignior, exacte illum exitum definiuit septima Olympiade, & huius anno primo: quo, ut ait, Phœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis se habiturum euidētissimum: nec animaduertit à semetipso adductam quo coargueretur si enim de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam 150. de quo superius ex Phœnicum commentariis probavi, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, & multa ad templi fabricam contulerit. Solomon vero ædificauit templum post ludæorum discessum ex Ægypto annis 612. Porro numerum pulsoꝝ eundem quem Lysimachus cōmentus (ait enim 100. & 10. eorum fuisse millia) miram quandam & credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Ex quo enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum vlceribus affecti sunt: & hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione quæ nunc Iudæa vocatur. & appellauerunt eam diem sabbatum, seruata Ægyptiorum voce. nam inguinis morbum Ægypti vocant sabbatū. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem. Atqui si erant cæci & claudi & morbidī, quales fuisse Apion ait, ne vnus quidem die iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prætereaque sibi obstitentes vincere populariter repugnando, nequaquam vniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neque temere ita accidisse verisimile videtur. est enim omnino absurdum. At vero mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam prædixit: rursus autem Moëen conscensio monte, qui Ægyptum inter & Arabiam situs est, nomine Sinzus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq; descendente Iudæis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem & quadraginta dies in deserto ac in aquoso loco manere, & quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbathi vero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multam impudentiam præ se fert, vel certe magnam im-

peritiam. Nam hæ voces Sabbo & Sabbarum, inter se maxime differunt. Sabbatum enim secundum Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo vero, ut ille affirmat, Ægypti sanguinum morbum significat. Tales quædam de Mose & Iudæorum ex Ægypto profectio Ægyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus autoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: & natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis insecatur, eos Ægyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Ægyptios, semet ex eorum genere hæud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriæ iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt vero eos, qui præter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Ægyptii: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suæ cooptant. At præclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insecutionem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandriæ Iudæis similitudinem, proposuit quidem illis cōuictum facere, vna tamen comprehendit reliquos quoque vniuersos, utrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quænam sint illa graua & non ferenda, de quibus habitatores Alexandriæ Iudæos accusat. Venientes, inquit, e Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, vndarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriæ suæ, sed tamen quam patriam dicit, Alexandriæ conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quæ si Iudæi per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemæique Lagi ac successorum illius Ægypti Regum, & columnam tantem Alexandriæ, ac iura continentem quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: si autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque quod se mirari dicit, quod cum Iudæi essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiæ est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etiam plurimum ab alterutro genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus de aliis dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habent, hæc præbentibus eis regni successoribus. Romanorum vero clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suæ concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrreni, & Sabini, Romani vocantur. Si vero hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Ægypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Ægyptiis nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem præclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hæc iustissime percipere. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose ædi-

*Apion de
râ patriâ
& genere
suum abi-
iurao.*

*Apion cō-
tumelio-
sam Iuda-
eorum in se-
cutionē,
quasi mer-
cedem A-
lexandri-
ni reddere
voluisse
se vide-
tur.*

*Alexan-
driæ pars
ora mari-
tima.*

*Iura & li-
bertates
Iudæorū.*

*Alexan-
der.*

*1. Ptole-
maus La-
gi.*

*2. Ptole-
maus Phi-
ladelphus.*

*Septua-
ginta in-
terpretes.*

*3. Ptole-
maus Eu-
ergetes.*

*4. Ptole-
maus Phi-
lometor.*

*5. Ptole-
maus Phy-
scon in lu-
das gras-
sari desi-
nit.*

ficabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes appro-
bans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc præconium no-
stris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honora-
re. Ait enim Hecæus, quia propter mansuetudinem atque fidem,
quam ei præbuere Iudæi, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tri-
butis haberent. Similiter quoque sensit post Alexandram etiam Pto-
lemæus Lagi, de Iudæis in Alexandria commorantibus. Nam Ægyptia-
ca eis castra commisit arbitratus fide simul eorum & fortitudine con-
servanda: & in Cyrene credens se tutissime regnaturum, & in aliis Li-
byæ ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorum habitandi causa direxit.
Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non so-
lum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed pe-
cunias eis sæpius condonauit: & (quod maximum est) desiderauit a-
gnosceret nostras leges, & sacrarum scripturarum volumina concupiuit:
misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: & ut hæc
apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscun-
que viris, sed Demetrium Phalereum, & Andream, & Aristeum, quo-
rum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alii vero habe-
bant custodiam corporis sibi creditam, hunc curæ præfecit. Non enim
leges, & patrum nostrorum philosophiam discere concupisceret, si his
videntes despiceret, & non potius valde miraretur. Apigna autem pene
omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habu-
isse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque
Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam vniuer-
sam, non Diis Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immola-
uit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris
est, Deo sacrificauit, dignissimaque dicauit ornamenta victoriæ. Phi-
lometor autem Ptolemæus, & eius vxor Cleopatra, omne regnum com-
misere Iudæis: & duces totius fuere militiæ Onias & Dolitheus Iu-
dæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum
potius mirari, & gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cu-
ius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatræ re-
gno, & periculum pessimæ perditionis instaret, illorum labore ciui-
tas intestinis præliis est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem de-
dusit exercitum paruum, cum esset illic Thennus præfens Romano-
rum legatus: quod (ut ita dicam) recte atque iuste factum est. Ptole-
mæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Pto-
lemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleo-
patram expellere, & filios Regis, ut ipse regnum iniuste subimer appli-
caret: propter hæc ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra sus-
cepit: & fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate
deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam
Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Oniæ pugnare
præsumeret, omnes vero Iudæos in ciuitate positos cum filiis & vxoribus
capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis
conculcati deficerent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in con-
trarium quæ præparauerat, euenere. Elephantis enim relinquentes sibi
appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis in-
teremere. Et post hæc Ptolemæus quidem aspectum terribilem con-
templatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina
vero sua charissima, quam alii quidem Ithacam, alii vero Hixenen de-
nominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, & conces-
sit, & ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde recte
hanc diem Iudæi Alexandriæ constituti, eo quod aperte à Deo salutem

promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam ultimæ Cleopatræ Reginæ Alexandrinorum meminit, veluti nobis improprians, quoniam circa nos fuit ingrata: & non potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: qui etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem infidus: paternosque Deos, & sepulcra progenitorum in depopulata est. Percipiensque regnum à primo Cæsare, eius filio & successori, rebellare præsumpsit. Antoniumque corrumpens amatoris rebus, & patriæ inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spoliens, alios autem demens ad malagerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, matrem & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Nouissime vero Alexandria a Cæsare capta, ad hoc usque perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne glorandum nobis non esse, si, quem admodum dicit Apion, famis tempore Iudæis triticum non est mensa? Sed illa quidem penam subit competentem. Nos autem in maximo Cæsare utimur teste auxilii, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatu eiusque consultis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandre facta, & omnibus Ptolemaeis, & quæ à Senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si vero Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus metari non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriae frumentorum, non accusatio Iudæorum. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quam ab aliis Alexandrinis translata est. Maximam vero eis fidem olim à Regibus datam conseruare, id est, huminis custodiam, totiusque custodiam, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eisdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptii, inter alterutros praelio magno & sine fide de religione contenditis? aut certe propterea non vos omnes dicimus Aegyptios, & neque communiter homines, quoniam bestias aduersantes naturæ colitis, multa diligentia nutriendes? cum genus utique nostrorum vnum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptius tantæ differentiae opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permansere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cum omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inneniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Græci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cedere solennitatibus. Cum vero multitudo Agyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostri vero genus permansit purum. Ipsi igitur molestiæ huius fuere principium, nequaquam

De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusque scelere.

Antonius Cleopatra maritus.

Iudæi fidem olim à Regibus datam conseruare.

Aegyptii bestias naturæ repugantes colunt.

Discordia Iudæorum et ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandriae causa.

*Depulso
argumen-
ti Apio-
nis, Iuda-
os sedicio-
nis Alexā-
dra cau-
sam exti-
tisse.*

*Romano-
rum erga
Iudaos
magnani-
mitas.*

*Iudaei
pro sua nul-
las imagi-
nes fecerūt.
Quomodo
imperato-
res & ma-
gistratus
colendi.
Mendacij
& Posido-
nio & A-
pollonio in
Iudaos co-
fissi reia-
tio.*

*Responso
ad obie-
ctionem
de Asini
capite.*

populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Graecam: sed cunctis scilicet ventibus malis moribus Aegyptiorum, & antiquas inimicitias aduersum nos exerceantibus. & diuerso namque factum est quod nobis impropere praesumunt. nam cum plurimi eorum non opportune ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptus neque Regum quicquam videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neque tunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introducit, Reges autem auxere, Romani vero semper custodire dignantur. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate & violentia conferuntur. Graecis itaque & aliis quibusdam, bonum esse creditur imagines instituere. Denique & patrum & vxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam vero etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alii vero & seruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem praebere videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus utilem despiciens, & quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. aliis autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos & imperatores & populum Rom. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: & non solum quotidianis diebus ex impenia communi omnium Iudaeorum talia celebramus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc honorum praecipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persolumus. Haec itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his quae de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem praebere, id est, Posidonium & Apollonium Molonis: quoniam acculant quidam nos, quare nos eosdem Deos cum aliis non colimus: mentientes autem pariter, & de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo a quo cunctos homines nominato, tanta sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion praesumpsit edicere, asini caput collocasse Iudaeos, & eum colere, ac dignum facere tanta religione: & hoc affirmat fuisse depalarum, dum Antiochus Epiphanes & exspoliasset templum, & illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecuniis dignum. Ad hoc igitur primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius vel si aliquid tale apud nos fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterius asinus furonibus & hircis & aliis, qui sunt apud eos Dii. Deinde quomodo non intellexit, operibus increparus de incredibili suo mendacio? Legibus namque utimur semper iisdem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varii casus nostram ciuitatem, sicut etiam aliorum vexauerint, & Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Crassus, & ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile. Quia vero Antiochus neque iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset

hostis, & socios infuper nos suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megapolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Iudæorum, & spoliasse templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Apion debuit respicere, nisi corasini ipse potius habuisset: & impudentiam canis, qui ad ipsos allolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Aegyptii crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessariis ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certe ex rebus initia sumens, hæc implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire. Alteram vero fabulam, derogatione nostra plenam, de Græcis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quam sacerdotibus scelestæ verba confingere. Isti vero magis studuere defendere sacrilegum Regem, quam iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari, & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est vltus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Propheta vero aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectam, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatilium dapibus plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum vero mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem præbitum, ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege vt consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lachrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem. At, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, & incitum illic, & a nullo conspici, sed cuncta dapum apparitione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visâ attulisse lætitiâ: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudæorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Græcum peregrinum, eumque annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusque corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iurandum facere in immolatione Græci, vt inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in euandam foueam reliqua hominis pereuntis abicere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, vt reueritus Græcorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudæorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiam crudeli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hæc ad illius gratiam conscribere.

Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui dicantur.

Historiographi quidam perperam sacrilegium Antiochi tegere conantur.

Iudæi quotannis hominem Græcum molare debere.

*Templi
ac porti-
cus descri-
ptio.*

*Quam tē-
plo posita
fuerint.*

*Sacerdo-
rum tribus
quatuor,
quarū sin-
gula plus
quā quin-
que mil-
lia homi-
um ha-
bent.*

*Alia A-
pocrypha
de
Zabidus
fabula.*

Non enim præsumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit non sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacii superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facillimum est. Non enim circa solos Græcos discordia legum esse dignoscitur, sed maxime aduersus Aegyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Græcos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad hostias omnes Iudæi colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumque fuit (nomen enim suo nomine conscripsit) aut quomodo cum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Græcorum amator eximius, assumere vero contra Iudæorum odium auxilia magna cunctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singulæ propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruatæ transire prohibebantur. In secundam vero porticum cuncti Iudæi ingrediebantur: eorumque coniuges cum essent ab omni pollutione mundæ. In tertiam, masculi Iudæorum mundi existentes atque purificati. In quartam autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum vero soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta vero est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, denique ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neque mysteriorum aliquorum ineffabilium agitur, neque intus villa epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemque gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harum tribuum singulæ habeant hominum plus quam quinque millia, sit tamen observatio particulariter per dies certos: & his transactis, alii succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à præcedentibus clauēs templi & ad numerum omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namque etiam ad altaria offerre prohibitum est, præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horum examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historię veram notitiā si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Græci comprehensionem finxit, & pabulum ineffabile, & ciborum opulentissimam claritatem: & peruios ingredientiē, ubi nec nobilissimos Iudæorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ prædicta sunt, nobis detrahare tentauere. Rursumque tanquam piissimus deridet, adiciens fabula inania facta. Ait. illum retulisse, dum bellum Iudæi contra Idumæos haberent longo quodam tempore, ex aliqua ciuitate, dum eorū, qui in ea Apollinem celebrant, venisse ad Iudæos, cuius hominis nomē dicitur Zabidus: deinde eis promississe

traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, & adducerent omnem multitudinem ludzorum. Zabidum vero fecisse quoddam machinamentum ligneum, & circumposuisse sibi, & in eo tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro ludzos inopinabili visione obstupuisse, & longe constitutos tenuisse silentium. Zabidum vero multa quiete ad templum venisse, & aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) & rursus Doram velociter aduenisse. Igitur & nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, & facit stulticia simul & mendaciis oneratum. Loca namque quæ non sunt, conscribit: & ciuitates nesciens transfert. Idumæa enim prouinciæ nostræ confinis est, posita iuxta Gazam, & nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phœnice vero iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudæa. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum aliis Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, & cum stellis cum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot & tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciā ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, & hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianux vero templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine vero XX, omnes deauratæ, & pene auro puro confectæ. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: & relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput æstimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuo reuocauit: an certe sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquam mentiendi daret occasionem. Mentitur autem & de iuramento, quod iuremus per Deum factorem cæli & terræ & maris, nulli ludzos fautores alienigenæ, & maxime Græcis. Oportebat autem mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenæ, & magis Ægyptiis: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iureiurando congruere, si ab Ægyptiis utique patres nostri non propter malignitatem suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Græcis autem plus locis quam studiis sumus abiuncti, ita ut nullæ inter nos & illos inimiciæ & æmulationes esse noscantur. E diuerso namque multos eorum ad nostras leges contrigisse accessisse, quorum quidam permansere, quidam vero perdere non ferentes, denuo recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox diceretur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, & calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire conlueuerunt. Quis etenim horum magnanimitati valeat obistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continue præsidere, & non rursus aliis facta mutatione seruire. Plurimæ namque gentes aliis obedire coactæ sunt: soli autem Ægyptii, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorum prouinciā Dei, atque saluentur migrantes in effigies bestiarum honorem præcipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europam

Dora Phœnicia ciuitas, & non Idumæa.

Ianua templi.

Mendacii de iuramento depulsi.

Apion Indam seruilem exprobrat.

*Davidus
& Solomoni
non poten-
tia.*

*Apion se
ipsum lau-
dat & ma-
gnificat.*

*Cur Indae
animam
confusa
sacrificet,
nec carni-
bus suis
vescatur.*

*Aegyptio-
rum sacer-
dotes cir-
cumcidun-
tur, & a
porcinis
carnis ab-
stinent.*

que tenuere: qui scilicet unam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neque apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vti sint Persae, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vires, templa evertentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim convenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedaemoniorum animo suo concepit, quorum nos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quam diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliaque multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit improperia. Novus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, ut creditur, excavit. Verum tamen possumus & nos dicere nostros Reges David & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ vero cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignoravit: quoniam Persis, & post illos principibus Asiae Macedonibus, Ægypti quidem servare, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum, tenuimus principatum annis viginti & centum, usque ad Pompeium Magnum. Et dum universi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socii & amici fuere. Sed viros mirabiles non præbuius, velut quarundam artium inventores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oporrebat enim ut ipse sui testis existeret, qui talis omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboque corruptus. Quapropter recte quilibet Alexandriæ condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua vero quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat forte sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia consueverat sacrificare, & non vescamur carnibus suis: sed & circumcisionem genitalium vehementer irridet. De nostrorum quidem animalium peremptione, communio nobis est cum aliis hominibus universis. Apion autem sacrificantes non redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc moleste ferret. Isti enim volunt sacrificare hecatombas suis Diis, & Sacerdotibus utuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expavit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter onutrient, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Ægyptiorum esse sapientes atque Deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hæc enim duo dicunt sibi met ab initio à Regibus esse præcepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Ægyptiorum cum eis Diis sacrificare dignoscitur. Cæcus igitur fuit Apion quando pro Ægyptiis nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpavit ille: sed etiam alios circumcidi docent, sicuti dixit

Herodocus. Vnde recte mihi videtur Apion, propter patriæ suæ leges
 penas dedisse blasphemix. Etenim necessario circumciso circa genita-
 lia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus
 expiravit. Oportet enim bene sapientes in legibus propriis circa pietatem
 integre permanere, & aliorum minime carpere. Iste vero suas qui-
 dam leges effugit, de nostris vero mentitus est. Hic itaque terminus
 vitæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam
 vero & Apollonius Molon, & Lyfimachus, & alii quidam, tam per igno-
 rantiam quam per insaniam de legislatore nostro Moïse, & legibus ver-
 ba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut mago atque fal-
 laci derogant, leges autem malitiæ apud nos nulliusque virtutis affir-
 mant esse doctores, volo breviter & de omni conuersione nostra, &
 de particulari (sicut potero) proferre sermonem. Reor enim fore mani-
 festam, quia & ad pietatem & ad conuictum vniuersalemque humani-
 tatem, insuper adiustitiam laborumque tolerantiam, & ad contem-
 ptum mortis optimas leges politas habeamus. Rogo tamen lecturos,
 ut non cum invidia exequantur huius operis lesionem. Non enim
 proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plu-
 rimum & fallaciter acoularunt, satisfactionem hanc puto esse iustissi-
 mam. Proinde accusationem Apollonius non continet, sicut Apion, in-
 stituit, sed dispersum. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & ho-
 minibus odiosos appellat, aliquando vero formidinem nobis imprope-
 rat: & e diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostræ queritur.
 Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum
 nos solos vitæ utile reperisse. Hæc autem omnia manifeste redargun-
 tur, dum vniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legi-
 bus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si vero coactus
 fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constituta-
 rum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum
 aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: ne-
 que quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad re-
 darguendum positurus sum: neque quia non præcipue in legibus pro-
 priis perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primum dicere, quod
 eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum
 amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, recte mansuetudine
 atque virtute præstare dicendi sunt. Denique conantur linguli eorum
 gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur
 existere, sed ipsi potius aliis legitime viuendi duces fuisse. His igitur
 hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora conside-
 rare: & his qui vsuri sunt legibus, quas potuerit, satisfacere, quia rectæ
 sunt. Populi vero est, ut in omnibus quæ constituta sunt, perduret: &
 neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum im-
 mutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur
 legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Selon, & Zaleu-
 cus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque
 recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec
 ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Home-
 rus est, qui nusquam in opere suo hoc vsus est nomine. Non enim secun-
 dum legem, sed indiffinitis sententiis, & Regum præceptionibus, popu-
 lus regebatur. Vnde etiam multo tempore permansere, tantum morib.
 videntes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum ca-
 suum permittentes. Noster vero legislator antiquus existens (hoc et-
 iam vndique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper con-
 tra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem popu-

*Mors A-
pionis.*

*Mosis con-
tra Apo-
lonium &
Lyfima-
chum de-
fensio.*

*In quibus
Apollo-
nium In-
deos accu-
sat.*

*Ordinis et
commu-
nium le-
gum amato-
res mansue-
tudine at-
que virtu-
te præstare.*

*Mosis
quoslibet
legulato-
res anti-
quitate
præcedit.
Nomen,
Lex, hoc
vocabulum
nusquam
apud Ho-
merum re-
peritur.*

Mosis vi-
sa.

Mosis du-
cem atque
consultorē
Deum ha-
bet.
Origo Le-
gū apud
Græcos.

Quid Græ-
corū pro-
dentissi-
mi de Deo
sapuerūt.

Mosis &
aliorū le-
gislatorū
compara-
tio.

lorum consultoremque, & instructionem totius legis vitę constringens, eis suavit hanc libenter excipere, & firmissime incluta scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Ægyptum, & ad terram propriam remeantium, multa milia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissime liberauit: nam & inaquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaque deuincere: & filios ac uxores, prædamq; bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapien-
tissimus, & tutor veracissimus fuit vniuersorum. Omnem siquidē mul-
titudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia quę vellent persua-
dere posset, in nullo horum vindicauit sibi met potestatem: sed in quo
maxime tempore potestatem sibi met arrogans & tyrannidem præfules
rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaci-
unt, in hac ille potentia constitutus, e diuerso magis iudicauit agendum
pie, & plurimam exhibere aliis æquitatem, ipse virtutem præcipuam se
credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus
bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Qua-
propter recte iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: &
primitus sibi met satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vniuer-
sa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, vteriam
apud plebem hæc opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam
vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem no-
ster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pro-
nunciant: sed quales apud Græcos gloriabantur fuisse Minoem, & post
eum legislatores alios. Namque quidam eorum leges positas à Io-
ue dicebant, alii vero eas in Apollinem & vaticinium Delphicum re-
ferebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudi-
cantes populo. Qui vero præcipuas leges instituerint, vel qui iustissime
de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione
conspicere. Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinitę qui-
dem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines diffe-
rentiæ sunt. Alii siquidem monarchis, alii vero populo potestatem
Reipub. commiserunt. Noster vero legislator nihil horum intendens, ve-
luti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempu-
blicam declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atq; po-
testatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere,
tanquam causam bonorum omnium vniuersis hominibus existentem:
& quæcunque contigit eos in angustiis supplicasse, illius non latuisse
voluntatem, neque quicquam eorum quæ gessere, vel si quid aliquis
apud semetipsum potuit cogitare. Vnum vero eum esse monstrauit, &
ingenitum, immutabilem per tempus, æternum, & omni specie morta-
li pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit
secundum substantiam, prorsus ignotum. Hæc itaque de Deo sapuerunt
prudentissimi Græcorum: qui quidem quod eruditi sint, illo vtrique sci-
endi præbente principia, nunc dicere præmitto: quod autem hæc o-
ptima & congrua Dei naturæ atque magnificentia sint, valde restantur.
Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoi-
ci, & pene cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad
breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præ-
occupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster vero legislator
opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant sa-
tis fecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter
inspirauit, & causam legislationis ad vtilitatis modum semper adduxit.
Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse

perspexit atque constituit: hoc est, fortitudinem, iustitiam, & mutam in omnibus civium concordiam. Cunctæ namque actiones & studia, vniuersique sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinæ & moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone doctus est, alter vero exercitatione morum: quæ cum ita sint, alii quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonii quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses vero, & pene omnes alii Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere vero ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptavit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & vnicuique dicta convenient, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstinere, & qui sumendi sunt, vel que dicta communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus poenam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sapius: sed in vnaquaq; septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamque perfecte condilcere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse norcuntur. Et in tantum pluxim hominum abierunt, ut secundum proprias leges viuant, ut pene eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab aliis, quam legem probantur esse prauaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorationem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quam nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo veluti inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaque primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam vnâ quidem habere & eandem de Deo sectam, vitâ vero ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutis aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit vnicuique profectur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro præsumitur: quando alii quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alii vero eius prouidentiam ab hominibus abstulere: neque in studiis vitæ differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: vnus vero de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studiis, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur non exhibeamus viros innumeros novorum operum seu verborum, contigit oriri. Alii siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipue transgressoribus sapientiæ robur assignant. Nos autem e diuerso, vnâ esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium, hisque antiquitus sancta noscuntur: quod scilicet iudicium legis est opti-

Duo totius disciplinæ & moralis institutionis modi.

Moses vniuersos Iudeos ad legem auditionem congregari præcipit.

Consonantia Iudeorum in religione & vita.

Qui homi-
nes ad sa-
cerdotium
electi.

De Deo
et promi-
ssis di-
vina.

Opera
dei.

Hostia ve-
stra testa-
menti.

Purifica-
tiones in
sacris.

mo foedere constitutur. nam ea quæ nunc non habent modum, experi-
mento sæpe corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus
ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam
hanc sub integritate reseruare. Quis enim eius quicquam mouere po-
test, aut quid melius adinuenit? vel quis ab aliis tanquam præcellen-
tius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit
esse melior atque iustior, quam ea quæ Deum quidem principem o-
mnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res
præcipuas dispensare permittit: summo vero Pontifici aliorum sacer-
dotum Principatum competentem iniungit? quos utique non diuitis, 10
neque aliis quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislatores
ad culmen huius honoris instituit. sed quicumque sapientia vel tempe-
rantia aliis præstare noscuntur, eis præcipue culturam diuinæ placatio-
nis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra
diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium atque iudi-
ces contemtionum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decre-
ti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui
honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præpa-
ratus ad pietatem, summa vero diligentia sacerdotibus sit indicta, & ve-
lut quædam festiuitas gubernetur vniuersa Respublica? Cum enim my- 20
steria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea
videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incom-
mutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ
igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Pri-
mum quidem de Deo est, dicens: D E V S habet omnia, perfectus, bea-
tissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & termi-
nus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re ma-
nifestior: forma vero & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nan-
que materies cõparata est ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen
pro nullo est: cunctaque ars ad illius imitationis inuentum, extra artem 30
esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neque possumus suspicari,
neq; conticere. Sanctus est videmus eius opera, lumen, cælum, terram,
solem, lunam, flumina, mare, animalium nationes, proventus fructuum:
hæc Deus fecit, non manibus, neq; laboribus, neq; quibusdam incõ-
sistens sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc ho-
mines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis.
Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Vnum templum
vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctotum. Gratum
namq; semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacer-
dotes semper, præcedit vero istos primus secundum genus: qui ante al- 40
ios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubiis iudicabit, &
punit lege conuictos. Huic qui quis non obedit, supplicio subiacebit,
tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad
crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. hæc enim non placent
Deo quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus
enim temperatos, ordinatosque, & boni generis diligit: & ut præcipue
sacrificantes caste viuamus. In sacrificiis autem pro communi salute
primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniã omnes
socii sumus. Et qui hoc consortiũ suæ vitæ præponit, maxime Deo gra-
tus est. Supplicatio vero fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præ- 50
stet: hæc enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed
ut hæc suscipere valeamus, susipientesque seruemus. Purificationes
quoque in sacrificiis lex decreuit, à cubili, à lecto, à congressu xorio, &
alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo,

& eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptiis? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum vero cum masculis iudicauit inimicas, & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere vero iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem vero potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo corre decet maritum solummodo. alterius vero experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsatz: neque si suaserit nuptæ, aut filios nutrienti. quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemque transiret, immundus est. Oporteret autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus imperauit. Sed neque in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasionem ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitque literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neq; transgrediantur, neq; cogitationem ignorantie habere iudicentur. Prospexit autem etiam funeribus mortuorum, ut neq; sumptuose ad sepeliendum celebrentur exequiæ, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed necessaria quidem circa elationem functis imperauit domesticos adimplere: omnibus autem viuentibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & cõcurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam iunioribus honorem iuuenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliquæ inimicitia proueniunt, prodi tamen arcana prohibuit. Siquis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena nõ tangat. mutuans non accipiat vsuras. Hac, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrupamus, neq; participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicunque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitæ putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendam, ignem, aquam, cibum: itor ostendere, nõ spernere aliquem insepultum. Minissime etiam circa hostes quæ sunt agenda sancit, ut neq; terra eorum exaratur, neque arborum fructus incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interd.

De nuptiis.

Pena vim inferenti virgini.

Purificationes corporum.

De sumptione mortuorum.

Honor parentum.

Contra furum & vrsuram.

Circum hostes quomodo agendum.

*Repetitio
praecepto-
rum legu.*

*Praemium
obedien-
tium legi.*

*Duratio
legu apud
Iudaos.*

*Plato mi-
rabilis apud Gra-
ecos.*

*Lycurgus
Lacedae-
monioru
regula-
tor.*

xit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoueretur iniuria, & maxi-
me foeminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque ele-
mentiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non
taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab
omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica
oriuntur in aedibus, haec interdixit occidi: sed neque parentes denique
praecipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum
socio, eis tamen percendum esse sancivit. Sic undique ea quae in man-
suetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, siue prae-
dictum est, legibus utens, & alia rursus contra transgressores casta pu-
nitionis sine excusatione designans. Multa namque in plurimis causis
transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si uir pu-
ellam fecerit: si masculi turpe tentamentum praesumpserit, aut patiatur
sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed
etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, &
de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem,
aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali
apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate
quae sit in DEVM, si uel tenter hoc aliquis, mox peribit. At his qui
secundum legem uniuersa faciunt, praemium tribuitur non aurum, 20
non argentum, neque corona lapillis distincta: sed unusquisque testem
habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante,
& DEO fidem condonante summissimam his qui seruant leges: & licet
pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occalum, speran-
tes fore ut uita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc
hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam im-
pennumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solum-
modo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin
& si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset vo-
luntaria nostra legum obseruatio, si Graecis aut legisse se in historis ali-
quis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque 30
honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus mul-
tis seculis constanter permanentes, omnes reordemituros, propter
continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscri-
bere proxime de Republica & legibus tentauere, tanquam de incredi-
bilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quo-
niam impossibilia sumplerint argumenta. Et alios quidem taceo phi-
losophos, quicumque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus
habuere. Plato autem mirabilis apud Graecos, tanquam & honestate 40
vitae praecedens, & virtute sermonum & persuasione philosophiae cun-
ctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus civilibus,
perpetuo pene illuditur, cauillisque comicis traducitur. cum utique
qui illius uerba considerauit, frequenter & facile reperiat, quae etiam
consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem
Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignoran-
tiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem uerba va-
na esse putant, & multa licentia composita atque conscripta: maxime
vero legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant,
quoniam in illius legibus plurimo tempore perdurauit. Ergo hoc ma-
nifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si vero Lacedae-
monios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duo-
bus millibus annorum nostrae Reipub. super haec sciant, quoniam La-
cedaemonii quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfecte
uisi sunt custodisse leges: cum vero circa eos facta sunt fortunae muta-
tiones,

tiones,

tiones, pene cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter Regum Atiz mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulaionis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis quam Lacedæmoniis videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercitium habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, aliis ministris in omnibus vitæ necessariis rebus vrentes & cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque æquum iudicantes, quiduis facere, & pari quatenus prævalerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem me hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis præcepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Puta ne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quæ solet præliantibus evenire: sed eam quæ cum multa corporum afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam prævalentes nobis non per odium subiectis impolnere, sed admirandum quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui vnum tantummodo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissime toleramus pro legibus, & ultra alios vniuersos. Non enim quæ leuia videntur nostris studiis alij facile patiuntur, hoc est, operationem, cibique simplicitatem: & ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladiis vrentes, & hostes ab inuasionem fugantes, præcepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis vero gratum est propter hæc legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Xylimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi ophilæ, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendunt. Ego tamen nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et neque ridere neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum vtrique non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam præmissus.

Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & præcipue legislatores quoniam huiusmodi lectas de Deis ab initio populis interuere, dicentes eos numero quilem quantos ipsi volnere, ex alterutris vero & diuersis natiuitatibus procreatos: Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam genera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartaris victos esse dixere: quibus vero attribueret cælum, his sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut aligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc iuste accusatione digna conqueruntur, qui sapientie virtute præcellunt. Hi super hæc deridentes adiciunt: Si Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam vero textricem, autum

*Indaorū
& Lacedæmoniorū
cōtempnatio.*

*Leges graues
laudantur.*

*Moses
laudat eos
qui apud
alios putantur
Dij, propter
appellationem
ridere ac
blasphemare
interdixit.
Deorum
apud gentes
natiuitates
fabrum
de textricibus.*

Iuppiter.

Inanitas
suaque
causa
Deorum
causa.Poetæ
& plasmæ
multitu-
dina au-
tores.Plato nul-
lū Poeta-
rū in Re-
pub. esse
suscipi-
dum sta-
tuit.

vero peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem
cirrhizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones
effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum
inter se alij aliis manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnera-
ti lugerent malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si
intemperantia permixtionis vterentur: quomodo non erit incongruum
amores & concupiscentias ad vniuersos attinere, sicut illos mauculos & ad
feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semet
ipso, impragnatasque mulieres, disruptas submersasque spernit: & eos
qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine
lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hæc & his alia consequen-
tia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impudenter à Diis celebrata, ut
iam alij inuidere se profiterentur in tali scditate victo. Quid enim
alij fecturi non essent, dum neque senior atque Rex valuit impetu-
tum suum à mulierum permixtione retinere. Alij vero seruienter ho-
minibus, & nunc quidem ædificantes causa mercedis, nunc vero pa-
scentes; alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem
igitur sapientium talia non accendant, ut hæc componentes redarguat,
& multam stultitiam his credentium reprehendat? Alij vero & terro-
re & quendam vel metum, necnon & rabiem, atque seductionem, o-
mnemque pessimas passiones in Dei natura fingere præsumplere. Et horū
quidem nobilioribus etiam ciuitates sacrificare suaserunt. Siquidem in
multa necessitate consistunt, ut quosdam Deorum putent bonorum es-
se fautores, alios autem vocent aduersarios, quando eos veluti mali-
simos homines muneribus atque donis placare cōtendunt magnum
quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis
studiose præbuerint. Quæ igitur causa est tantæ huius iniquitatis atque
delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eo quod neque veram Dei
naturam ab initio eorum legislatores agnouerint, neque quantum per-
cipere potuere, perfectam sententiam diffinientes seip tradidere: sed
velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poetis, ut
quos vellent Deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus ve-
ro ut de rebus scriberent, & de peregrinis Diis decreta proferrent. Sed
etiam pictores & plasmæ in hoc apud Græcos multam habuere potesta-
tem, ut vnusquisque formam quam vellet secundum modum suæ opi-
nionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens, alius vero
pingens. Opifices itaque qui maxime putantur esse præcipui, ebur & au-
rum habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde apud
eos priores quidem Diis florentes honoribus, tenuerunt: alij vero noui
clam introducti, religione potiuntur: & templorum alia quidem deo-
lata, alia vero nuper secundum hominum voluntatem ædificantur cum
contra oporteat opinionem de Deo, eiusque culturam immobili religio-
ne seruare. Apollonius siquidem Molon, vnus fuit stultorum atque tu-
mentium. Eos autem qui vere in Græco philosophari sunt, neque prædi-
ctorum aliquid latuit, neque frigidæ allegoriæ causas ignorauere. qua-
propter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemque circa
Deum opinionem nobis fuere cōcordes. Quod Plato respiciens, neque
villum quempiam Poetarum dicit in rebus esse suscipiendum: & Ho-
merum honorifice amouere, coronatum & vnguento delibutum, ne re-
ctam opinionem de Deo fabulis forte destrueret. Præcipue namque Pla-
to nostrum legislatorē imitatus est, in hoc quoque, quod illud præcipue
suis ciuibz imperauit, ut omnes perfecte ediscerent leges, & ne fortui-
to aliquid extraneorum ciuibz misceretur, sed esset pura respublica,
& in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitās Apollonius Mo-

lon, nos valuit accusare, quoniam non recipimus eos, qui aliis sunt opinionibus preoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia vite consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namque peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque mercentes. Illorum igitur citius scuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari vero cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atq; clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmonijs amplius disputare. Athenienses vero qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo præter illorum legem, de Diis loquentes, inuitabiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatem, neq; templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, scito seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicutæ poculo mortem mulctatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator accibat, & conuersationem patriæ legesque contemnere. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum mysteria deinde ferebatur. Protagoras autem, nisi scito fugisset, comprehensus occisus fuisset, eo quod subium de Diis Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palam est, eo quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex pluribus Diis priuassent. Quin & Scythæ ex diibus gaudentes humanis, & paululum differentes a bestiis: arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerunt, quoniam videbatur Græcorum Deorum id eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græcorum fortitudinem atque concordiam vnanimitatis, quam habuere de Diis, mirari sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum conrematis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persarum, vxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo lædat: & ab his legibus non abducere neque timor potuit præpotentium potestatem, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, vt bella auaritiæ causa suscipiamus, sed vt legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuete insitineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & vsque ad calamitates nouissimos perduramus. Cur itaque nos alienas & inuicem leges, cum eas neque à legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij

Lacedæmonij, peregrinos expellunt.

Mor. Atheniensium.

Socrates ciuis Atheniensis.

Anaxagoras.

Talentum 600. coronarum.

Scythæ.

Mor. Persarum.

Iudeorum in lege constantia.

Contra Legislatorum gentium.

*Legislato-
rum in-
iustitia.*

*Legis a-
pud Iu-
daeos exa-
cta obser-
uatio.*

*Iudaorū
leges an-
tiquissi-
mae.*

*Leges ge-
ntium.*

*Epilogus
huius li-
bri.*

*Causa,
cur Iose-
phus hos
libros cō-
tra Apio-
nē scripse-
rit.*

non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptia-
rum? Elenses vero & Thebani ob coitum impudentem & extra natu-
ram cum masculis, quam optime atque utiliter tacere se putabant. Er-
go cum haec ipso omnino rebus edicerent, etiam suis legibus miscuerunt:
quod tantum aliquando valuit apud Graecos, ut etiam Diis suis mascu-
lorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum
nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum, &
extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de suppliciis
dicere, & quantas ab initio praeberint plurimi leges ab absolute-
nes maligais hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corru-
ptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones
contineant de abnegatione pietatis, exornare longissimum est. tam-
enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod
non agitur apud nos, quando propter eas & diuitis & ciuitatibus, &
bonis aliis priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur vique ad mor-
tem. Nullus vero ludzorum, neque sic procul aberat extra prouinciā,
Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra vllum legis videatur ti-
mere praecceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas af-
fecti sumus, cōcedant quoniam optimas leges habemus. Sin vero circa
prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur.
meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinqui-
tas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem
faciam virtutum legislatoris nostri, opinionisque quā ille de Deo con-
tradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum compareret alio-
rum legislatorum aetatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaque
declaratae sunt leges & cunctis aliis semper hominibus zelum sui po-
tius praeberunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura pa-
trix conseruabant: ipsi autem Philosophiae tractatu illa secuti sunt, de
Deo similia sapientes, humanitateque vitae communionem inter alter-
utros educentes. Quia etiam populi iam olim multum nostram picta-
tem amulantur: neque est ciuitas Graecorum vlla vquam aut Barbaro-
rum, nec vlla gens ad quam septimanā, in qua vacamus, cōtuetudo mi-
nime peruenit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etiam ciborum
apud nos solēnia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: in-
super imitari etiam concordiam, quam nos inter omnes obtinemus, &
rerum communionem, & industriam in artibus, & perduratiōnem ne-
cessitatum habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque
exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obliga-
re: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per
cunctos ambulauit. Vnusquisque enim, si suam regionem domumque
conspiciat, his quae dicuntur a me credere non recusabit. Oportet igitur
cunctorum hominum spontaneam malitiam reprehendere. aut e-
nim volunt nos ista aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari:
aut certe si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes in-
gerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum
honramus legislatorem, atque credimus quae ab illo prophetata de
Deo sunt. Denique nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, ac certe ob
imitantium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de
legibus quidem & de Republ. nostra certissimam feci narrationem in
his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem fe-
ci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque
nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste concri-
bentes, & contra ipsam veritatem impudentissime contendentes, ar-
guerem. Arbitror itaque per hanc conscriptionem abundanter me,

quæ promissi compleſſe: Ibi enim oſtendi, hoc genus hominum contra
 quam calumniatores affirmant, eſſe antiquiſſimum: & multos veterum
 in conſcriptionibus ſuis memoriam habentium noſtri, teſtes exhibui.
 Dixere itaque Aegyptios fuiſſe progenitores noſtros: & oſtenſum eſt,
 quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde ſunt mentiti, quoniam ex-
 inde proptere cladem corporis ſint expulſi: & apparuit quod volunta-
 te & magnitudine fortitudinis ad propria ſint reverſi. Alij vero tan-
 quam nequiſſimo viro, legiſlatori noſtro derogare contendunt: cuius
 virtuti dudum quidem multi poſt illum, tempus vero longiſſimum per-
 hibet teſtimonium. De legibus autem loqui ampliori ſermone, non
 fuit opus. Ipſæ namque per ſemetipſas apparere piæ, & veriſſimam ha-
 bentes intentionem: & non ad hominum odium, ſed ad rerum com-
 munionem potius invitantes, iniquitatum inimicæ, cultricesque iuſti-
 tiæ, & luxum procul abicientes, frugalitatem vero ac induſtriam eru-
 dientes, bellum cauſa avaritiæ neſcientes: fortes autem pro ſe eſſe po-
 pulos præparantes, ad ſupplicia retribuenda ſemper inevitabiles, ver-
 bis nequaquam circumvenire faciles, præparationes ſemper operibus
 exequentes. Hæc enim nos ſemper opera maniſeſtiora literis exhibe-
 mus. Quapropter ego conſidens dico, quia plurimum atque meliorum
 rerum, nos quam alij præceptores ſumus. Quid enim imprævaricabili
 impietate melius eſt? quid iuſtius, quam legibus obedire? quid utilius,
 quam inuicem vnanimes eſſe, & neque in calamitatibus ab inuicem
 recedere, neque tempore felicitatum per iniurias diſcrepare: ſed in bel-
 io quidem mortem contemnere, in pace vero artibus aut agriculturæ
 vacare: & ſemper & ubique credere Deum reſpicere, & ſolum omnia
 gubernare? Hæc igitur, ſiquidem apud alios aut ſcripta ſunt primitus,
 aut ſervata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum fa-
 cti diſcipuli: Si vero nequaquam primitus extitere, his præcipue nos v-
 rentes cognoviſcimus, & primam eorum inventionem noſtram fuiſſe de-
 claramus. Apiones igitur & Molones, & quicumque mendaciæ deroga-
 tione congaudent, convicſi procul faceſſant. Tibi autem Epä-
 phrodite, veritatem maxime diligenti, & per te ſimilia
 noſſe de noſtro genere cogitantibus, hic li-
 bellus conſcriptus eſſe digno-
 ſcitur.

*Brevi re-
 peſito
 ſuperius
 diſſertum.
 Intentio
 legum la-
 dicatorum.*

*Origo le-
 gum la-
 dicatorum.*

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
 Libri ſecundi FINIS.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE ME- morabilium fidelissimus ac locu- pletissimus.

A.

A RON mortuus	fol. 94.
Aaroni virga germinat	93
Aaronis filius	77
Aaroni Moysi fratri sacerdotium conferitur a Deo	ibid.
Atheniensibus honor Elycano habitus	376
Abraham Lothum captum cum Sodomis reducit	25
Abrahamus primus verbi divini concionator	23
Abrahamus egregius Astronomus	42
Abrahamus Aegyptios religionem docuit & artes	24
Abraham moritur aetate an. 175.	31
Abrahami obedientia	28
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in Aegypto habituram, pronunciat	25
Abimelech	75
Abel a Cain interfectus	15
Abdagasus Asinam interficere vult, quod Arra- banus permittere recusat	501
Abdon iudex	132
Abdemonus	828
Abdione quadam valde frigide conscripta	841
Abne ad Hebraeos oratio, qua defectionem & impie- tatem eu exprobrat	224
Abnerus Neri filius Sauli filium Iebosethum populi Regem constituit	171
Abnerus contra Iudeis tribum copias educit, cui Ioa- bus cum universo Davidis exercitu occurrit	ibid.
Abnerus apud seniores populi, praefectosq; mili- taria, ut ad Davidem desciscerent, loquitur	172
Abnerus a Davide comiter exceptus, amice dimit- titur	173
Abnerus ad Davidem in Hebronem mittit lega- tos, qui suo nomine factus cum eo serirent	173
Abnerus in fugam conuersus, Asael trucidat	171

Abesalomus sororem Thamaram solatur	184
Abesalomus vindicta opportunitatem expectat	ibid.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne convivium inuitat, & Ammonem uno sepultum iru- cidari curat	ibid.
Abesalomus reductus patrie Davidis conspectum deusitare iubetur	185
Abesalomus patri sui affectat regnum astute sasu & callide	175
Abesalomus Rex ab universis saluatur	ibid.
Abesalomus Iordanem traiecit.	89
Abesalomus callide per mulierem a Iobo saluatus tam reuocatur Hierosolyma	186
Abesalomi Hierosolym. nati liberi	187
Abesalomi columna marmorea	190
Abias contra Ierobeamum exercitum colligit	224
Abias victoria potitur	ibid.
Abigae Rabali uxor muneribus Davidem pla- cat	163
Abiathar manus Sauli elapsus, Davidi patri, & sacerdotum nunciat eadem	160
Abiatharus sacerdotalis honore priuatur	201
Abilamarodochus lechontia e vinculis dimittit	276
Abimelechus 79. fratres interficit	129
Abimelechus Thebas capit	130
Abimelechus in Sicimitas mouet	130
Abimelech Isaacum inuidia motus expellit	31
Abimelech amicitiam renouat cum Isaac	32
Abimelechus amore Sara captus	27
Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit	131
Abimelechum Sicimita expellunt	130
Abisani	195
Acerra	200
Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iu- beretur, in medium prorumpit	874
Achab & Iosaphat in Syros movent	235
Achab in praelio vulneratus moritur	ibid.
Achab ob dimissum ab ipso Adadum taxatur	233

kkk

Anabius

I N D E X.

Ababuz in gratiam recepto Adado factus cum eo fuit	232	Ad Antiochum regem perditionum hominum multi- tudo confluit, qui Babylonios incedunt	103
Ababuz Eliam querit	228	Adhortatio ad contemnendam mortem, & tempore resistam lesampa	81
Ababuz perit in Samaria trucidatus	247	Adhortatio ad considerationem auxilii & beneficio 'Dei Israelum exhibiti	14
Ababuz perit in Samaria	230	Adhortatio ad libertatem tuendam	51
Ababuz citorem canes in area Elia predicationem lambunt	235	Adhibendum magister cum rebus Arabum Regem contra Israhel factus factum	33
Ababuz Eliam impietatis accusat	228	Adiutores Salomoni in templo edificando	197
Ababuz cum um & argentum templi Damasceni ad Antiochum Regi deferit	256	Adiutores in iusticia coniugium expetit	204
Ababuz Syriorum Deus templo Hierosolymorum adhibetur	ibid.	Adiutores in iusticia	161
Ababuz in iusticia	255	Adiutores in iusticia	199
Ababuz in iusticia	256	Adiutores in iusticia	198
Ababuz in iusticia ex preda contra 'Dei mandatum adhibetur	183	Adiutores in iusticia	81
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	218	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	159	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	167	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	183	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	402	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	500	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	112	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	178	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	14	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	161	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	218	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	159	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	167	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	183	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	402	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	500	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	112	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	178	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	14	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	161	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	218	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	159	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	167	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	183	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	402	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	500	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	112	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	178	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	14	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	161	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	218	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	159	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	167	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	183	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	402	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	500	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	112	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	178	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	14	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	161	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	218	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	159	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	167	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	183	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	180	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	186	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	402	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	500	Adiutores in iusticia	20
Ababuz in iusticia	112	Adiutores in iusticia	83
Ababuz in iusticia	178	Adiutores in iusticia	41
Ababuz in iusticia	14	Adiutores in iusticia	

I N D E X.

Regis proſpectum arcet, & apud Neronem Top- pea precibus illum illuſum impetrant	539	Alexandere Herode parentis Euchnechus corruptus pit, & quod regni ſit ſuturus ſucceſſor predicat	614
Agrippa Tiberiade habitat	488	Alexander ad DCCC. crucibus ſuffigi, & in eorum- dem conſpectu uxores & liberos trucidari iubet	369
Agrippa in Italiam Puteolu, inde ad Tiberium Ca- ſarem peruenit	489	Alexander Thracida cognomen apud Iudaeos inue- nit	111d.
Agrippa ad audiendum Eutychum inſtat, quo ſa- cto propter verba quadam ei vincula ſunt ſineſta	491	Alexander in vinculis quatuor libros aduerſus in- imicos conſcribit	65
Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur	489	Alexander Ptolemae, ut Zoilum tolleret, perſua- det	37
Agrippa Iudaeorum immunitatem confirmat	429	Alexander	844
Agrippa Berytiam civitatem eximiiſ ornamentu benorat	524	Alexander quartano febrim recurrente fatigatur	582
Agrippa terre Britaniam Ephesum peruenit	427	Alexander ſuo & fratris nomine parentu ac uſa tionem diuſit	43
Agrippa in Aſiam miſſus	420	Alexander Hieroſolyma obſidere volens pontificem oblatam euntem honorifice excipit, ob uſionem eodem habitu ante oblatam	302
Agrippa ſex meſſis in cuſtodia ſeruatus	492	Alexander cum Demetrio armis decernit, cuſiſ of- que conductuſios milites amittit	300
Agrippa in ſuum regnum nauigat	494	Alexander & Ariſtobolus omnes lachrymas etiam parentum accuſatorem ad miſericordiam com- mouent	432
Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus	488	Alexander à Iudaeis bello petrus, potentiſſimos co- rum in Bethoma oppugnat	360
Agrippa Hieroſolymorum muros permunit	524	Alexander coniugi, quomodo ſecure regnare poſſit, oſtendit	361
Agrippa diſſio ampliatur	537	Alexander Ariſtobuli filius ad deſectionem Iudaei iterum reducit	587
Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendum tradit	431	Alexander Polyhiſtor	30
Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum praedicat	492	Alexander & Ariſtobulus à Salome ac Therora ad conuicia illeſti, apud Herodem traducuntur	430
Agrippa liberi ſuperſtites	526	Alexander obieſta crimina non inſiciatur, ſed per ſcripturam parentis ſtructas inſidias ſate- tur, quarum Therora, Salome, Ptolema- us, & alii Regu fideliffimi participes eſſent	443
Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam vr- bem oſtendit, & ab eo honorifice excipitur	427	Alexander per ſex annos quinquaginta milia Iu- daeorum interſecit	580
Agrippam Caius Tetrarchia Regem conſtituit	494	Alexander ad praefectum arcis Alexandri, ut ſe reciperet, ſcribit	446
Agrippina Meſſalina & Patina Cleudis uxores	536	Alexander Herodi, quod Archelaum deſcedere de- creuit, ſatetur	447
Agrippium	608	Alexander victoriam ab Theodoro amittit	510
Aggeus & Zacharias Propheta	287	Alexander 10000. peditum & 1500. equitum con- greget	116
Am expugnata atq; combuſta	116	Alexander Jonathan in ſuas partes traducere cona- tur pontificatum deſerendo	337
Albinus Iudaeae procurator	539	Alexander Ariſtobuli filius principatum inuadit	372
Alcimius ſuae lacrimis pontifex	330	Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam	
Alcimius pontifex cum perſugis Iudam apud De- metrium accuſat	330		
Alcimius popularum auram ſibi conciliant, eos qui ſunt Iuda partium occidit	161.		
Alcimius Iudam apud Demetrium accuſat	330		
Alcimius pontifex mortuus	331		
Alexander in templo Hieroſolymitano ſacrificam, vaticinio de ipſo Daniela oſtenſo maximam Iu- dæu libertatem concedit	302		
Alexander Ariſtobuli filius contra Hyrcanum ma- gnam manum congregat	586		
Alexander & Ariſtobulus crebro matrem im- plorant, id quod Herodis animuſ ſuccendit	613		

INDEX.

veniens, Ptolemaidem occupat	336	Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri	
Alexander Rex Syria Cleopatram Philometora si-		Aristobuli Regis filij, Cleopatra ut Pontifi-	
liam ducit	339	ficatum filio suo petat ab Antonio scribit	
Alexander & Aristobulus in quibus peccauerunt			399
451		Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut	
Alexander ad Ptolemaidem excrestum ducit, eam-		Malcho tutelam peteret, monet	498
que oppugnat	356	Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successio-	
Alexander in consiliu cum Antiocho Grypho ca-		rem constituit	583
sus	352	Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filii mi-	
Alexander alterum fratrem interfecit, alterum in		serabilem interitum inducit	421
immoie habet	356	Alexandra interfecta	414
Alexander a Gabino victus	373	Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta,	
Alexander dona Ionatha mittit	347	capit	582
Alexander post obitum Philippi Macedonum Rex		Alexandra inderore se filia criminu non confitum	
350		vult ostendere	413
Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex mil-		Alexandrium & alia castra diuina	372
lia militum amittit	386	Alexandri mater	372
Alexander ab armis requiescit	381	Alexandria pars ora maritima	461
Alexander & Aristobulus Sebaste strangulati in		Alani Medium terram praelandi causa perueniunt	
Alexandrium sepeliuntur	451		442
Alexander cum Obada rege Arabum congressus,		Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecu-	
totum exercitum amittit	581	nium	490
Alexander Arabia & Amathuntis castello tel-		Aliae & vasa ad illud pertinentia	209
lora infest, illudque capsum funditus eruit		Altare arcum	211
580		Abundus, longitudo & latitudo templi	201
Alexander Lysimachus Alabarcha	521	Amaleciti Davidi Regem Saulum casum non-	
Alexander & Aristobuli impudentia	ibid.	ciat, & eius cadis argumenta a millibus aureis &	
Alexandri victum Arabiam fuga, & cadis	342	insigne regium offert	170
Alexander cum Demetrio pugna & victoria	338	Amaleciti movent in Israhelitas	67
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit,		Amalecitarum Rex Samuclis iussu interficitur	
maximamque partem trucidat	581	151	
Alexandri familia magnum infortunium incurrit		Amalecitarum gens expugnata, & incensa Sicella,	
354		pradam abigerunt	163
Alexandri morbus	361	Amalecitis interuentione defendit prae-dictio	21
Alexandri mors	362	Amaleciti a plectentis	171
Alexandrium quidam quod Remam contra pa-		Amaleciti a fundant fugientque Israhelitas	67
rentem ad amicos literis misissent, accusat		Aman ab omnibus, exceptis Iudeis, adoratus	
442		194	
Alexandrium filium Herodes timet	614	Aman odio & consiliis eius in Iudeos in conuicio	
Alexandrium, Aristobuli fratrem Regina Re-		patres factis suspenditur	298
gem constituit, qui e vestigio crudeliter agit		Amor multitudinis erga Iosephum	561
350		Amos Rex Iuda impius	263
Alexandra Tharisa ultro parat	399	Ammonitarum folia	237
Alexandra, Alexandri coniunx pietatis opinione		Ammon morbum simulans, patrem ut sororem ad se	
praecepit, ac non obtinet	ibid.	mittat, petit	184
Alexandra Herodi suspecta observatur	400	Ammon sorori, ut sui copiam faceret, suadet	ibi-
Alexandra in Egyptum ausugere cogitat, insidia		dem	
vero Herodi pat. sunt	ibid.	Ammon sororem reluctantem per vim opprimit, mox	
Alexandra se excusat & Herodi reconciliatur,		exolam & foetidam extrudit	ibid.
dum Pontificatum filio promittit	ibid.	Ammon, Davidis filius, Thamarum, Absol-	
Alexandra Iudeis castellorum custodiam credit		oni sororem deperiens, in morbum incidit	ibi-
353		dem.	
Alexandra Herode absente urbi arces in suam po-		Amanu facultates Machabae dantur	160
testatem reuocare conatur	413		

INDEX.

manum Mardocheum odium	296	Angelus Dei occurrit Agar	28
Antonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascendunt	211	Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitas	26
Ammanite exterorum societate mercede impetrant	180	Anni atatu & regimini, item virtutes & diuitia	201
Ammanite & confederati seipsos inuicem trucidant	237	'Davidu	201
Am, ludu Iudae	455	Annibal supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium missi	327
Ampliati regni Israelitici	252	Anilaus ob uxoris idololatriam a Iudeis obiurgatus	502
Ambarinus Rex Israeliticus	227	quend. m. confodit	502
Ammonites futurus Moysis parens Deum orat pro Hebraeis	53	Anilaus in Mithridatu vicis cum exercitu impetum facit, eumq. nocte opprimit, & captum secum abducit	ibid.
Amoraeus moritur, eiq. Achabab filius in regno succedit	227	Anilaus Parthorum Ducem trucidat, eiusq. uxorem ducit	373
Amoraeus Hebraei fundunt fugantq.	95	Anilaus a Mithridate fugatus	503
Amoraeorum terra situs	ibid.	Anilaum Babylonii ad supplicium deponunt, qui oppressus interficitur	ibid.
Amasia a propheta propter idololatriam reprehenditur	251	Anima mortali corpore unita	445
Amasia Rex Hierosolymitanus	250	Animus Herodu hypocriticus	491
Amasia ab Isaiatarum Rege captus, Hierosolyma diruta & templum spoliatum	252	Annius Minucianus	506
Amasia Hierosolymorum Regis in Ioannem Isaiatarum Regem expeditio	251	Annius Rufus Iudae praeses	480
Amasia Idumaei victoria	ibid.	Annona caritas in Aegypto	51
Amasia cades	252	Annona caritatis principatu Claudii	87
Amathus diruta	359	Anni iobelus	83
Amathenorum Rex Davidi societatem petit	179	Ananus apud Albinum accusatus	480
Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici succedit	234	Antigonus auriculat Hyrcani dentibus truncat	595
Ananias Costobarnus & Saulus ad spoliandos infirmiores promptissimi	540	Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatus	593
Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus	571	Antigonus Massadam obtinet	597
Ananias, Ananias, Cumanius, Celer, aliiq. nonnulli Romam missi	535	Antigonus Parthus, si ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicetur	386
Ananias apud Albinum accusatus	539	Antigonus quosdam, qui Herodianos frumentarios per insidias interciperent, mittit	391
Ananias quinq. filios summi Dei pontificio potatos habet	ibid.	Antigonus apud Aristobulum falso accusatus	395
Ananias Sethi filius in Ioaxari pontificis locum surrogatus	480	Antigonus a Parthis in Iudaeam reductus Hyrcano, ne in regnum restitueretur, auriculas amputat	388
Ananelo Herodes dat summum sacerdotium	399	Antigonus Romanum exercitum alere recusat	392
Ananelo Herodes pontificatum abrogat	400	Antigonus Herodi, quod non ex stirpe Regia prognatus, sed semivundus sit, exprobrat	391
Anna Helcana uxor liberorum a Deo petit	137	Antigonus Aristobuli filius apud Caesarem Hyrcanum & Antipatrum accusat	375
Anaxagoras	470	Antigonus securi obtruncatur	398
Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, qui a Palastinorum ducibus reprobatur	167	Antigonus, Aristobuli filius, ad Caesarem, Pompei studiosos de morte patris accusatur	589
Anchus Davidem remittit	ibid.	Antigonus de fratre nihil mali suspicatur	579
Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte euocat	165	Antigonus interficitur	ibid.
Anchus ingenui non ducant	106		

I N D E X.

<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falso accusat</i>	589	<i>Antipater Herodem fratribus magni sensum reddit</i>	431
<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatur</i>	579	<i>Antipater subditos suos, ut cum Hyrcano sentirent, admonet</i>	589
<i>Antigoni in Iosephi cadaver immanitas</i>	600	<i>Antipater cum copiam Alexandro obviam procedi</i>	586
<i>Antigonum Aristobuli filium Ptolemaus Men- naus adoptat</i>	383	<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, fi- lium venenum paratum habere, exponit</i>	457
<i>Antipater precibus Herodem, ut pacta connubialia mutetur, flectit</i>	453	<i>Antipater patrem vitam sine feraturo, cum carce- ru custode de missione agit, quod dum Hero- des audit, sine mora eum occidit, & in Hyrcani castello condit subter</i>	466
<i>Antipater Malichi insinuat venenum bibis</i>	592	<i>Antipater nocte cum Hyrcano ex civitate pro- fugit, & ad Aretam Arabia Regem pervenit</i>	583
<i>Antipater Iudaorum potentiores in Aristobulum concitat</i>	366	<i>Antipater innocentiam suam precibus ad Deum te- stari facere conatur</i>	461
<i>Antipater pecunia & donis hominum favore sibi conciat conatur</i>	620	<i>Antipater multa praelata facinora committit, & ad subeunda pro Casaro pericula sese offert</i>	589
<i>Antipater Herodem & aulicos calumniis in fratres inflammant</i>	713	<i>Antipater cum patre res Iudaorum ministrat</i>	452
<i>Antipater omnium malorum fax</i>	441	<i>Antipater fratribus sublatum populo & militibus in- usum</i>	ibid.
<i>Antipater Casari ex Syria milites confert</i>	374	<i>Antipater se reversum gratiam gratulari simulat</i>	434
<i>Antipater Mithridati in capiendis Pelusio operam navat</i>	375	<i>Antipater veste prosecta multitudinem vulnorum demonstrat</i>	589
<i>Antipater abiectis crimina diluit</i>	375	<i>Antipater parentis accusationem diluit</i>	460
<i>Antipater Iudae procurator declaratur</i>	ibid.	<i>Antipater Salomes filius apud Augustum Casarem Archelaum accusat</i>	469
<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum</i>	591	<i>Antipater parentis ultimum diem optat</i>	452
<i>Antipater praesens calumniis & absens per literas Herodem in filios exacerbat</i>	431	<i>Antipater patria moris reparat</i>	589
<i>Antipater Theroa mortem vehementer lucti</i>	625	<i>Antipater a cunctis accusatur</i>	461
<i>Antipater Casarea omnibus inusum</i>	ibid.	<i>Antipater amicum salutare non potest</i>	413
<i>Antipater expectatione regni certat</i>	621	<i>Antipater in carcerem coniectus</i>	462
<i>Antipater in Iudaea novarum rerum cupidus com- posuit</i>	376	<i>Antipater domum reversus a nemine excipitur</i>	459
<i>Antipater Idumaeus 191. primum Antipater dictus</i>	ibid.	<i>Antipater Roma illustri factus</i>	431
<i>Antipater Phasarlo Hierosolymorum, Herodi Gali- laea regimen committit</i>	377	<i>Antipater Herodas filius parandi sibi regni spe Romam navigat</i>	468
<i>Antipater omnem in Antiphatum culpam confert</i>	463	<i>Antipater coniunx nobilis ex Arabia famina</i>	583
<i>Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat</i>	372	<i>Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia</i>	612
<i>Antipater exclusis reliquis fratribus patri successor declaratur</i>	611	<i>Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insi- dia</i>	624
<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeium</i>	368	<i>Antipatri uxor & filii</i>	374
<i>Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunia summam erogat</i>	624	<i>Antipater contra fratres artificiosi machinatio</i>	438
<i>Antipater Hyrcani pecuniam Romanos sibi devinctos, Iudaeos vero in usus rediit</i>	377	<i>Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei acculant</i>	377
<i>Antipater in deridendo paternis amicis nulli sum- ptibus pareat</i>	453	<i>Antipatrum Casar Romana civitate simul & im- munitate donat</i>	589
<i>Antipater ab Herode accusatur</i>	459		

I N D E X.

Antipatrum Herodes ad Casarem mittit	456	Antiochus septem illustres pueros Hebrao- rum cum matre Antiochiam abduci precipit	353
Antipatru extructa	435	Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraeorum nu- mero congregat	478
Antipatru	608	Antiochus Iudeis editosus magna calamitatu in Antiochia auctor	480
Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyran- nide salum illu obrudat, arei in hoc prasidio im- positio	319	Antiochus septimi diei feriam Iudaiu edicit ibid.	437
Antiochus Magnus Rex Asia & Syria Iudeos vexat	313	Antiochus Eupator cum copiu, in Iudeam profici ti- tur	328
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit	442	Antioch. Epiphanes curru implicitus, morbum con- trahit & moritur	327
Antiochus in Iudeam irumpere parat	323	Antiochus Agypto cadere cogitur	320
Antiochus capitur	442	Antiochus Hyrcanum in urbem compellit	350
Antiochus cum Casare reconciliatur	ibid.	Antiochus Vriana templum spoliare volens, Ely- minda mouet, & turpiter inde se Babylonem re- cipit	327
Antiochus cum Iuda sedus facit	329	Antiochus Selenci frater Antiochum Cycieni fili- um bello aggreditur	359
Antiochus murum, quo templum septum erat, sola aquat	ibid.	Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit	176
Antiochus suis ciuibz perfidus	437	Antiochus post patris obitum cum numerofo exerci- tu Iudeorum fines ingreditur	576
Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit	578	Antiochus ad Hierosolymam proficiscitur, prae si- lumq, ibi relinquit	ib d.
Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caeditur & fugatur	353	Antiochus a Tobia filio motus cum exercitu in Iudeam irumpit, ac Hierosolyma deuincit	575
Antiochus Rex Damascenorum	360	Antiochus Epiphanes belli Iudaici, fons & auctor	312
Antiochus Seleucum fugat	39	Antioch mores Iudaicos abrogat	576
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit	442	Antiochus rex Comagena	284
Antiochus Tryphonem eiectum Syria, in Dora obsi- dione cingit	349	Antiochi Magni in honorem templi edictum	314
Antiochus regno a fratre exiuitur	361	Antiochi ad Ptolemaum de Iudeorum libertate e- pistola	313
Antiochus Gryphus occisus	359	Antiochi ad Eleazatum exhortatio	472
Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudeorum honorificam mentionem facit	314	Antiochi mors & iamis exercitus immissa	361
Antiochus & Ptolemaus amicitiam & sedus fa- ciunt	ibid.	Antiochi & Iude pugna	328
Antiochus cur templi deprecationem fecerit	403	Antiochum Cescumius Potus Syria administrator coram Casare accusat	440
Antiochus Philippum regni gubernatorem consti- tuit, eiq, Antiochum filium tradit	318	Antiochus Demetrii fratrem Alexander timer	581
Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliat	320	Antiochia Mygdonia a Macedonibus contra	390
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus	351	Antiquitatum Iudaicarum Epilogus	296
Antiochus squalidis satoribus constitutus expirat	460	Antiquitatum historia quinque millium annorum	449
Antiochus Lyfia rerum administrationem, provin- cias & filium committens, in Persidem proficisci- tur	323	Antonius Herodem & Phasacum tetrarchas declar- at	593
Antiochus contra Iudeos in furorem vertitur	ibid.	Antonius in Tyro commemoratur	ibid.
Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi re- gno admentaret e Perside, obsidione soluta illi oc- currit	329	Antonius Antonium ad Triumphum seruare	
Antiochus Scenopagia gratia septem dierum indu-			

volens, propter Iudaeos seditiosos securi cum percussit	298	Aquilam auream detractam iuvenes securis con-	ibid.
Antonius captiuos trucidat	394	Ara si: fumigatoria	74
Antonius multis donis ab Herode affectus	402	Arabs Scauro reconciliatur	319
Antonius Thasaelum & Herodem Tetrarchas constituit	385	Arabs ardente siti ultro se Iudaeam radunt	330
Antiochia Hyrcano de Cassii & Bruti rebus & morte scribit	384	Arabs ab Herode deuicti	407
Antonius Herodis virtutem miratur	327	Arabs Herodu exercitum in fugam vertunt	329
Antonius Cleopatra maritus	462	Arabs Casare nato Herodi neque latroni ei ledere, neque pecuniam mutuo acceptam persolvere voluit	242
Antonius & Cleopatra extincti	411	Arabs siti compulsi ab Herode pacem petunt	407
Antonius Armenia regno potitur	404	Arabs & Turchi a Herode Casarem iratione illis soluitur	242
Antonia in magno apud Tiberium honore habita	267	Arabs in praedium reuersi, fugientes trucidant, & castra capiunt	405
Antonium Herodes mulieribus placat, & amicis res suas saluas esse scribit	402	Arabs in fugam versi	ibid.
Antonia tarru	424	Arabum circiter septem milia cadunt, priusquam in Herodis ciuitatem sese deducant	330
Antoniæ Agrippa, efficeret, ut tandem audiretur	267	Arabum contra Iordanum expeditio	150
Antonia, rogat	267	Arabici belli causa	241
Anteus	279	Arbores frugiferae non exsurgenda	110
Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandri reddere voluisse videtur	461	Arborum de rege deligendo consilium	130
Apion veram patriam & genus suum abiurat	ibid.	Arca Noe	16
Apion de Mose & gente Iudaica	460	Arca sacra a Palaestinis in sanum Dei sui Dagonum deferitur	139
Apion Iudaei seruitutem exprobat	463	Arca in Cariathiarim transfertur	140
Apion seipsum laudat & magnificat	ibid.	Arca Dei in templum transportatur	111
Apion de Mose & templo Iudaeo mendacium arguitur	461	Arca sacra herbisame peruenit	140
Apologia Hyrcani apud Regem accusati	317	Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur	177
Apollodorus ex Gaza nocte in Iudaeorum castra erumpit	358	Arcon medicus quosdam dimittit	280
Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur	340	Architecti templi extruendi	104
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierosolymam venit	474	Archelaus Herodi sese excusat	243
Apostata a Matthia transigitur	321	Archelaus fratrum liberos odit	247
Apostata a religione Iudaica	320	Archelaus Herodem generum benignissime suscipit	333
Apostasia sacerdotum	301	Archelaus Herodem ultro pro Alexandro deprecari compellit	336
Assines per septennium Index	132	Archelaus Rex Cappadociae in Iudaeam ad Alexandrum generum venit	335
Apud Graecos nulla conscriptio poemate Homeri vetustior	449	Archelaus & Herodes de liberis Alexandri deliberrant	ibid.
Aqua calida apud Calliroe, quae in lacum bituminis feracem effluunt	253	Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignationem in generum simulat, cumque ad patrem nosse-ctus reducit	241
Aquarum calidarum fontes	440	Archelaus si a Casare in Imperio constabularius esset, cura sibi fore, ut benevolentia omnium videatur, dignissimus pollicetur	254
Aquarum in Hebraeorum exercitu penuria	127	Archelaus, Alexandri crimina in amicos, praecipue vero in Pheroram transfert. Pheroras Archelaum reconciliatorem adiit	241
Aquila auertens flammam in Romanos abigit	444	Archelaus Romam proficiscitur, mulique eidem obnoxii cum comitantur	255
Aquila Caio extremum ictum infudit, Cheream vero facinorosi auctor dicendus	279		
Aquila aurea super maiorem templi portam	252		

Archelaus Ioazaro Boethi filio pontificatum abrogat, eamque dignitatem in Eleazarum collocat	259	Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt	365
Archelaus epulum multitudini prabet	254	Aristobulus vinculo solutus veneno tollitur	374
Archelaus & Iudaorum legati coram Casare comparant	258	Aristobulus Antigonom in regni societatem admittit, ceteros in vincula coniecit, & matrem fame necat	355
Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accusantur	249	Aristobulus ad Pompeium descendit	384
Archelaus condita	259	Aristobulus Damascum contra Ptolomaeum missus	363
Archelaus visionem Simon vir Essaeus interpretatur	260	Aristobulus Antigonom fratrem interficit	355
Archelaus regi acclamatum	254	Aristobulus Hyrcani filius post captivitatem Babyloniam diadema sibi primus imponit	314
Archelaum accusatum Caesar pecunia multat, eumque Viennam in exilium mittit	260	Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit	369
Archelaum Caesar ethnarcham constituit, regni que dimidium in duos Herodu filios Philippum & Antipam partitur	258. & 248	Aristobulus castella Pompeio tradit	ibid.
Archelaum Nicolaus excusat	255	Aristobulus cum familia Romam uelatus	386
Ardens studium in reparandis moribus	292	Aristobulus uxori humilitatem generis obicit	613
Ardentes facies in murum iaculantur	444	Aristobulus matrem ac fratrem vinculis custodia tradit	379
Aretas ad Arabum regem legatus	244	Aristobulus matrem uictam fame necat	ibid.
Aretas rex Caesariae	361	Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat	ibid.
Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit, eumque Hierosolyma confugere cogit	366	Aristobulus seipsum regem declarat	382
Aretas rex Arabum Gazam auxilij spem ostendit	359	Alexandra coniugem Aristobuli cum filio carceri includit	ibid.
Aretas Hyrcano quinquaginta milia militum tradit	318	Aristobulus Flaccum Agrippae fratri insensum reddit	366
Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Petram peruenire colligit	268	Aristobulus amitam suam ac socrum monet	243
Aretas Syllaum, quod Fabarum aliosque interfecerit accusat	248	Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap. 3.	296
Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert	11	Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat	387.
Aristobulus cum filio Pompeii studiosis peremptus	321	Aristobulus cum Romanis dimicat	ibid.
Aristobulus Roma reuersus Alexandriam denique minime conatur	372	Aristobulus Agrippae regis frater & Elcias Magnus apud Tetrionum Iudaorum causam agunt	271
Aristobulus a Romanis in praelio vincitur	ibid.	Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum in regnum transfert	378
Aristobulus captiuus cum Antigono filio Romam remittitur	ibid.	Antigonus in honorem fratris in templum ascendit	379
Aristobulus Iudaea habitantes circumcisionem ceterosque Iudaeos rursus admittit	356	Aristobulus Pompeio supplex occurrit	384
Aristobulus Herodu ductu submergitur, & ad Annanum pontificatus redit	401	Aristobulus satellitibus ut Antigonom si eum armin adiret occiderent, praecipit	379
Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficiscitur	367	Aristobulus misere moritur	ibid.
Aristobulus multa castella occupat	363	Aristobuli coram Pompeio apologia	368
Aristobulus Herodu regis Chalcidu filius	337	Aristobuli coniux uersuta, Antigonom dolo trucidari curat	355
Aristobulus & Hyrcanus a Iudaeis apud Pompeium accusati	368	Aristobuli liberi remissi	372
Aristobulus eiusque afflicta Pharisaeorum tyrannide accensur	362	Aristobuli necem cuncti deflent, praecipue vero Alexandra, quae nullam praese fere suspitionem	218
Aristobulus bello congregati cum Pompeio cogitat	384	Aristobuli cum Hyrcano sedes	365
		Aristobuli fratricidii poena	355
		Aristobuli apud matrem deprecatio	382
		Aristobulo fratricidii poenitudine morbus ingrauescit	379
		Aristobulo Herodes insidiatur	400
		Aristobulum in templo Arae oppugnat	367

<i>Aristobulum</i> Ponceus descendere prouocat	584	<i>Augustus</i> Herodem Syria procuratorem consti- tuit	391
<i>Aristobulum</i> captus Caesar vinculu soluit	588	<i>Augustus</i> Caesari Catus rem diuinam facit	278
<i>Aristocratia</i> optimarum regionum	104	<i>Affenas</i>	ibid.
<i>Argumenta</i> Iudaorum genus antiquius Gracorum genere	451	<i>Antiochus</i> Syronis	348
<i>Arma</i> quibus Asaphatus uictoriam parauit	126	<i>Azane</i> Tropheta ad populum ahortatio	120
<i>Artabanus</i> Tiberio filium Darius obsidem & ri- rem quinque cubitorum Saturna mittit	256	<i>Azani</i> festum	61
<i>Artabanus</i> a Dario & Saco in imperium restitutus ibi.		<i>Azani</i> propter arcam ereptam horribiliter crucian- tur	139
<i>Artabanus</i> Asinae terram Babyloniam commen- dat, datiq; mulieribus cum dimisit	273	<i>Azania</i> ab Herode condita	607
<i>Artabazus</i> ad Asinam & Anilaum propter au- daciam societatem cum illis mittere mittit	ibi.	<i>Azania</i> Hierosolyma	452
<i>Artabanus</i> ad Batem se confert, auxiliumq; ab eo petit	289	<i>Azania</i> unde dicta	ibid.
<i>Aruntius</i> in theatro Imperatoris interitum nunti- at	280	<i>Azani</i> rex auxiliatorum Iudaei praelio vincitur	267
<i>Arx</i> Azania dicta	368	<i>Azani</i> regis de Iudaorum libertate ab Aristaeo impetrata editum	396
<i>Asanus</i> Rex Iudae	119	<i>Azani</i> & Ethiopia regina ad Salomonem ve- nit	114
<i>Asanus</i> Damascusiorum in Basanem concitat	120	<i>Azani</i> bestiarum natura repugnantes colunt	462
<i>Asanus</i> Rex moritur	ibi.	<i>Azani</i> libido	24
<i>Asani</i> uictoria	119	<i>Azani</i> rex in Ethiopia fugit, eumque Ethiopian rex honorifice suscepit	457
<i>Asael</i> Iobis frater Abenerum insequitur	90	<i>Azani</i> sacerdotes cucumculantur, a porcinis carnibus abstinent	455
<i>Asiatia</i> & Cyrenenses Iudaei ab eorum regionum ciuitatibus multum affliguntur	237	<i>Azani</i> arma ventus in Hebraeorum castra expellit	63
<i>Asinaus</i> & Anilaus Nec de ses patria in locum quodam sese conferunt, ad quos ingenti multitu- do confluxit	273	<i>Azani</i> idolatria	467
<i>Asinaus</i> cum sociis a Babilonia satrapia ex im- proviso opprimitur	ibid.	<i>Azani</i> reges cum Pharaones dicti	113
<i>Asinaus</i> suos ad fortitudinem hortatur, & hostes frangit, fugatq;	ibid.	<i>Azani</i> cum rex in Ethiopia	55
<i>Asinus</i>	375	<i>Azani</i> erga Hebraeos inuidia	52
<i>Asini</i> apud Iudaeos, aliosq; sapientes viros qui di- cantur	463	<i>Azani</i> Regibus	276
<i>Assamonas</i> Principatus & Pontificatus finis	396	<i>Azani</i> Sara 127. anni	29
<i>Ascalonita</i> & Scypho, olia ab tributum non solu- tum petunt	316	<i>Azani</i> arma contra Asinam capiunt	119
<i>Aspalotus</i> lacus	24		li.
<i>Asus</i> serpentis	14	<i>Babylon</i> radix quomodo euellenda	440
<i>Asorus</i>	113	<i>Babylon</i> mactant	111
<i>Assyriorum</i> imperium dissolutum	262	<i>Babe</i> liberta Colubaro seruati	414
<i>Asuerus</i> , rex Persarum, Vastan ad conuiuium ve- nire nolentem repudiat	293	<i>Babe</i> liberta aliq; accusati ab Herode interfecti	ibi.
<i>Athena</i> Herodem, cuiusq; exercitum inuadit	220	<i>Babylon</i> a Cyro Persarum rege capta	277
<i>Athronges</i> vir corpore & manuum robore insigni dignitatem regiam attentat	117	<i>Babylon</i> a Semiramide non adificata	454
<i>Aurantiadu</i> dicta a Zenodoro Arabibus elocata & a Casare Herodi donata est causa belli	420	<i>Babylon</i> muri ex latere cocto & bitumine con- structi	ibi.
<i>Aurum</i> ab Arabibus incensum	257	<i>Babylonica</i> captiuitas post septuaginta annos finis	280
<i>Aureum</i> dicta de hoc seculo	480	<i>Babyloniorum</i> rex Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine praecellit	454
		<i>Babyloniorum</i> regu ad Ezecliam legatio	272
		<i>Bacchides</i> aciem instruit, & cum Iuda signa confert	337
		<i>Bacchides</i> cum 22000. milibus Iudaeos occidit	ibi.
		<i>Bacchides</i> Jonathan Sabbatho aggreditur, & Iuda militum multitudinem amittit	335
		<i>Bacchides</i> contra Jonathan ducit	334

I N D E X.

(416)

I N D E X.				
Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.			Captivitas Babylonica	270
Tiberius Tyrannus	269		Captivitas, & per tempus obsidionis mortuorum numerus	438
Caius Tiberium fratrem tollit	ibid.		Caprofaba Antipatri dicta	301
Caius Germanici filius, graciosus	268		Carmen & gratumum actio, Mosi & Israelitarum pro presenti liberatione	29
Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit	272		Carnibus cruentis Hebraei vescuntur	77
Caius templorum Graecanicorum nullum inspoliatum relinquit	276		Carthago a Didone Tygmalionis sorore in Africa constructa	453
Caius Ioni fratrem se appellat	273		Cassius Herodi, si bellum desisset Iudaea regnum delecturum pollicetur	323
Caius vir maleficus	271		Cassius in Syria venit, & plus quam septingenta argenti talenta a Iudeis exigit	381
Caius orator secundus	ibid.		Cassius Herodi, ut in Malacho mortem patris uliscatur, rescribit	323
Caius primo egregie Rempub. administrat, postea divinos quoque honores usurpare audet	270		Cassius Pependum civitatibus indicit	322
Caius in Iudaeis Tyrannus	273		Cassius & Marius Herodem Caesaria ducem faciunt	207
Caius in senatores ac patricios saevitia	ibid.		Cassius Longinus Syria Praeses	287
Caius licentiam servis deferendi suos dominos permittit, & Tullus Claudium reum facere audet	276		Cassius Cherea	276
Caius Agrippa commendatus	275		Cassius & Brutus dolo Iulius Caesar interfectus	322
Caius multos tributorum ac vestigalium relaxationem petentes capite plerique	276		Cassius portus	264
Caius Caligula post Tiberii obitum Principi Roma	265		Castra hostium a Samaritanis diripiuntur	128
Caius a Cherea trucidatus	278		Castella muniuntur	371
Caius receptacula navium exstruit	281		Cistoris Iudaei dolus erga Titum	415
Caius se Ioni comparat	276		Catullus tria simul Iudeorum milia trucidat	448
Caius Agrippa Regem honorat, in cuius retributionem aliquando petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum revocet, rogat	272		Causa diversitatis apud Iudeos	449
Caius stuprum & libidinem licentia	281		Causa cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit	471
Caius passim insidia struit	276		Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent	282
Candelabrum aureum	36		Causa impulsiva conscribendi hos libros	449
Chananaeorum gentem extirpandam	110		Causa, ab qua Iosephus has historias conscripserit, in lucem edidit	1
Chananaeorum Reges movent in Hebraeos	117		Causa extructi templi	131
Chananaeorum ingens exercitus	ib.		Causa belli contra Arabes	406
Chananaeorum Reges omnes ad unum trucidati	ib.		Cisus Saulis pater	74
Chananaeorum regionem totam Iosua devastat	ib.		Cithara qui inventor	7
Chananaeorum decem milia trucidantur, & Adon-be Zeck capitur	121		Civitatem qui primus instituit	ibid.
Calacritae Iudaeorum Scythopoli	448		Clades Israhelis a Ioanne accepta	272
Calamitates omnium a mundo condito cum Iudeorum collatae, superantur	312		Clades Alexandri	193
Callistus, Cati libertus, Claudius a Cato se ut ipsum veneno tolleretur iussu, signum at	277		Claudius principatum uliro oblatum deponere recusat	282
Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis consonant	454		Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur	283
Chassonia & Bosora	176		Claudius Felix Iudaea procurator	292
Cambyssi rescriptum, in quo Iudeos ab aedificando templo deterret	228		Claudius milites ut in fide manerent, sacramento adigit	283
Campus regius	20		Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alii dissuadent, & Cuspium Fadum Iudaea praefectum & regem totius declarat	284
Candelabra	111		Claudius Agrippa Iudeam, Samariam, & Lyfonia ditionem concedit	ibid.
Canthari & Phiala	161		Claudius Iudaei sacra Stola custodiam Agrippa in-	ibid.
Captivitas Babylonica ab Esara praedicta	262			

inforti rogatu concedit	288	Casarem Herodes octingentis talentis donat	410
Claudio renenti obtruditur Casarea dignitas	282	Casares	114
Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator	262	Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode co- dicta	6:8
Claudius sublimis in castra perferitur	ibid.	Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata	
Claudius facit sanctum	293	294	
Claudius Casares ad Iudaeos epistola	283	Casarea perfecta	236
Claudius p. Alexandrini Iudaei edictum	284	Casares inter Iudaeos & Syros de pari iure ciuitatis	
Claudius pro Iudaeis et Romanum orbe edictum	ibid.	ritus	233
Claudius ad legatos responsio	283	Casarea portus	419
Claudius Augustus, ut p. gno animo in retinendo oro, sapienter, potet, hortatur	283	Chareas cum sociis in Germanici ades se recipit	
Claudianus militem in Principem eligunt	280	279	
Claudianus Patria tenet	203	Chareas Iulium Lupum ut Cati uxorem & filiam interficiat mittit	26
Claudianus Patria respicit	ibid.	Chareas a consilii huc signum petit	ibid.
Craquus iuramentis dati violator	202	Chareas mulier ex causis in Caium incitatur	276
Cratere	111	Chareas, Minutianus & Clemens, de Casari nece colloquuntur	280
Cratere aurea dua	309	Chareas cum aliis quibusdam Caium tollere statuit	
Cratere argentea	ibid.	277	
Cassius Bassus, sex Casarem interficit	321	Charias Clementem & Papinum alloquitur	276
Cassius tua Hierosolymis	328	Chareas occasionem aggrediendi Caium expellat	
Cades, latrocinia, seductio & fames in Iudaea	261	277	
Cades, latrocinia Regis	264	Chariton historiographus	259
Cades in Hierosolymis	328	Chariti antiqui Poeta de Iudaeorum gente resimo- nium	455
Cades cognatorum 22. Ochozia	133	Charon, amoni ferocissima, in qua Noa arce reli- quia seruantur	218
Cades filius, Antiochus	374	Chelcias & Ananias Cleopatra copis duces propositi	
Cades, latrocinia, seductio & fames in Iudaea	356	353	
Casari in Syria venit, apud eum Iudaeienses He- rodes accipiunt, qui seipsos iugulant	420	Cherubini duo	110
Casari Augustus Hierodi in Iudaeas animaduer- tere liberam potestatem permittit	244	Cherubin	47
Casari Herodi ditionem amplioram reddit	412	Cheribon & Marissa expugnata	327
Casari Antonius Herodi studiosus	389	Cisernius Antiochum subito inuadit	442
Casari Syria p. se offertur	376	Cella in circuitu templi constructa	110
Casari e Syria p. offertur	411	Chetoniene	36
Casari in Syria e Syria p. offertur, quod se a suis, tunc in Syria non se nauerunt, ac paren- tem p. filium in Syria facit, hortatur	235	Celenderum in Cilicia	240
Casari e Syria p. offertur	381	Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaei testimonium	
Casari e Syria p. offertur	242	455	
Casari Herodi dimidium redditum e Cyprii metal- ludonae	236	Cleopatra Regina alieni appetens	403
Casari Herodi Principatum confirmat	223	Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit	385
Casari e Syria p. offertur	242	Cleopatra fratrem & suorem interficit	403
Casari e Syria p. offertur	420	Cleopatra contra filium exercitum parat	352
Casari e Syria p. offertur	420	Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia par- tem & Hierichuntim agri redditus ei locat	403
Casari e Syria p. offertur	255	Cleopatra in cognationem suam sancta	329
Casari e Syria p. offertur	236	Cleopatra auaritia	ibid.
Casari e Syria p. offertur	262	Cleopatra in Herodem infida	ibid.
Casari e Syria p. offertur	606	Cleopatra Antonius partes de Iudaea & Arabia ch- litas largitur	403
Casari e Syria p. offertur	254	Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius a- mici auerunt	404
Casari e Syria p. offertur	418	Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit	ibid.

Creatio mundi	2	profugisse ex Ægyptia contendunt	82
Censores	263	Contra legislatoris gentium	470
Centum legati Hierosol. reuersi	306	Contemptum mortis	252
Ceramen quinquennale	236	Conuictum Deo faciens	103
Cimonius Artabano amissum dignitatis fastigium restituit	290	Contumacia Iudeorum apud Ptolemaum, & eorum deum ante cibum preces	310
Clitus Tiberiade scissionis autor	302	Corban, domum Dei	454
Clitus sinistra sub praesidio	161.	Cores populum excitare aduersus Moysen conatur	
Circa hostes quomodo agendum	465	89	
Circa Massadara unus tantum locus, qui aggerura sacrum exaspere potest	444	Cora factionem ducenti quinquaginta viri sequun- tur	90
Circenses Iudei	276	Corem cum 250 viris igni absumit	92
Circumcisio instituta	9	Corinthus à Syllao, ut Herodem e medio tolleret, pe- cunia corruptus	248
Cirenactum Magistratus	237	Corona	111
Civile Germanes ad sobrietatem cogit	418	Cornelius Sabinus	277
Civile belli inter Hebraeos initium	90	Cosbi	49
Cives in Labissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliunt	88	Costobarus, Lyfimachus, Antipater & Dosithemus apud Herodem accusati	414
Civitas munitiones ac turrium cautes, quas tyranni in perditionem deseruerant, insuperabiles	435	Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salomem sororem dedit, Idumaea principatum innadit ibid.	
Civium contra Iudeos ad Forum preces	439	Costobarus intercessione servatus	ibid.
Civitas decepta bona restituitur	307	Cubricula ad voluptatem facta aurea suppellectile re- fecta	113
Cyrus Naborem expellit à Babylon.	454	Cumanus Praefectus Iudae	313
Cyrus Iudeis reditum in patriam urbem ac templi re- dificationem permittit	281	Cumanus multos Iudeos perimit, plures viros cap- os abducit	292
Cyri Persarum regis edictum	ibid.	Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est	416
Cyri ad Syria Satrapae mandatum	ibid.	Cum capta coniugium	107
Cyri de Iudeis eorumque templo decretum	287	Cui Iudas animalia consueta sacrificent, nec carni- falia vescantur	465
Cyrenae	618	Cui quidam historiographi Iudeorum mentionem omiserunt	419
Cyrenae Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem e- ius scribit, & auxilium petit	256	Cura pro sacerdotibus	292
Cyprien conditum	257	Cura Dei pro suis	112
Cynanem a Iusto Iosepho obiectorum depulso	357	Chusi victoria nunciata ad Davidem missus ab A- chimae antivenitur	190
Cypria soteriana ab Antonia	425	Chusi consilium, quod etiam Achitophelis reuello, recipitur	158
Cordoba	110	Consilio similitudine offert Absalom studium ac fidem suam	187
Columna duae excitatae	16	Custos carceris amice agitur cum Iosepho	42
Columna decem ingentes	110	Chutes cultum Dei amplexi, Iudeorum amicos, tribus tantum secundum se praesentur	258
Columnarum Deorum Cain	15	D.	
Contempnantes Iudaeam congesta	105	Dababiten Ptolemaei uxorem solvant	301
Coronae Praefectus Syria	261	Dababiten merces & Sabinus causam tanti robo- ris in se conantur, & de delictis	134
Comitas & benignitas Agrippa erga Philippum	302	Damia uxor & Antiochus contra Alexandrum	307
Comminatio grauius Israelitis a vera pietatis tramite exorbitantibus proposita	112	Damia cum a Damasco mouetur	94
Concupiscentia sepulchra	85	Damia exposita	121
Conditio obsequii solimunda à Ionho proposita	154	Damia uxor a Charanis pressa	101
Constitutus ex Ægyptum & Mitridatis ad Delia	375	Damia uxor in ablatum quatuor	ibid.
Consonantia Iudeorum in religione & vita	457		
Conscientiae labes	355		
Contra roendacium impudenter expositum nihil de- cendum	450		
Contra factum & usuras	408		
Contra illos, qui Moysen & Israelitas propter legem			

I N D E X.

Daniel cum sociis ad honorem euellus	275	David cum sexcentorum manu & duabus uxori-	
Daniel Regi scripturam interpretatur	277	bis in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe-	
Daniel in fontem ſententiam conuicitur	278	conſert	ibid.
Daniel Rex dona promiſſa exhibet	277	David Saritas & Amalecitas incurſionibus infe-	
Daniel Regi ſermonem & interpretationem exponit	274	ſtat, de manubus munera Regi mittit, eiq; muni-	
Daniel cognati ſuarum adorare nolentes, in ignem		dionalem Iudaorum regionem ſe incurſare per-	
committi, diuina providentia ſeruantur	275	ſuadet	ibid.
Daniel vaticinia	279	David cum Goliath cogredi cupit	79
Daniel viſio de arietis & hirco, per quos Medorum		David agnum raptum ex ore leonis recipit, ipſum q;	
& Perſarum regnum praefiguratum ſuit	ibid.	ſerim occidit	27
Daniel in mure a leonibus dilaniatus	278	David verſum trucidat	ibid.
Daniel & ſociorum eius in Chaldaica diſciplina in-		David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtructu-	
ſtautio & proſectus	273	erat, depoſita, ſunda armatus in hoſtem properat	
Daniel ſomniis, cuiusq; interpretatio reuelatur	274	ibid.	
Darius tribus ſatellitibus tres quaſtiones proponit	283	David hoſtem accedens, contemnitur	ibid.
Darius ſe ſacra vaſa Hieroſolyma remiſſum vo-		David Saul & Ionathas necem deplorat	89
cat	ibid.	David Amalecitam Sauli interfectorum offici ſup-	
Darius Hiſtaſſis filius Rex Perſarum	282	plurimū iubet	ibid.
Darius ad moriturus voſ, templi reſtaurationem man-		David ex Dei iuſſu Hebronem commigrans, a Iuda-	
dauit	284	tribus Rex declaratur	ibid.
Darius regi ſcriptum & mandatum de libertate, poſ-		David Iabſenos quod Saulum cum filiis ſepeliſſent	
ſitionibus, templo & ſanctuarii Iudaorum	285	collaudat	ibid.
Darius ad Syria Praefectis epistoia	287	David ſe vivente Salomonem filium ſuum regnum	
Dathan & Abiram contumaces	91	auſpicari voluit	104
Dathan & Abiram abſorbet terra	92	David Salomonem ut Deum colat, hortatur	ibid.
David Philanos contra Palaſtinarum incurſiones de-		David Mahanaim peruenit, ubi cum ſumma re-	
ſecut	83	verentia ab optimatibus excipitur	189
David tribus malis propoſitis peſtem eligit	103	David arcam in ades Obadami Leuita deponit, cu-	
David Siva Ionathas ſocialitates commendat, eumq;		us domus multis ſollicitatibus cumulatur	177
omnes reditus Hieroſolyma referre iubet	180	David Semerim occidi vetat	187
David in ſitis & ebrietate aquam bibere recuſat	103	David fame ſit conſultis nemine ſuſpicante ipſum	
David uxorem Melcholen ab Abnerio poſtulat	90	voluntate caſam fuiſſe Abnerum	91
David Hieroſolyma partem inferiorem occupat	92	David a Michol videtur	177
David aſſiſſus ſatit & Abſacer eum recuſat	104	David Deo templum aſſiccare dæcernit	ibid.
David contra Regem Iuſuſ ſugam ſibi conſultat	84	David Deo pro promiſſa per Nathanem ſollicitate	
David a propoſito Nababum erigendi deſiſtit	85	gratias agit	ibid.
David Iobabum cum ſelectiſſimo milite contra Am-		David in Palaſtinas mouet, cuius bonam agrorum	
maniam accendit	180	partem adiunxit	ibid.
David de Aſſalonii conatibus certior factus, cum		David Sopherorum Regem vincit	ibid.
ſuis Iordanem tranſit	188	David a rege petit, ut agri partem ad incolendam ei	
David contra Nababum cum 400. armatis proſi-		cum ſuis attribueret, Rex Secellum ei donat	16
ciſſitur	85	David Ionathas de patri inſidiis conquiritur, Iona-	
David Syria ſubjugata tributum imponit	179	thas autem parentem excuſat	81
David in viſa diſerimen vocatus ab Abiſo libera-		David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animum	
tur	194	expiſcari & ſignificare velit	82
David Ammanitarum iniuriam ſeri indigniſſime,		David Nabum ad Abimelechum ſacerdotem per-	
carum vendicare cogitat	180	venit	ibid.
David Abigailam Nabab viduam ducit	85	David Goliath gladio accepto, in Gittam Palaſti-	
David ſuis innocentiam ſuam declarat	86	notum ad Anchum ſe conſert	ibid.
		David Regem Anchum timoris ſuorum ac tabiens	
		ſimulat	ibid.
		David ad ſpeluncam Adullam peruenit, ubi Iuſuſ	
		et cognatio, nec non & alii multi ad eum ſe con-	
		ſerunt	ibid.

David ad Moabitaram Regem proficiscens, parentes ei commendat	83	gem edit, omnemq; pradam recuperat	168
David ad Sarim oppidum peruenit	ibid.	David custodes impedimentorum, obstrepentibus pugna focus, in prada partem admittit	ibi.
David Memphibosto veniam, & dimidia pars bonorum Siba donatorum restitutionem promittit	192	David cum duobus in hostium castra penetrans, Sauli speculum & lecythum aequalem aufert	85
David oraculo monitus fugit	84	David Sauli Imperatori Abenero quod regium speculum & equalecythum aufert passus sit exprobrat	ibid.
David in cenam cum suis se confert, quo & Ionathas perveniens, eum consolatur, & secum eum renouat	ibid.	David Palestinos magna eorum edita strage vincit	81
David Uriam accersit, eumq; ut profectus ad uxorem, ibi pernoctaret, iuber, quod tamen non facit	181	David Leuitas numerat, eorumq; officia distribuit	105
David Ioabo, ut in Uriam animaduertat, scribit	ibid.	David Ioabum ad peragendum censum ire iubet	103
David magnam vim ferri, æris & lignorum comportat	104	David Iebuseos ex arce & Hierosolymis eicit, & civitatem Davidu appellat	92
David Amasa veniam & universarum copiarum Praefecturam concedit	191	David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cadit	179
David Idumaeos, ut vixitima tributa persoluerent, cogit	179	David ut plurimum propitium numerus expetit	80
David num quis ex Ionatha genere superesset, sciscitatur	ibid.	David cognita filii cade à Chusi, acriter eum desolet	100
David fissus peccatum, à Deo veniam consequitur	183	David proceres & praefectos comiter atq; benignè excipit	91
David per septem dies infans ex Bethsabe suscepti vitam dolenter ferens, ieiunat	ibi.	David Rabatham vi captam militi diripiendum permittit	66
David puerum extinctum sentiens, surgit, ac lotus cibum capit	ibid.	David pro innocente orat populo	103
David causans, cur mortuo puero cibum capiat, quorum nihil puero edius aegrotante secerat, indicat	ibid.	David poeta	195
David laciniam regii pallii praesidia	84	Davidu & Salomonis potentia	405
David regi Saulo, quod sibi infans infidias struat, exprobrat	ibi.	Davidu legatu petentibus aliquid commestus, ducere responderet a Nabalo	85
David cum toto populo Abenerum desolet ac luget & solennibus funeralibus ei parentat	91	Davidu cum Goliatho ante congressum colloquuntur	80
David Una nece audita, masce desinit	182	Davidu legatu ad Ammonitarum Regem ob patrum obitum consolandi causa missi, contumeliose tractantur	180
David Bethsabe conjugem sibi a secessit, ex qua puer ei nascitur	ibid.	Davidu victoria à Goliatho	80
David Principibus tribuum convocatis Solomone commendat	105	Davidu ad Salomonem postremum aliquum	105
David Chusim ut Achitophelis consilium se opponeret, obnixè precatur	187	Davidu filiu ad patrem, Absalomus vero ad auxilium confugit	185
David Hierosolymis excedit	180	Davidu liberi Hierosol. suscepti	92
David fugiens sacerdotes in urbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscant	ibid.	Davidis adulterium	181
David Samueli regu erga sese animum indicat	81	Davidu concubina à filio stuprata, alio traducuntur	193
David Salomons Ioabum puniendum mandat	105	Davidu ob cladem acceptam indignatio	182
David Deum consulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere sit concessurus	17	Davidu omnes filios ab Absalomo casus nunciatur	184
David Aegypto seruo ductore, Amalecitis affigitur	88	Davidu, ut praeiis abstineat, suadetur	194
David in Amalecitis uruit, magnam eorum stragem edit, omnemq; pradam recuperat	168	Davidu a deesse volente in exercitu amici prohibet	189
		David cum Ionathas excusans, à parente speculo peti- tur	82
		Davidu generu reges, quos & quamdiu regnauerunt	207

De arca in qua tabulae legis Moyses collocavit	73	Demetrius Demetrii filius ex Creta in Cilicia	
De arca sacra consultatio	139	igit, Syriamq, occupare conatur	310
De adulterio & incestu	13	Demetrius Tripolim, A'iaq, Syria urbes occupat, &	
De aduentu & effugio in Galileam & obsidione		Antiochum & Lysiam necat	531
Iotapa vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iu-		Demetrius Eucerus contra Alexandrum profectus	
daico	309	tur	550
De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos		Demetrius in Alexandrum monet	326
400.	23	Demetrius Eucerus a Ptolemaeo Lathure Damasci	
De bello Iudaeo quidam historiae conscribere	450	rex constituitur	350
De bello Iudaeo	33	Demetrius militum adium concitat stipendium;	
Diebitus vita finis Iudeorum	443	cum tempore mutando	343
'Debora & Paraiw in hostes mouent	127	Demetrius in Antiochia Parthorum Regem inu-	
'Debora Prophetissa	ibid.	uet, praelioq, superatus, capitur	546
'De bone concupeta	108	Demetrius Nicatorum contra Iudam mittit	351
Decem tributum ad reliquos Israelitas legatio	120	Demetrii ad Lathurem diploma, in quo Iudaei im-	
De Chamis filii ipsorumq, progenie	25	munitates promittit	342
De Cain & Abel fratribus	15	Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca aduocatio	
Decem contriti necati, delator eorum interfellus		307	
frustratim concisus est	416	Demetrii duces iterum in Ionathan morientur: nulli	
Decem praecepta & quomodo diuidenda	70	sibi successurum videntes noctu discedunt	345
Decem Aegypti plaga	59	Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius vi-	
Decem viri contra Herodem conspirant	415	perat, Iudaea Demetrio videretur deserta	352
Decem basae arcae labiorum	110	Demetrii in Parthia merito obsequio Philippi a	
Decem labra rotunda	ibid.	tius Syria regno patitur	350
Decima egenerum	105	Demetrio Antiochia adimitur	186
De Cleopatra vltima Alexandrinorum Regina, e-		'De mundi creatione, & elementorum dispositioe	
iusq, sceleribus	462	Deliberatio de arca sacra conclusa	
'Des contemptus in quibus consistat	78	'De leprosis	
De Deo & providentia diuina	467	Denuptiu	
Deorum apud gentiles ingens numerus	469	De Nayarai	
De Isaci filio Esauo & Iacobo, & natiuitate eorum		'De posteritate Adami, & decem aetatum	
ac educatione	12	discussum	3
De Isaco legitimo Abrahami filio	11	De posio argumenti Apionis, Iudaei sancti maxime	
De Iacobo metu fratri in Mesopotamiam profugo		xandria causam extitisse	413
13		Depulso siquidem Apione de sex diebus itinere	415
De Ismaele Abrahami filio, eiusq, posteris Ara-		Descriptio eorum a Ptolemaeo, & tem, collata	
bis	10	solymitanorum forum	58
D. scilicet Luna	213	Descriptio spelunca in qua latrones habitabant	50
'Desolationu Germanorum & Gallorum ab Roma-		De Crispiano rege & regenda	473
nis causa	455	De dolatuna & Sclau Ioseph formam	17
Desolationu autores circiter duo milia in cruce acti		De Reguelectone	104
ibid.		De tabernaculo per Moysen in terra deserta facto,	
De filio Sem, tertii Noe filii, & de progenie ipsorum		quod similis adue templi portatilis refertur	34
& Abrahami	22	Deus damensur	111
De funeribus mortuorum	468	Deus non corporis formam, sed animi virtutes spe-	
'De sancti fratris uxor d. cenda	106	ctat	79
Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur	352	Deus Abrahami filius dicitur	75
Demetrius si promissus in amicitiam Ionatha infi-		Deus propter no. cauentiam Sauli offenditur	78
mi re conatur	337	'Deus verax in promissu	112
'De morte Caesaris rumor diuersus	279	De z xoribus ducendu	106
Demetrius Iudaeum auxiliari reu't	316	Diadema	103
Demetrius Philippi fratrem Berora opugnans	360	Diluvium	16
Demetrius sollicitus uis transfugu Barchidem cum		Dimissio Israelitarum	134
copia contra Ionathan mittit	335	'Dina Iacobi filia historia	37

		E.
Diocles	276	
Diodorus cognomine Tryphon Apamennus à Mal- cho Arabe Antiochū Alexandri filiū petiit	185	E dictum quantum Manna quotidie quibet col- ligeret 66
Diophantes regis Notarius Alexandri nomine sul- fas literas conscribit	337	Edicto plebi coercenda, ne quicquam amplius ad tabernaculi structuram conferant 71
Diophantes scriba aliorū characteres imitatur	243	Eglon Rex Moabitum Israhelitas subingat 126
Disceptio urbis impedita	396	Emor sua dextra sanitas restituitur 122
Discremen Moysi & aliorum legislatorum	12	Enos primus 15
Discordia Iudeorum & cuniorum Alexandrinorum in religione	463	Enochi finis in sacris literis non inuenitur inscriptus 19
Dispositio castrorum	84	Eques Iosepho literas offert 357
Distans inter plebem & senatum	282	Equi Aegyptiaci 217
Disidium in domo Herodi	238	Ephraimitibus mouet in Iaphien 132
Distin. Lo gubernationū in populo Israhelico	75	Eliazarus 11
Diversa populi studia	120	Eliazarus Pharisaei Hircano matris captiuū rem exprobat 354
Duisio agri. Abrahami & Loti	24	Eliazarus ad Antiochum adducitur 866
Duisio sacerdotum in 24 cognationes	105	Eliazarus iram Dei in populum Iudeum fatetur 811
Duum auxilii promissio	102	Eliazarus ab Elephanto oppressus moritur 475
Dius Irom meminit	113	Elasar 198
Dius de Solomon	ibid.	Elazarum moritur 121
Doecus Saul, se Dauidem in Nabo apud Achime- lechum uiuē se significat	83	Elazarus capitur, cumq; Dux nudum extendit verberibus eadi. praecipit 501
Dolabe Israheliorum ciuitati scribit	380	Elazarus vitam gloria posthabet 575
Dolor & reliptus aut faciunt aut impediunt passio- nem	262	Elazarus Iudei inter Elephontem occidit 528
Domicilium Abrahami	23	Elazarus heremite exfragellatur 862
Domitia Domitiani Caesaris uxor	569	Elazarus Dux Israhel Romanis missus 537
Donatianus Titus frater	799	Elazarus Iudeus audacia ferax & manu strenuus 806
Dona interpretibus dimissū data & Eleazaro missa 312		Elazarus ad socios oratio 810
Dona Scauro data	367	Elazarus ad Antiochi exhortationē responsio 868
Dora Phoenicia ciuitas ē non Idumaea	849	Elazarus constantia 870
Dora & Ioppe non portuosa	419	Elazarus de immortalitate animae oratio 812
Dora prior Herodis coniux non ignobilis ex qua Antipatrum filium s. scribit	593	Elazarus Iudaei Romanorum crudelitatem exp- nit 814
Doris, Herodi uxor	353	Elas fideus Erochus ex hominibus exemptus 220
Dorisem Antipatri matrem Herodes elicit ē regia 457		Elas hostiam venturam praedicit 222
Doris in Iudeorum Synagoga Caesaris statuam po- nunt, quod Agrippam & Petronium uehemen- ter ad iracundiam commouet	522	Elas Amato & Iezabela vindictam diuinā pra- dicat 220
Doris cum quatuor sociis supplicio affectus	535	Elas ad Abiabum venturam pluiam euu. dica- turus instituitur ibid.
Doris cum Israhel libere	28	Elas pontificis possessionem arguit 229
Doris totius disciplinae & moralis institutionum modus 83		Elas delicta & offensa miraculo confirmatur, vittima uero colui ab incepta ibid.
Duis sacrificiorum genera	80	Elas Deus in deserto alloquitur 230
Duis de quibus agit Iosephus	824	Elas cornu ubi 228
Duis & regum libus facit	823	Elas Pontificis filii Cybri & Phineas nefarii 136
Duis in Iudea omnia in tēplo occumbunt	585	Elas sacerdotum impie amone caritas 135 (136)
Duis cum legio Caesiodu. & Iudaeae, Ierat	795	Elas Sibyllae uocem & arca amplexu significatur ibid.
Duis, u. milites congregantur, qui ad eum se co- ferunt, & Abener partes succumbunt	171	Elas Pontificis filii Cybri & Phineas nefarii 136
Duis tabula Moysi	71	Elas Pontificis filii Cybri & Phineas nefarii 136
Duis male & lib. omne de re sine permisso arca-	(fuit 205)	Elas Pontificis filii Cybri & Phineas nefarii 136

Elifau viduam ut ex olei fidelia plurima vasa a templo n. iubet	242	Euphrates	14
Elifau ab Adada agrotante consulitur	242	Eurychus Agrippa libertus, herum apud Casarem accusare cogitat	490
Elifau vocatio	230	Ex arca Noe coruum emittit	17
Elifau maris & cadaveribus ipsius momentum conie- ctio refutatio	251	Excisio stirpis Nadab	29
Elifau et Agrippa consulunt	239	Excusatio historiographi, cur legum seriem innova- rit	103
Elia cum Ioanthea nominatur Iuda Rex	265	Exemplum a Iuda Casarea interfectu peritum	814
Elia Herod. contra Egyptiorum bellum	336	Exemplum, non semper patribus similes nasci filios	142
E. Iudas duodecim milia cadunt	278	Exemplum ultionis divina in Iezabela valde infi- gne	246
Elaphreditas	11	Explicatio nominu Moab & Ammon	27
E. iudeorum exercitus congreuitur	279	Exploratores	240
Elphaz de predicatione exhortatur Bethel	122	Exploratores terra Chanaan mittit Moyses	85
Epitonopodum congreuitur	316	Exploratores Israeliti terrorem incutunt	86
E. illos herum contra genus Iudeorum ex Egypto non emittit	328	Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepta	448
Ephraim cum Iuda contra Apionem	860	Externi Iudaei inferiorem civitatem occupant	803
Epiphanes a I. m. Iulia scriptum	265	Exteri quoque ut exaudiantur in hoc loco precantur	212
Epiphanes a I. m. Iulia	573	Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi	132
E. Phil. Pto. emittit, qua a Pontifice Eleazaro Li- bani compertum est	327 (dit 357)	Extirpacio stirpis Basani	227
E. Herod. per viam congreuitur Scythopolis Iudaei pro- hibet	75	Extirpacio Iudeorum Amani concessa	294
E. I. filii quoque, h. mediationem postulat	32	Exstructio templi Solomoni mandatur	197
E. I. p. m. p. m. p. m. ob lentaculum cedit	33	Ezechia ab Assyriorum rege deficit	257
E. I. p. m. p. m. p. m.	ibid.	Ezechia legati ad Israelitas & Zymorum festi celebra- di causa missi occiduntur	256
E. I. p. m. p. m. p. m.	ibid.	Ezechia in adversis ad Deum refugium & per Esa- iam in spem melioris fortuna erectio	260
E. I. p. m. p. m. p. m.	289	Ezechia Regis Iudae pietas	256
E. I. p. m. p. m. p. m.	289	Ezechia mori	262
E. I. p. m. p. m. p. m.	ibid.	Ezechiam primum latronem cum sociis Herodes supplicio efficit	377
E. I. p. m. p. m. p. m.	281		F.
E. I. p. m. p. m. p. m.	75	Fabatus procurator Caesaris apud Herodem secre- torum Sillei proditor	621
E. I. p. m. p. m. p. m.	641	Fabula de Ioue & Pallade	857
E. I. p. m. p. m. p. m.	480	Fabula superna recitata depulsio	846
E. I. p. m. p. m. p. m.	416	Facinus detestandum Gabaeorum	112 (194)
E. I. p. m. p. m. p. m.	229	Fames ob iuramentum violatum, Israeliti immissa	268
E. I. p. m. p. m. p. m.	296	Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium comederet	241
E. I. p. m. p. m. p. m.	513	Fanum	210
E. I. p. m. p. m. p. m.	530	Falsa matris ac sororis Herodis adversus Mariam- men accusatio	610
E. I. p. m. p. m. p. m.	13	Falsi testis pena	104
E. I. p. m. p. m. p. m.	14	Fatum & providentia divina	451
E. I. p. m. p. m. p. m.	445	Fati necessitas insuperabilis	235
E. I. p. m. p. m. p. m.	616	Fratre ob regnum decertantes certis conditionibus in concordiam redeunt	583 (ultio 300)
E. I. p. m. p. m. p. m.	ibi.	Fratricidii a Ioanne Pontifice perpetrati cavatio &	
E. I. p. m. p. m. p. m.	617		
E. I. p. m. p. m. p. m.	ibid.		
E. I. p. m. p. m. p. m.	285		

I N D E X.

<i>Fadus à Iudæis sacerdotalem polaro, ut esset in Ro-</i>		<i>sum exacturo porta clauduntur</i>	359
<i>manorum potestate postulat</i>	528	<i>Gadara instaurata</i>	370
<i>Fadus Iudæos Philadelphier sum propter Miam in-</i>		<i>Gadaram Alexander caput</i>	318
<i>tersectores purit</i>	227	<i>Gadarenser Herodem accusaturos, Agrippa vincit</i>	
<i>Fadus Dei cum Noe</i>	38	<i>ad Regem mittit</i>	420
<i>Felix Hierosolymis Thasaelum adorat, à quæta-</i>		<i>Gales ab Abimeleche fugatus, à Sicimithi urbe per-</i>	
<i>men forta ut</i>	383	<i>litur</i>	130
<i>Felix Drusus à priore marito abducit</i>	516	<i>Galata à Gomar oriundi</i>	20
<i>Felix crucifigitur</i>	538	<i>Galadenorum ad Israhelitas legatio</i>	145
<i>Felix cum Ptolemaeo exercitum movet</i>	592	<i>Galilæi sese vindicantes Samaritanorum vicos in-</i>	
<i>Felix latrones Magos viginti, seductores suppliciu</i>		<i>cendit & rapinis vastant</i>	514
<i>efficit</i>	537	<i>Galilæa ab Herode deficiente</i>	394
<i>Festus impostorem magnum cum affectu opprimat</i>		<i>Galilæa cum Tiberiensibus sedati</i>	506
	538	<i>Galilæa Tiberiada inuicem se possident</i>	549
<i>Festum azymorum</i>	81	<i>Galilæorum multitudo Iosephum, ne se debeat, re-</i>	
<i>Festus autem tempore recepti instituta</i>	325	<i>rit</i>	556
<i>Filius pontificum ad Davidem missi, in puteum sese</i>		<i>Galilæorum erga Iosephum fides ac benivolentia</i>	549
<i>ascendunt</i>	158	<i>Galgad, libertas</i>	115
<i>Fimoliano</i>	355	<i>Gamala in Iomaronum fide perierit</i>	546 & 547
<i>Filius Charanæ</i>	21	<i>Glaphyra Alexandri coniunx, cum parat in Iude-</i>	
<i>Fiducia et laus in milite</i>	231	<i>di non fidem ignorasset, interrogatur</i>	447
<i>Fiduciam apud Iudæos educatio</i>	824	<i>Glaphyra uxor Alexandri suspitionem ante conce-</i>	
<i>Filorum, Iulianum et</i>	51	<i>ptam oratione multum auget</i>	613
<i>Finale confederatorum de Caio tollendo decretum</i>		<i>Glaphyra quondam uxor Alexandri Archelao Cap-</i>	
	509	<i>padicum Regem missa</i>	413
<i>Florus bellum Iudaicum causa</i>	543	<i>Glaphyra somnium</i>	477
<i>Fons Iordanis</i>	607	<i>Gracius cum aliis militibus Claudium latronem pro-</i>	
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur</i>	200	<i>trahit, eumque vacanti imperatoris oculum oc-</i>	
<i>Forma & habitus Eliæ Prophetæ</i>	258	<i>cupare iubet</i>	518
<i>Forma monumentorum</i>	795	<i>Gracius cum Simone confectus</i>	472
<i>Fugit gladium obterritorem à Deo immissum</i>	242	<i>Gratitudo Salomonis erga hominem pro acceptis bene-</i>	
<i>Fugit & frages exercitus Absoloni</i>	189	<i>ficiis</i>	214
<i>Fumus Alexandri</i>	362	<i>Gratulatio Bethsamarum super arca sacra</i>	140
<i>Fiducia, Sotermini coniunx Roma quatuor Iudæis</i>		<i>Gaudium beatorum in vita æterna</i>	811
<i>purpuram & aurum, ut in templum Hierosoly-</i>		<i>Gracorum de Iudæorum antiquitate testimoniis</i>	830
<i>tanum deponeret tradit, ipse vero in proprios u-</i>		<i>Gracorum cum Iudæis comparatio</i>	823
<i>sus circumstant, quod dum Tiberius cognoscit u-</i>		<i>Gracorum regionem innumera corruptiones inua-</i>	
<i>rit & suos Iudæos ex urbe pellit iubet</i>	484	<i>re</i>	821
<i>Fortitudo</i>	108	<i>Gedeon per 40. annos regnat</i>	119
<i>Fortitudo ad 100. annos incorruptis</i>	811	<i>Gedeon duos duces Zebim & Hezarbunim capit</i>	
G.		<i>ibid.</i>	
<i>Gabala</i>	416	<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab</i>	
<i>Gabaonitis missi Aeriis publicis deputati</i>	116	<i>illis somno confirmatur</i>	128
<i>Gabaonitis legatos mittunt ad Iesum</i>	161	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat</i>	161
<i>Gabaonitarum ad ill. brachia oratio</i>	161	<i>Gedon Nilus</i>	14
<i>Gabaonitis Ioannis sese addicunt</i>	551	<i>Gedeon, ut Israhelitas à Madianitis liberet, Deus</i>	
<i>Gabaonitis aliquot urbes dirutas in Iudæa adificari</i>		<i>mandat</i>	128
<i>iubet</i>	371	<i>Gedeonem exiguas copias Deus eligere iubet</i>	161
<i>Gabaonitis Nabathæ pugna superat</i>	587	<i>Gelinas Alexandra ut Aristobulum & Mariam</i>	
<i>Gabaonitis mater Alexandri beneficium lenire studet</i>		<i>effugit depellit ad Antonium mitteret, persuadet</i>	
	516		404
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus &</i>		<i>Gemmaurum in Pontificali ornatu miraculum</i>	79
<i>Antipater supplicat ferunt</i>	588	<i>Genealogia Abrahami</i>	22
<i>Gabinio pecuniam Pompeio ab Aristobulo promiss-</i>		<i>Genealogia Noe</i>	16

Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt 467
 Germani Caesaris satellites 312
 Germanicus Pisonis opera sublatus 43
 Germanorum rarus per Can cadens excitata, sedata 313
 Gessius Florus Iudaea Procurator 54
 Gessius Florus perier Albino ibid.
 Gessius Florus iniuria 480
 Gessius inter Vitellium & Artabannum 485
 Gilead & aliae pentamitarum urbes incensa 124
 Giza oppugnata 357
 Gizarum 214
 Gischala incensa atq; diruta 346
 Giodolia transfugatum dux 271
 Giodolia cades, & plebs Massbatensis abductio 272
 Giodolia omne semen regium tollit uno solummodo Iosue, Ozorini filio secundo 247
 Giodolia parat 248
 Goliath vir prodigijs natura inter Palaestinos 153
 Goliath singulare certamen Hebrais denunciat 101.

H.

Hebraeorum origo 12
 Hebraeorum servus anno septimo manumittendus 108
 Hebraei mulierum cupidine ducti a patrum religione desescunt 98
 Hebraei in aciem profecti arcem foederis 137
 Hebraei iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abacti parant 159
 Hebraei aliam ultra Iordanem sitam habitantes, reliquos suos oppidis in municipiumque urbes confugiunt 169
 Hebraei terram Amoraorum occupant 95
 Hebraei pugnam parant aduersus Amoraos ibid.
 Hebraeorum contra Adiabitas victoria 239
 Hebraei non ob Mosi obitum plangunt 111
 Hebraeorum servitus intolerabilis 52
 Hebraeorum libertas, & Chananaeorum servitus 215
 Hebraeos Chananaei cadunt 19
 Hecataeus 23
 Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus 832
 Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit 530
 Helena Adiabenaorum Regina Hierosolyma profectitur ibid.
 Helon per decennium iudex 132
 Hermippus de Pythagora testimonium 830
 Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethlehem: aquam hauriunt, & Davidi offerunt 195

Heroes Davidis 194
 Herodes uerum cum Arabibus ad Cana Caesaria pugnat 467
 Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, ei que ingentem pecunia vim ad porticum urbis reparandam confert 427
 Herodes ex auro & argentea suppellectile pecunia conficiens, frumentum pro ea comparat 417
 Herodes prope Panium templum adificat 428
 Herodes apud apud Casarem filios accusat 449
 Herodes ut alienus videretur Aristoteli nece cum honorifice sepeliri curat 401
 Herodes Ressa casto & e Massada domesticu recepit Hierosolyma petit 390
 Herodes cum Archelao Antiochiam usque iter facit 443
 Herodes cum Galileis pugna, eorum victos in castellum compellit 394
 Herodes in Trichonitarum regione castellum condit, eiq; Zamarin Iudaeum Babylonicum praeficit 454
 Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit, & in Iudaea amplius non comparet 278
 Herodes ex Dapone Antiochia suburbio in Galilea profectus 394
 Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersionem videns, contristatur 411
 Herodes nobiliores Iudaeorum post obitum suum trucidari mandat 465
 Herodes Massadam petens in itinere a Parthis impugnat 388
 Herodes anno primo a nato Christo moritur 466
 Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit 196
 Herodes cum magno vita discrimine Romam navigavit ibid.
 Herodes Romam profectus, Antonium conuenit ibid.
 Herodes Antonium & Casarem sibi benenolos inuenit ibid.
 Herodes coram senatu Romano laudatur 517
 Herodes circa Hierosolymorum moenia se bono publico & ad salutem urbis uanisse, declarare iubet 391
 Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus eum exercitu Arabiam inuadit, & Rentam castellum dirimit ibid.
 Herodes Archelauum & cognatos preciosissimi muneribus donat 616
 Herodes Cassi amicus 591 (488)
 Herodes cur in exteros liberalis, in suos saeuus fuerit
 Herodes fratrem Iosephum in Iudaeam mittit, ipsi copias in Galileam ducit, urbemq; Sepherim caput 391
 Herodes Cassium ex Galilea pecunia sibi deuinct 351

I N D E X.

Herodes quadraginta quinq; ex Antigoni factione interit	398	Herodes grauiorem morbum contrahit	413
Herodes relictus, in quo mater erat, euerfo, fibi ipfi tantam manu inferre cogitat	387	Herodes morte correptus testamentum condit, ac regni successionem filijs, nepotibus ac amicis relinquit	463
Herodes domum suam militibus distribuit iubet	461	Herodes populi partem dimittit cum reliquis Masadam peruenit	422
Herodes ab Hyrcano in iura vocatus	590	Herodes Antipatri matri em in regiam inducit, eumque Casari commendat	431
Herodes Alexandro coniugi suæ fratri regnum petitum offerre eo positur	389	Herodes malum simul & exitium poscit sibi ipsi matri violentam inferre cogitat, Achabum neque verum prætendit	465
Herodes antepugnam sacra Deo celebrat	605	Herodes Sosia, Praefectum militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat	396
Herodes hostes adortur	ibid.	Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat, & eos vincit	405
Herodes eorum rem gestam præsquam Vitellii littera superuenient, Casari aperit	486	Herodes Iesu Thabeta filio pontificum abrogat in cuius locum Simonem Thabeta filium subrogat, eumque filiam in uxorem ducit	418
Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide	521	Herodes Antipatro Thero a consuetudinem & mulieribus conuenticula interdicat	457
Herodes, Atabano Partio sumit	495	Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davide sepulchro tria milia talentorum argenti exhibisset, idem facere conatur	437
Herodes ad Pheroram agro antea visendum venit, eoque matris Hierosolyma sepelit, & publico locum honorat	456	Herodes quoque visum est Casari, uno Archelao excepto, conuocat	449
Herodes Agrippa inopiam exprobrat	459	Herodes ad seditiones compescendas in arcem praesidia collocat	416
Herodes & Syris latrones depulsi	590	Herodes Antonio demisso subtristis	408
Herodes per uniuersam terrarum orbem clarescit	609	Herodes odio in filium flagrat	462
Herodes venator summus	ibid.	Herodes Desampulum de nouo construat animo concepit	422
Herodes praefer animi corporisq; virtutem fortuna quinq; secunda resurcit	ibid.	Herodes Manahemum de imperii diuturnitate rogat, & Ethenos propter eum in pretio habet	ibid.
Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugi interficit	610	Herodes ducturus Alexandri filiam, Samaritanam praefectur	395
Herodes Alexandrum & Aristobulum filios praefecit, cum Alexandro materno auo sepeliendos iubet	619	Herodes filiorum liberos educat	453
Herodes in Pheroram fratrem excitatur	615	Herodes Pappi caput Thero a fratri mittit	594
Herodes suos in fuga consolatur	387	Herodes Hierosolyma oppugnat	ibid.
Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & minimum creditum repetit	444	Herodes a Casari & Agrippa in magno honore habitus	421
Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet	457	Herodes filiam quam Salomes filio nato e Costobaro collocaturus erat, Thero a filio collocat	440
Herodes cum hostibus pugnat in suburbio	386	Herodes ad Casarem venit, eiq; beneficia in Antonium collata praedicat similia in eum collocaturus si in amicitiam eum reciperet	410
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam usq; persequitur	431	Herodes latrocinia agris agri & excursionibus in Arabiam	404
Herodes Antigoni ex Iudaea expellit	378	Herodes 300. talentis Casarem donat	430
Herodes fautores suos promouet aduersa vero factionis homines quotidianis suppliciis affumit	397	Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma domum reducit	420
Herodes constituta militum multitudinem, ut Hyrcanum regno deponat in Hierosolyma ducit	590	Herodes Syria & Graecia urbibus ingentem pecuniam in subsidium contulit	430
Herodes contra latrones in speluncas gentes militum ducit	392	Herodes dynastia Chalcidus eligendorum summorum pontificum petit	528
Herodes cum Antigono rem decernere in Samaritanam praefertur	ibid.		
Herodes Iesu a pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit subrogat	418		
Herodes corurationem expiscatur	416		
Herodes ad Malchum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur	388		
Herodes multa pecunia Antonium ut Antigoni iura restitueret	396		

Herodes multos in itinere adiuvat pecunia, plurimo- rum est apud Agrippam mediator 427	copias ducit 390
Herodes quibusvis calumniam fidem adhibens, multos inuisit interfecit 441	Herodes a Parthis accitus in venatione occiditur 481
Herodes Caesarem & exercitum honorifice excipit 410	Herodes Mariammem Hyrcani ex filia neptem du- cit 383
Herodes Antonium adire Machabam accusatu- rus existit, eidem reconciliatur & Iosephum fra- trem attribuit 393	Herodes fratrem in Idumeam mittit, ipse copias in Galileam ducit, urbemq; Sapphorim caput 392
Herodes Chalcidus dynasta & Helcias Silam interfi- ciunt 526	Herodes cibaria exercitui procurat 391
Herodes Iudaeorum primores convocat, eiq; sacrum hoc crimine morat 464	Herodes populum sacramento obstringit 421
Herodes Hierosolyma redit in militum itinere in co- mitionem adlocat, rationem eiusque per egritudinem exponit, ac quartam tributorum partem remittit 429	Herodes Aristobulo Ananels loci pontificatum con- ferre cogitat 400
Herodes duos satellites in Davidis monumento amittit 437	Herodes si ius accusat 431
Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus 393	Herodes Pherora uxorem accusat, eumq; villam ablegat antea 455
Herodes ad Antonium Samosatem oppugnantem prospicit, in itinere multos barbaros trucidat ibid.	Herodes varia fortuna usus 466
Herodes Antipatris blanditiis adductus, spem libere format 621	Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit 391
Herodes Machabeanum magno miro ac turribus amplectitur 83	Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollice- tur 404
Herodes Caesarem reconciliatus 447	Herodes filium reconciliatus 433
Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abiit, domum in mandu visitatus, tandem Regnam peruenit, ut Antonio quae ipsi contigerant, re- censet 386	Herodes a Mariamme uxore non blande exceptus 412
Herodes duplex periculum suspicans castrum sibi adrefugium parat 811	Herodes per unam peregrinam infirmitate maculat 415
Herodes in Davidis sepulchrum spoliat 437	Herodes novam legem facit, et possessores patetis in servitute extra egrum terram non vendere licet 426
Herodes Alexandri & Aristobuli criminatombus antem praebet 446	Herodes Hierosolymam de Asia revocant 398
Herodes a centum Iudeis apud Antonium accusa- tus 385	Antonia, uti Mariam, ibid. vel Sebaste.
Herodes cum in difficilibus tum in iucundis rebus solus Agrippa proximus 427	Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat 439
Herodes Hierosolyma, Phasaelus vero extra urbem constitutus, ut capiti discrimine versantur 594	Herodes à defectoribus in Galileam venas exigit 393
Herodes in ius vocatus cum comitatu comparat 375	Herodes in Alexandriam ut elam regno suo injun- tam invehit 399
Herodes in componendo alienigenarum auxilium mul- tum negotii habet 377	Herodes Caesarem plurimum muneribus donatum in Aegyptum deducit 410
Herodes in Galileam cum hostibus pugnat, eos vincit, ac universam Galileam in suas partes traducit 394	Herodes Martiam tributorum partem remittit 418
Herodes consolatur & cohortatur milites 387	Herodes Antonio refertur, & causatur Aristobu- lum mittere non possit, indicat 372
Herodes in senio impatient & amarulentus 463	Herodes forma bona, domi vero adversa fortuna & ti- etur 430
Herodes ex Italia domum reversus contra Antigonum	Herodes Alexandrum & Aristobulum Romanam ad Caesarem mittit 419
	Herodes Antipatro amicae literas, ut eum Roma do- mum retrahat, scribit 418
	Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum amo- rantiam honoribus enclia 432
	Herodes populo saetemplicum extructurum exponit 422
	Herodes ab hostibus vulneratur 394
	Herodes Rex in Chalcide moritur, eiq; in regno Ag- rippa succedit 407
	Herodes Antipatro, ne cum Pherora vel eius cum- ge unquam colloqueretur, edicit 403
	Herodes militibus de suis facultatibus multum pecu- nia largitur 603
	Herodes a Salome motus utrinque filium vincit, & separatos afferuari praecipit 618

I N D E X.

Herodes Alexandrum & Aristobulum in li-	Herodes magnifice sepelitur	630
broget	Herodum A. gastiū Casarem merita	606
Herodes in matris filios accusat	Herodes regno Augustus Cesar suum partem ad-	ibid.
Herodes Antipatrum pro reliquis filiis amantissimū	idē	ibid.
Herodes regnum Ios. filia comitatur	Herodes de latronibus & gloria	599
Herodes Antipatrum horum caritatem caput	Herodes ex Maximamne liberis J. J. J. J.	610
Herodes in suis latrones in speluncis de gentes con-	Herodes in uacillam dimisso continuo confestim con-	601
Herodes in	idē	601
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes mater de filio Marianne calamitatem in-	412
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	idē	412
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	604
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	597
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	625
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	413
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	391
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	445
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	486
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	471
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	610
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	629
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	300
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	451
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	602
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	609
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	453
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	330
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	409
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	442
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	387
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	446
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	466
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	483
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	416
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	464
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	467
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	590
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	596
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	448
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	601
Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	Herodes in consilio pacem digne olfatione ac pacem	595

Heard,

I N D E X.

Herodi a Roma litera veniunt, quæ Armen a Ca- sare occisam, & Herodi liberam potestatem An- tipatri puniendi relictam esse ostendunt	465	Hyrcaus obsidet Samariam	353
Herodi Antonius, ut Aristobulum ad se mitteret, scribit	400	Hyrcaus ingentem pecuniam summam ex Davidis sepulchro aufert	378
Herodem in aula calumniis & cadibus referta vita sua rader	443	Hyrcaus amicitiam cum Romanis renouat	352
Herodem Antonius in Arabum bellum vertere iu- bet	406	Hyrcaus aspidum cum Arabibus bellum gerit	319
Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Iosepho committit, cui etiam ut Mariammen in- terficeret, mandat	402	Hyrcaus, dum fratres intestinis bellis laborant, in pace vivit	352
Herodem Romanis Iudæorum Regem creant	597	Hyrcaus Pontifex	362
Herodem Hyrcanus abfoluit	590	Hyrcaus in senis perit	409
Herodem Antonius amore, Antigonom verò odio prosequitur	389	Hyrcaus Samariam capit	353
Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem pepercerat, Herodem ultro in exilio comitatur	496	Hyrcaus & Antipater Pompeii auxilium implo- rant	583
Herodion	595	Hyrcaus patria amas gratiam ab Herode expectat	398
Herodionis castellum pro rerum omnium copia cuius- que esse videbatur	619	Hyrcaus cum Antiocho soluta obsidione factus su- cit	351
Herodorus Halicarnassicus de Iudæorum circumcisio- ne	831	Hyrcaus multas Syria urbes capit, & templum in monte Garizin desolat	358
Herodotus Egyptiorum Regum nomina non recen- set	215	Hyrcaus filii ipsi manum insert	319
Herodotus de Senacheribo	261	Hyrcaus & seniores Reginam anteueniunt, & A- ristobulum accusant	364
Hiram & Salomonis amicitia	842	Hyrcaus Pontifex, Antipater vero Iudæa procura- tor declaratur	589
Hiram & Salomonis problema	827	Hyrcaus matris magnanimitas & constantia	578
Hiram Regis genealogia	828	Hyrcaus facilia	318
Hyrcaus ab inuidis contra Antipatrum eiusq. filios infigitur	590	Hyrcaus & Iudæorum legato Antonio coronam au- ream offerens, ut Iudæos à Cassio captos in liberta- tem vindicaret, rogat	384
Hyrcaus a Phariseis ad Saduceos deficit	354	Hyrcaus ad Casarem legati	379
Hyrcaus expositus quid alii sint donaturi, plus re- liquis quam illis donat, ob quod alio honorifico affi- citur munere	318	Hyrcaus ortus & indoles	316
Hyrcaus a Phariseis ab improbis irritatur	690	Hyrcaus legatos M. Antonium & P. Dolabella in senatum introducunt	350
Hyrcaus & Pharisei hostes	354	Hyrcaus vita	409
Hyrcaus ingentem pecunie vim ex Davidis mo- numento profert	351	Hyrcaus Babylone à Iudæis ingens honor habetur	398
Hyrcaus Pontifex declaratur	585	Hyrcaus in templo per vocem filiorum de Antiocho victoria nunciatur	353
Hyrcaus munusculum adificat	319	Hyrcaus cum Caesar in pontificatu confirmat, Antipa- trum eiusque Romana donat	378
Hyrcaus Alexander filius, natus maximus Ponti- fex declaratur, post ad regiam dignitatem oue- bitur	582	Hyrcaus Hierosolymis, Casare permittente, munia restituunt	376
Hyrcaus à Phariseis in itinere circumuentus, Bre- nus se defendit, quosdam etiam e medio tollit	318	Hyrcaus Herodes occidi imperat	409
Hyrcaus moritur	354	Hyrcaus Antipater ut ad Aretam Regem Ara- bia confugeret, eiusq. auxilio regnum repeteret, hortatur	583
Hyrcaus post mortem honorum Pontificis asequitur	578	Hyrcaus Herodes in summo honore habet	398
Hyrcaus capitur, quod Herode regnum affectus propter ad eum	583	Hyrcaus Herodes e medio tollere statuit	499
Hyrcaus a Romanis à Iudæis captus	387	Hieremias captiuitatem Babylonicam pradicat	365
		Hieremias a Babylonio duce exemptus, e carcere ma- gnus pretii muneribus afficitur	271
		Hieremias Hierosolymorum subuersio non prædicat	266

I N D E X.

Jacob & fratrem accedit	36	hortantur	ibid.
Jacob perierit ad Scenar	37	Ieiunium & supplicationes ad Deum pro saluto sui	
Jacobi et a uanno 147. moritur	51	populi	295
Jacobi in Hebrone sepultus	ibid.	Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarum in Ma-	
Jacobus cum Iosephi statum ex filii cognoscit, ma-		spnatim	141
ximo confunditur gaudio	50	Iehoshu caput ad Davidem deferretur	91
Jacobus in Aegyptum filios frumentarium mittit		Iesus Iordanem transiit cum copiis	114
44		Iosus monumentum extruit ad Iordanem	ibid.
Jacobus cum uxoribus, filiis & gregibus in scio socero		Iesus exploratores mittit ad Hierichuntom	113
proficiscitur	35	Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus	
Jacobus qui exproaret praemia latitia parum ab-		319	
stul	51	Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Mo-	
Jacob septimus frater minor ceteris ad supplicium		nelaus datus, surrogatur	ibid.
ducitur	174	Iesus cum copiis urbem circumambulat	114
Jacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapi-		Iesus nemini prater Rachab parere iubet	ibi.
dandum traditur	539	Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare edificari	
Jacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitari		256	
dum accipit Heliopoli	51	Iesus cum Gabonitis fœdus facit	116
Jacobi ad Laban accersitionem responsio	35	Iesus a Iosepho arte captus	550
Jacobi cum Labano accusatio	36	Iesus Sae filius Pontifex	477
Jacobi cum Labano colloquium	34	Iesus latronum princeps	150
Jacobi filii, praefectum Iudas, ut Benjamin peregrini-		Iesus Gamalielus filius Pontifex	541
nationi comitatur, urgent	46	Iesus Damus Arano Pontifex succedit	539
Jacobi filii veniunt in Aegyptum, & Simeon libe-		Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit	552
ratur	ibid.	Iesus Christus a Patre et uicifixus	453
Jacobi cum Rachel colloquium	33	Ieremias suadet dedicationem	266
Jacobi progenies	56	Ieroboam idololatria suaser	220
Jacobi filii accusantur furti	47	Ieroboam impietas	223
Jacobi Rachelis loco Lia in thalamum inducitur		Ieroboam contra Abiam, Iuda Regem, expeditio	
34		224	
Jacobi Deus apud iuramenti puteum apparet	50	Ieroboam mors	224
Jadlus Pontifex, cuius frater Manassei Sanaballeti		Ieroboam filio a grotante, mater ad Achiam Pro-	
filiam & uxorem ducit	300	phetam mittitur	222
Jadlus prophetiam Ieroboam Pseudopropheta of-		Iethra Mosi socii posteris ager attribuitur	122
fusus	221	Ieus in Regem ungitur, Deo sic mandante	244
Jael Siseram ferro cilano interficit	127	Ieus Rex Israel	230
Japhet dux Israelitarum creatur	131	Ieu posterius regnum promittitur	247
Japhet legatos mittit ad Regem Ammanitarum		Iezabel	227
ibid.		Iezabelam Elia fugit	230
Japhet uotum facit	ibid.	Iezechiel templi uisitationem praedicat	267
Japhet Ammoniac fundit fugatq	ibid.	Jacobus praefectus a sua metuens, Abnerum primu	
Japhet filiam matiat	132	calumniam, mox insidias adortum, uita dolosa pri-	
Japhet moritur	ibid.	uatur	173
Japhet Noe primogeniti progenies	20	Ioabius iussu Regis Uriam in hostes mittit	162
Jardes sylua ab Romano cincta	308	Ioabius Davidem per litoras ad Rabatha excidium	
Jason & Menelaus seditionem concitant	320	vocat	173
Jathet in proditores animaduertit, Arabes in su-		Ioabius & Abisau usq. ad solis occasum Abnerum	
gam uertit, Arsamum uicapi, & Abia sei-		persequuntur	171
psum interficit	385	Ioabius dato receptui signo suos cohibet	172
Jates fratres ad Claudium Casarem & Artaba-		Ioabius contra Sabaum paucis copiis, Amasa in col-	
num mittit	ibid.	ligendo exercitu cunctante mittitur	193
Jates & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-		Ioabius Amasam iugulat	194
scunt	ibid.	Ioabius Sabaum in urbe Abelmachea circumuallat	
Jatem a circumcisione Helena & Ananias de-		ibid.	

I N D E X.

Joab interjicitur, in cuius locum Banaias subro- gatur	204	consilium	158
Joab & Salomum interimit	189	Jonathas & Simon Hierosolyma & eorum reuerentia	346
Joab incendio agri reuocatus, reconciliat Absalo- mam patri	185	Jonathas & Simon in Amorai filio Ioannis patriis murtis reuoluntur	335
Joab cum exercitu lugens urbem ingreditur	190	Jonathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castello euerat rogat	343
Joab & Absai ases	180	Jonas a Deo in Nin regnum proficiens iussu na- uigum confendit, & in mare praecipitatur	252
Joab victoria	181	Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabuthaor uassat	346
Joachimus siue Iechania rex Iuda	267	Jonathas Demetrium muneribus placat	342
Ioannes in Gischala	548	Jonathas Davidem amat, patris voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut saluti sua fuga pro- spiciat	355
Ioannes Hyrcanus optime rebus per annos triginta tres administratu moritur	578	Jonathas parenti praeclarae Davidis res gestas com- memorat, orans, ne tantopere in eiusmodi virum fautat	16.
Ioannes apud Tiberiadem aquam calidam frueri cupit		Jonathas Davidi mollium patrem indicat	156
Ioannes Iosephi successus animo fers iniquo	551	Jonathas Pontifex exercitum colligit	337
Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilaea praesse cupit	555	Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & praebet	344
Ioannes Gischala	809	Jonathas Saduceus Hyrcanum contra Phariseos in- flamat	314
Ioannes & Simon in cloacio inuenti capiuntur	797	Jonathas victos Agorum usq; persequens, Dagonu sanum concremas, octo milia hominum in eo ex- urem	342
Ioannes matris amore effaminatus victoriam amittit	577	Jonathas a Tryphone interficitur	348
Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius	16.	Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & La- cedaemoniis	343
Ioannes Iuda frater ab Amorai filio interfectus	335	Jonathas cum armigero clam hostium castra ingre- ditur	148
Ioan. Iosephum interficere conatur	549	Jonathas in Palaestinis exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem iniungunt, & dant se in fugam	148
Ioannes lucri cupidus	548	Jonathas Ptolemao occurrat, & ab eo honorifice ex- cipitur	341
Ioannis insidia	549	Jonathas Ammonidas consilium, quomodo optatus potius valeat	184
Ioan. Isachariarum & Samaria Rex	250	Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus	336
Ioasus Iouda Pontifice auxiliante in Regem creatur	247	Jonathas fugat Demetrii milites	343
Ioasi sublatio	250	Jonathas cum suo captus	562
Ioasi, viuentis Iouda, pietas	248	Jonathas a Tryphone per insidias captus interficitur	577
Ioasi, Iouda mortuo, impietas, eiusq; per Prophetam taxatio	249	Jonathas Iosanni, ut ad se veniat, scribit	561
Iodes siue Ehud in Egloni familiaritatem sese inji- nuat	256	Jonathas, Anani filio pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Blathia fratri deferri ro- gat	523
Iodes Eglonem trucidat	161.	Jonathas & collegarum aduersus Iosephum consiliu	562
Jonathas conuicio profugit	158	Jonathas seniorum pars manibus interit, non-	nulli
Jonathas & David in agro conueniunt	16.		
Jonathas	194		
Jonathas prius verberatus viuis exussus est	518		
Iudas Iuda fratri communibus Iudaeorum suffragijs succedit	334		
Ionas a ceto deuoratus ac reuomitus, Nininitis praed- icas	253		
Jonathas Davidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquiren- dum censet	185		
Jonathas apud Machmam degit, patria q; desertores punit	336		
Jonathas amicitiam cum Davide iureiurando con- firmat	157		
Jonathas Davidis signa Regis animum declarantia			

INDEX.

multo viro casti ad Casullum perducuntur	818	Iosephus Galilae praeses septuaginta viros sibi adun-	
Iosephus desiderium omnes Hierosolyma capis		git	548
Iosephus		Iosephus in discrimen incidit	560
Iosephus ex Gallia discedere cogit	556	Ionatha ei, adherentium dolus	ib.
Iosephus Ionatha episcopi perlegit	559	Iosephus Cabi Simoni filii pontifex	539
Iosephus cultum rerum renouat	237	Iosephus seditionem abiq. sanguine effusa compescit	
Iosephus magistratus & iudex constituit	237		559
Iosephus exercitus	233	Iosephus Senphoristarum ciuitatem seruat	567
Iosephus cum Achabo in Syros expeditio	ib.	Iosephus consensu nauigio Tiberiada petiit	553
Iosephus mors	240	Iosephus sacerdotibus capitiu absolutiorem impetrat	
Iosephus iens Propheta, quod Achabo auxilium			545
tulerat, reprehendit	235	Iosephus secum deliberat	566
Iosephus & Azarias a Gorgia uicti, ad duo milia		Iosephus Galilaeorum primatibus Ionatha & Tibe-	
minum amittunt	327	riensum iniurias denarat	562
Iosephum in carcerem fratres includit	45	Iosephus Hierosolymitanorum concilio iussu in Ga-	
Iosephus Regi facultates recuperat	548	lilea marci	547
Iosephus bello Iudaeo semper interfuit	823	Iosephus relicto Iussu ad historiam redit	565
Iosephus Romae belli Iudaei historiam conscripsit		Iosephus legatorum suum intelligit	561
ibid.		Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex	464
Iosephus collegam Hierosol. remittit	548	Iudas Saphir & Matthias Margaloti exulsi	ib.
Iosephus a Ionatha horatu Catulli salio accusatur		Iosephus propter Tiberienses periculum expositus	
818			553
Iosephus cum qui que Patribus Tharacnem Regem		Iosephus seditiosos, ut a bello Romanis inferendo de-	
accedit	51	sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem	
Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice ex-		incidit	545
cipitur	315	Iosephus in alio periculo versatur	552
Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus ven-		Iosephus legati iterum scribit	557
ditur	40	Iosephus mulieribus Herodu mandatum de Mari-	
Iosephus in Gallia mansurus annuit	556	ammie interficienda aperit	400
Iosephus a Iudaeis in Aegypto, ex qua genuit		Iosephus fumentum in Galileam transmittit	551
Matthiam & Elziram	44	Iosephus in Neapolitanum	ibid.
Iosephus a Iudaeis agitur	49	Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit	553
Iosephus quantam praedium partem Regi pendere		Iosephus ex Pontificali Asamanactum genere	458
uult	51	Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur	511
Iosephus fratres tentat, ut parentu statum & Benia-		Iosephus populum ad misericordiam mouet	ibid.
minum restauraret	45	Iosephus tres in crucem suffixos liberat	568
Iosephus hanc historiam non Hebraice sed peregrina		Iosephus regios clam dimittit	553
lingua, Graeca nimirum conscripsit	11	Iosephus ipse bello Iudaeo interfuit	570
Iosephus ad Iudaeorum uenit	41	Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Pharisa-	
Iosephus uictis mulieribus relinquitur	ib.	rum placuisse audit	545
Iosephus patribus incognitis eos salutat & Benia-		Iosephus pene oppressus, inopinato periculo euan-	
min	46	escit	561
Iosephus fratres, cum in aduersis Benjamin essent		Iosephus omnes Iudaeorum sectas cognoscit	544
subsilio tenet	47	Iosephus a nos tringinta annis, nulli mulieri vim in-	
Iosephus in exercitu conuincitur	42	ferit, & nihil sibi obtrudipatur	549
Iosephus Iudaeis spem reuocauit	823	Iosephus Canei in Canthara Pontifici surrogatus lo-	
Iosephus Ilyrcarum, filium ad Ptolemaum Regem		cum	528
mittit	317	Iosephus Tiberiadem capit	503
Iosephus fratres Iudaeis retento dimittit	45	Ioseph. desertionis auctores in iellu vincula Iodapa-	
Iosephus & Mariam apud Herodem accusantur		rum mittit	ib.
402		Iosephus Hebrae & Graecae litteratura peritus	545
Iosephus liberatur	43	Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua ante	
Iosephus cum Iudaeis proficiscitur, & a Vessa-		conscripsit	557
iano honorifice recipitur	568	Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit	559

I N D E X.

<i>Iosephus insidias euadit</i>	558	<i>Ioram impietas</i>	243
<i>Iosephus regios in fugam compellit</i>	567	<i>Ioram expeditio in Ramatham</i>	244
<i>Iosephus Matthias filius natus</i>	544	<i>Ioramum Eliseus, ut Syrorum insidias cateat, admonet</i>	240
<i>Iosephus cum copiu contra Gabara proficiscitur</i>	558	<i>Ioa Elisan, à se Syros ter vincendos pradicat</i>	250
<i>Iosephus in Galilæa vias obseruat</i>	ibid.	<i>Iosias verum Deicolum restant</i>	263
<i>Iosephus inuidorum calumniis appetitus</i>	568	<i>Iosias Rex Iude</i>	ibid.
<i>Iosephus cognominatus Caiphas Pontifex</i>	460	<i>Iosephum Herodes interficit, & Alexandrum in carcerem comiti iubet</i>	402
<i>Iosephus in Aegypto Potiphar venditur</i>	41	<i>Ionici Iudas apud Agrippam de indigenarum iniuriis conqueruntur</i>	47
<i>Iosephus aetate anno 19. moritur</i>	52	<i>Iosua in duas partes copias diuidit</i>	17
<i>Iosephus patientia in vinculis</i>	42	<i>Iosua de diuidendam regionem, & duas tribus cum dimidia remittendas hortatur</i>	115
<i>Iosephus consilio tolerabilior euadit ventura sterilitas</i>	44	<i>Iosua ad messendam & diuidendam terram quosdam mittit</i>	ibid.
<i>Iosephi calliditas</i>	557	<i>Iosua Chananæorum regionem nouem tribubus & dimidia Manassis diuidit</i>	ibid.
<i>Iosephi ossa</i>	61	<i>Iosua cunctis tribus, ut ex sua sorte Chananæorum reliquias tolleret, præcipit</i>	119
<i>Iosephi litros quidam blasphemant</i>	823	<i>Iosua Israhelitarum dux designatur</i>	68
<i>Iosephi ossa in Chanaanam translata</i>	62	<i>Iosua & Caleb populum compescunt</i>	86
<i>Iosephi diuitia & liberi</i>	516	<i>Iosua moritur</i>	121
<i>Iosephi somni interpretatio</i>	39	<i>Iosua domicilium ad Suima</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt</i>	ib.	<i>Iosua postrema ad seniores & magistratus Hebræorum adhortatio</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant</i>	45	<i>Iosua a leui, qui ex regione ultra Iordanem stantem habitant, oratio</i>	119
<i>Iosephi somnium</i>	39	<i>Iosua ad Deum precatio</i>	115
<i>Iosephi cum Iesu de 20 aureis rixa</i>	561	<i>Iosua ad Iosias filii sue ceteros designat</i>	100
<i>Iosephi cum Iesu colloquium</i>	ibid.	<i>Iosua Moise hortatur</i>	111
<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersariis</i>	552	<i>Iordanis oratio Susannæ in Gedonem ingratitude reuertitur</i>	122
<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales</i>	557	<i>Iovis Olympium Caius Memmianus Regulum Romanum transtulit iubet</i>	56
<i>Iosephi i. jo. iuniorum hostibus animos addit</i>	567	<i>Iovis Rex Iude</i>	267
<i>Iosephi erga hostes benignitas</i>	549	<i>Iubal & Iaphet inuicem</i>	15
<i>Iosephi erga Iesum benignitas</i>	550	<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, fecerunt</i>	445
<i>Iosephi religionis cura</i>	ibid.	<i>Iudæus populus Regi, ut orientalem instauraret partem, suadet</i>	540
<i>Iosephi ad Ionathan mandata</i>	557	<i>Iudas opium balangem trucidat, ipse circumuentus vulneratur & interficitur</i>	339
<i>Iosephi naufragium</i>	544	<i>Iudas sedes fieri cum Romanis</i>	332
<i>Iosephi somnium mirabile</i>	556	<i>Iudas populo egressus nocturni Bacchidis castra irruit</i>	336
<i>Iosephi stratagemata</i>	553	<i>Iudas Effares pater</i>	355
<i>Iosephi fratres eum a seris deuoratum patri persua- dent</i>	40	<i>Iudas Iosias propheta</i>	579
<i>Iosephi fratres in via Aegyptiprehendunt</i>	47	<i>Iudas Hierosolyma se recipi, eumq. sequitur Antiochus</i>	29
<i>Iosephi ad lectorem adhortatio</i>	12	<i>Iudas Iosia exercitum cunctis</i>	324
<i>Iosephi ad ciues Tiberisium adhortatio</i>	548	<i>Iudas ingratipia exponitur</i>	ibid.
<i>Iosephi parens rem coram significat</i>	555		
<i>Iosephi Iesus bellum infert</i>	550		
<i>Iosephi Tiberensis plebs olusam venit</i>	549		
<i>Iosephi perpetua Casarum beneuolentia manet</i>	568		
<i>Iosephi Potipharis uxor secundæ machinas admo- net</i>	41		
<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum</i>	240		
<i>Ioramus Eliseo mortem minatur</i>	ibid.		
<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit</i>	259		
<i>Ioramus cades</i>	241		
<i>Ioramus scelera ab Elia per literas accusantur</i>	244		

I N D E X.

Judas Al. omnipotentia resistit	330	Judas in seditionibus quasi furiosi	472
Judas & Sadducei quarta secta auctores	479	Judas in Neerdam & Nisibim sese recipiunt	504
Judas cum militib. numerisq. exercitum aggre-		Judas servati (tesinhantem succedunt	ibi.
ditur	332	Judas necessitate ad bellum coacti	545
Judas & Jo. Judas in auxilium venit	326	Judas Aegyptii in Onia regione ab Antipatro Ca-	
Judas & Jo. frater adducitur	872	sari conlocati	375
Judas & Jo. cum fortissimis gentibus bellum gerit	325	Judas solennia sacrificia expeditionis tempore pera-	
Judas & Jo. inter fratres dividit	ibid.	gunt	370
Judas & Jo. Simon hostibus in Galilea captivos is-		Judas Syrorum, Idumaeorum, & Thamicum urbes	
berat	ibid.	tenent	361
Judas propheta Antigoni necem praedicat	579	Judas Carmelum montem incolentes, Antigono sese	
Judas cum eo, is ad Lethaecharia regi obviam pro-		adjuungunt	386
ficiunt	328	Judas & Jo. seuntur inimicos suos	299
Judas & Jo. & Jo. in oppido Galaditici sup-		Judas octavo die circumcisionem celebrant, Arabes	
petias ferunt	326	post decimum tertium annum	25
Judas & Jo. ab eo Apollonium praelio vincit	323	Judas in templum & superioram urbem refugium	
Judas in Bethero sepulchrum	333		398
Judas & Jo. ab eo a cem oppugnat	228	Judas contra ficatorum temeritatem conveniunt	
Judas & Jo. ab eo cum 40. iuvenibus ad Regem			817
perducunt, ubi sese excusant, eosq. vinculos Rex		Judas universis bonis in unum congestis ignem in-	
hibet	464	gerunt	818
Judas & Jo. & Jo. in domo d. Jo. filii	472	Judas undique collecti ad Godoliam Masphatam	
Judas & Jo. & Jo. filius Matthias Margalothi iuven-		veniunt	370
tis, & Jo. & Jo. rex prater patria consuetudi-		Judas fidem ei olim a Regibus datam conservaverat	
nem fecerat, tollent, concitat	464. & 728		845
Judas & Jo. quarta secta auctor	480	Judas cur olim pastores & captivi dicti	326
Judas & Jo. pro Benjamin oratio	48	Judas obsesi intrepide repugnant	390
Judas & Jo. oratio	324	Judas ab Romanis vincti	587
Judas & Jo. ad Jordanem usq. Davidi occurrit, &		Judas e Babylone Hierosolyma proficiscuntur	
ponte puerum in ripa iungit	191		285
Judas per 72 annos servatus	273	Judas a profugis & penuria coacti Macedonia fr-	
Judas & Jo.	261	etiam sese adjuungunt	327
Judas & Jo. gentes, sicut & Tryphon inuadunt		Judas prorsus nullas imagines ferunt	646
	274	Judas e regione Galaditica in Iudaeam traducti	
Judas & Jo. Demones elicit	205		326
Judas & Jo. menta tela versantes nihil ceremoniarum		Judas opprimuntur, qua clade Matt. nos fit cautior	
intermittunt	585		313
Judas & Jo. & Jo. a se recipiunt, quo & Phil.		Judas templa & altaria fabricata destruunt	
ipsum & Jo.	547		832
Judas & Jo. in lacu maris pereunt	390	Judas Herodi propter beneficia fauent	415
Judas a Babyloniis afflicti Seleuciam migrant		Judaorum mores & Institutiones	373
	591	Judaorum legatio Romam	474
Judas & Jo. & Jo. pugna causam in Samaritan &		Judaorum recipiuntur	387
Canaanem referant	535	Judaorum ad Darium legatio	288
Judas & Jo., ne Herodes demolitus verus adifici-		Judaorum agrum annu Samuel recuperat	141
cium verum absolvere non possit, ei Herodes		Judaorum leg. antiquissima	860
verus illud mansurum, donec ad novum ma-		Judaorum cum Romanis conflictus	602
terius comparatur, promittit	423	Judaorum lex spoliatorum novissima	ibid.
Judas & Jo. & Jo. ad Petronium perveniunt, de-		Judaorum contra Alexandrum constantia	832
precantur, ne quid contra leges patrias facere co-		Judaorum & Lacedaemoniorum comparatio	857
gerentur	496	Judaorum propria cadu amor	815
Judas & Jo. obfides ob impetratam veniam ad Ca-		Judaorum octo milia, dum Alexander vivit, in	
sarem legatos mittendi	528	exilio degunt	359

incident to the

INDEX.

<i>Iudeorum e captiuitate Hierosolyma profectorum numerus</i>	281	<i>Iustus ob facinora capiti damnatus</i>	ibid.
<i>Iudeorum 3000 prostrati</i>	806	<i>Iusti, Papi filii ad multitudinem oratio</i>	546
<i>Iudeorum in lege constantia</i>	859	<i>Iustum decapolarum primates deserunt</i>	567
<i>Iudeorum in pugna constantia</i>	602	<i>Iuuenum misratio omnium animos concitat</i>	433
<i>Iudeorum in Antiochia multitudo</i>	729	<i>Idololatria a Iosua extirpatio</i>	263
<i>Iudeorum ad Egyptum aduentum, eorundemque egressum ostendit Manethon</i>	827	<i>Idumaei ab Hyrcano subingati circumcisorem & ritus Iudaeos admittunt</i>	352
<i>Iudeorum ab Romano captiuorum calamitas</i>	815	<i>Idumaei</i>	810
<i>Iudeorum Pascha transitum significat</i>	60	<i>Idumaeorum apostasia</i>	243
<i>Iudeorum ob decretum Regis luctus</i>	295	<i>Immunitas a tributu Iudaei parata</i>	348
<i>Iudeorum 1700 ab Rom perempti</i>	804	<i>Immunitates Iudaei a Seleuco Nicanore Syria Regi concessae</i>	312
<i>Iudeorum gens multum totius orbis indigena asseminata</i>	798	<i>Impietas Achab</i>	226
<i>Iudeorum origo quasque regiones errando peragraverint, in hac historia repetitur</i>	573	<i>Impietas Iudaei</i>	255
<i>Iudeorum apud Mesopotamiam & Babyloniam graues motus</i>	500	<i>Impostores & Magi</i>	537
<i>Iudeorum decem milia deditionem faciunt</i>	474	<i>Incredulitas Iudaei</i>	241
<i>Iudaei nona sexta nona est undecima vel duodecima meridies</i>	560	<i>In Cal. interfectores animaduertitur</i>	520
<i>Iudeorum cum Roman. acerrimus conflictus circa templum</i>	471	<i>In diuinum aut tritum ore consistit veritas</i>	559
<i>Iudeorum contra Alexandrum in sexto die seditio</i>	580	<i>In Arabia conuentus</i>	562
<i>Iudeorum in Alexandrum odium & exacerbatio</i>	ibid.	<i>Ingressus morbum Egypti Sabbathosim vocant</i>	842
<i>Iudaei calamitates ab exteris & incolis illatae</i>	545	<i>In spectaculo Caesarea Iudaei 25000 per eunt</i>	800
<i>Iudaei a Romanis Asia & Europa Regibus magnus honor habuit</i>	379	<i>Indorum sapientiae professores seipsos concremant</i>	813
<i>Iudaei apud Antiochiam altera calamitas accidit</i>	800	<i>Ingenti ariete fabricato Sylua crebro murum pulsant</i>	811
<i>Iudaeos quotannis hominem Gracum immolare debere</i>	847	<i>In Hierosolymis aedificatum est templum a Salomone</i>	827
<i>Iudaeos propter damnum passum maestos Herodes solatur</i>	406	<i>Rege ante annos 143. & menses 8. quam Tyri Carthaginem coadiderit</i>	827
<i>Iulium contra Antipatrum, cui praesidet Varo</i>	625	<i>Integra mortuorum familia, & plena mortui relictas</i>	797
<i>Iulius Caesar</i>	514	<i>Interpres 70. Alexandriam venientes, honorifice excipiuntur</i>	310
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna arca, quod Iudaei Alexandria civitatem suam habent, attestatur</i>	379	<i>Ingenium Samaritanum, ob quod merito Iudaei exprobrant</i>	322
<i>Iulius Antonius procons.</i>	437	<i>Iniquitas utque delicti circa Deum causa</i>	812
<i>Iupiter</i>	858	<i>Intentio legum Iudaeorum</i>	801
<i>Iura & libertates Iudeorum</i>	843	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chaldaeos</i>	218
<i>Iura ciuitatis Antiochia Iudaeis confirmatum</i>	312	<i>In castello magno committitur copia</i>	811
<i>Iustitia est Dei potentia</i>	104	<i>Interius septum, quod Iudaeos modo ingredi concessum erat</i>	423
<i>Iustus belli fax</i>	546	<i>Inuisa Abimelech cum tota familia cades</i>	159
<i>Iustus populum ad defectionem irritat</i>	ibid.	<i>Insidia Hyrcano clam structa</i>	317
<i>Iustus de bello Iudaeo nihil penitus sciuit</i>	504	<i>Inlauratio templi</i>	249
<i>Iustus Galilea provincia peritricus</i>	566	<i>In Hebraeorum castra coturnices DEVS immittit</i>	66
<i>Iustus Vespasiano ac Tito de iuncto suam historiam edidit</i>	565	<i>In Alexandrum citrea coniecta</i>	359
		<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem a Deo missam</i>	196
		<i>Inobedientia Prophetae pena & sepultura</i>	130
		<i>Instrumenta Musica Davidis</i>	195
		<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur</i>	351
		<i>In Iustum Historiographum Iosephum falso infirmum</i>	563
		<i>lancem</i>	563

I N D E X.

Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito con- firmantur	150	obrixæ precantur	122
In quibus victoria consistat	171	Israelita in deserto aqua penuria laborant	66
Inconstantia amoris in hominibus	144	Israelita petitionis sue repulsam passi, à Kethama deficiunt	220
Ingenti molis ex penuria & caritate proveniens	51	Israelita ab Ainalu fusi fugatiq;	111
Ingenti preda de Medianis partita	100	Israelita Chananeæ non vniq; æliu detulerunt	122
In signum defunctum Capatensis & Sebastien construuntur	526	Israelita ad montem Sina perueniunt	86
In Ægypto concitati	44	Israelita in deserto 40. annu erratur	86
In bellum qui mittuntur	109	Israelita 600. Beniamitarum reuocant	124
Incertum complacitis exitum exidit	574	Israelita hostium copias terrentur	147
In Hierico Iamam præcipuum prouent	802	Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quo Ægyptios inuoluit	62
Inuencio Hierodis cum liberis ex Mariamme sus- ceptu	611	Israelita a sq; Dei mandato & Mosis cum hostibus congregati cogunt	88
In Tapha fisco miles gentalia nudant si litto em concordat, in qua 20000. Iudeorum sunt extincti	532	Israelita in deserto coturnicū carnes impetrant	83
In singulis festis & sacrificiis quid obseruetur	82	Israelita ab Ægyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur	61
Inuertia bona	108	Israelita ex Ægypto discedunt	ibid
Inuicia vi & natura	277	Israelita prædam optimam ap. Amaleitis reportat	
In Zoot Lochus euadit	27	Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt	179
Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, quo 800. gentes captivum erui. isit	400	Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Mo- senob commocatus penuriam murmur exoritur	64
Iracundia matris filii succedunt	611	Israelita Jonathan irato patri eripiunt	149
Ira signum pœnitentis Deum & Noe	18	Israelita traiecit flumio, aliare super ripam Iordanu erigunt	119
Iromus Solomonis ligna promittit, eorumq; vice fru- mentum petit	207	Israelita laticertatim ad structuram tabernaculi conferunt	71
Iromus legatus ad Solomone	206	Israelita 40. annu Manna sustentati	66
Israelita populi in sua ciuitate alio traduntur, in quo Canaan latet	257	Israelita in Raschidim perueniunt, ubi laborant siti	ibid.
Israelita Gabaenite ex tribu Iuda ac Beniamin capti ad domum remittuntur	255	Israelitarum ætatu annorum viginti, & supra usq; ad annum 50 numerus	78
Israelita ab Ammanis & Palaestinis oppressi	111	Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt	123
Israel Tropheca populo victoriam pollicetur	246	Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt	ibid
Israelita capti partem in insidiu collocant, & ut in pares paulatim pedem referunt	124	Israelitarum pœnitentia	140
Israelita hostes, eorumque idola tollere iubentur	103	Israelitarum Palaestini 4000. trucidant	137
Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur, & deficiat Manna	114	Israelitu DEVS contra Syros victoriam pollicetur	232
Israelita quomodo in terra Canaan victuri	103	Israelitu Gabaeni fontes non tradunt	123
Israelita bellum amittunt	122	Israelita Ægypti persequuntur	61
Israelita a Chusarte oppressi	125	Isaliticum regnum Dauidi iterum offertur	191
Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad suppli- cium deponant	123	Israelitici populi ab Ægyptiis conclusi anxietas	61
Israelita a Palaestinis superati	132	Ismael Deus exaudit	126
Israelita Samueli filiorum iniquitates commemo- rant, eorumque ut regem al quem declararet,	28	Ismaelem cum matre Abraham ablegat	14
		Ismael	14

I N D E X.

<i>Machabæi multos Iudæos interficiunt</i>	393	<i>Manethoni figmenti depulſio</i>	836
<i>Maccabæum Antiochus attectus diſſendi iubet</i>	832	<i>Manethoni de Egyptiorum leproſis fabuloſa</i>	ibid.
<i>Macedoniæ milites reſiſtunt præſidiis Antiochiæ ſeſtreptione</i>	337	<i>Manethoni & Charemoni hiſtoria diſcrepantia</i>	839
<i>Madianiti Amaleciti ſociis Iſraelitis magno prælio vincunt</i>	127	<i>Mar amatores ſignificat</i>	64
<i>Madianiti & confederati mutuis vulneribus cadunt</i>	129	<i>Marcus Cræſſus reliquum templi aurum auferit</i>	587
<i>Madianitarum filia ad Hebræorum caſtra peruenit</i>	49	<i>Marcus Cræſſus in Parthos mouet, pecuniam Hieroſolymæ ex templo auferit</i>	373
<i>Madianitarum filia Hebræos ad idololatriam perducit</i>	ibid.	<i>M. Antonius Tyræorum magiſtratibus ſcribit, & ut Hyrcano ac Iudæis regionem, bona & libertatem adeptam reſtuerent, iubet, ſaluis tamen ſaluandis</i>	984
<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti milia trucidati</i>	129	<i>Marcus ſexti ſucceſſor in Syria</i>	381
<i>Magnum armis</i>	19	<i>Marcus Agrippa</i>	312
<i>Magneſæniſorum multitudo in cleacæ deprehenſa</i>	790	<i>M. Antonius dux</i>	386
<i>Mageæ</i>	214	<i>M. ſexti ſucceſſor</i>	391
<i>Managum Davidis de parcendo filio</i>	199	<i>Mardocheus inſidatores Regis prodit</i>	25
<i>Mandatum Davidis de transportanda arca</i>	177	<i>Mardocheus patrum Eſther Babylonæ Suſæ migrat</i>	ibid.
<i>Mandatum de arca, catærag, ſacra ſupellectile in templum reponenda</i>	197	<i>Mariamme moroſa ſamina</i>	412
<i>Mandatum regum de ſtatua adoranda</i>	275	<i>Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano aſſuſcerat, obicit</i>	610
<i>Mandatum de ſimulaculo exteri</i>	290	<i>Mariamme ſeſe apud Herodem excuſat, eiꝰ reconciliatur</i>	403
<i>Mandatum de ſumptibus ad ſtructuram templi præcedit</i>	288	<i>Mariamme ab Herode accuſata, omnium ſuffragiis damnata in carcerem conſicitur</i>	412
<i>Mandatum de altari extruendo</i>	196	<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii thalamum migrat</i>	536
<i>Mandatum quid ſignificet</i>	66	<i>Mariamme ſoror Moſis deſuncta</i>	94
<i>Mandatum Antipatro inſidiatur, deſerat, & eidem reconciliatur</i>	333	<i>Mariamme</i>	535
<i>Mandatum beneficiorum Antipatri immemor</i>	391	<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet</i>	611
<i>Mandatum Antipatrum veneno necari procurat</i>	383	<i>Mare rubrum ſinditur</i>	81
<i>Mandatum Hyrcano ſe adiungit</i>	392	<i>Maris & decem laborum uſus</i>	209
<i>Mandatum viriſſimi Herodu interficiunt</i>	ibid.	<i>Marſus Agrippa Tiberi mortem nunciat</i>	494
<i>Mandatum expugnata</i>	326	<i>Marſus Syria præſectus</i>	323
<i>Mandatum Iſraelitis Deus cibis</i>	66	<i>Marthæ Archelaï mater moritur</i>	470
<i>Mandatum Iſraelis Rex</i>	254	<i>Marſus Claudio Agrippa ſcribet, ut à moriendâ urbe deſiſtat, ſuadet</i>	524
<i>Manahæſe</i>	75	<i>Maſſada</i>	595
<i>Manahæſus regnum futurum prædicit</i>	421	<i>Maſſada ſitus</i>	810
<i>Manaſſes ſacerdotum ob exteram ſi retineat ſaminam, ab eo remouendus, ſpe maioru boni negligit</i>	301	<i>Maſnaemphe</i>	75
<i>Manaſſes urbem laſtrat, & templum denuo conſecrat</i>	163	<i>Maſſabazanes</i>	ibi.
<i>Manaſſes in Babyloniam captus abducitur, & poſtquam reſipuit, regno reſtituitur</i>	262	<i>Mater ſeptem cruciatur, antequam cruciaretur, excipit</i>	870
<i>Manaſſes uoti ſit compos</i>	301	<i>Mater ambaſſas filios in panæ uſtro concomitatur</i>	878
<i>Manaſſes impietas & crudelitas</i>	262	<i>Matris hortatu Iacob fratris benedictionem antouertit</i>	32
<i>Manaſſe mori</i>	263	<i>Matris ad ſeptem filios ante ſupplicium adhortatio</i>	878
<i>Manocho angelus iterum apparet</i>	132		
<i>Manethon Egyptius hiſtoriographus</i>	825. & 835		
<i>Manethoni & Charemoni hiſtoria comparatio</i>	839		

I N D E X.

<i>Matthias Theophili filius Pontifex</i>	341	<i>Militare Iacramentum</i>	ibid.
<i>Matthias cum filiis alijs, nonnullis in desertum se confert</i>	332	<i>Mille Iudai Herodem accusaturi Tyrum conueniunt, qui partim trucidantur, partim vuluerantur & fugantur</i>	385
<i>Matthias idolorum cultum extirpat</i>	ibid.	<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudaorum decimae accipiunt</i>	332
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur</i>	ibid.	<i>Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus ne unus quidem e Iudaeis desideratus est</i>	327
<i>Matthias & eius filiorum pietas & zelus</i>	321	<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta</i>	339
<i>Matthias mors</i>	323	<i>Miraculo vaticinium confirmatur</i>	228
<i>Mattina sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozaru surrogatur</i>	464	<i>Mithridates Antipatrem apud Casarem laudat</i>	375
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum infert</i>	576	<i>Mithridates Orsanes</i>	373
<i>Matthiam seditiosi & serios, quos Herodes affecerat, supplicio deslent: Herode charer in vindictam ab Archelao deponunt, & Pontifici sacerdotium abrogari postulant</i>	467	<i>Mithridates Rex Ponti à Pharnace filio occisus</i>	369
<i>Maximum Dei lumen nefariae facta non latent</i>	580	<i>Mithridates Telusium profusissimum, eoque Antipatris ope possitur</i>	388
<i>Magabtheres de Nabuchodonosoro</i>	276	<i>Mithridates ab uxore, ut Anilaum bello impetraret, accensus</i>	503
<i>Mela Archelai Cepadocum Regis filia</i>	447	<i>Mithridatis de Aegyptii victoria</i>	588
<i>Melchiselek Rex iustus</i>	25	<i>Mithridatem Anilaus dimittit</i>	503
<i>Memphus in Aegypto</i>	375	<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq;</i>	126
<i>Memphibotus a calumniis Siba se purgat</i>	192	<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	237
<i>Memphibotus donatus paternis & amicitia bonis mensa Dauidi adhibetur</i>	180	<i>Moabitarum Rex filium proprium sacrificat</i>	140
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iromememinit</i>	214	<i>Moabitarum maxima strages</i>	178
<i>Menander de fame tempore Eliae</i>	228	<i>Monobazus Adiabenorum rex, cognomine Bazae, ex Helena sorore duos filios Monobazum & Isaten suscepit</i>	528
<i>Menandri Ephesi testimonium</i>	827	<i>Monumentum Ionatha</i>	345
<i>Mendacii de iuramento depulsio</i>	849	<i>Morbus Alexandra & Aristobuli conatus</i>	363
<i>Mendacii à Possidonio & Apollonio in Iudaeis confecti reuelio</i>	846	<i>Morbus Ezechia & vita proroganda per miraculum confirmatio</i>	265
<i>Mensa aurea ponderis talenti magni</i>	803	<i>Mores Persarum</i>	859
<i>Mensa aurea</i>	308	<i>Mors liberi apud Iudaeos honor & gloria</i>	815
<i>Mensa sacra panis</i>	207	<i>Mors quarti fratris</i>	374
<i>Mensis</i>	74	<i>Mors Isaaci, & sepultura in Hebrone</i>	37
<i>Mensura</i>	210	<i>Mors Nabuchodonosori</i>	275
<i>Mensurae & pondera Cain excogitat</i>	15	<i>Mors Abia</i>	255
<i>Merces</i>	109	<i>Mors Ioram</i>	244
<i>Merces meretricum</i>	103	<i>Mors Salomonis</i>	219
<i>Meretricum nuptia</i>	106	<i>Mors Dauidi, & quantum filio ad structuram templi reliquerit</i>	208
<i>Mesoches Amenophilus filius</i>	539	<i>Mors Sedeciae</i>	270
<i>Mesoches oramus ultio ad Davidem deditionem faciunt</i>	181	<i>Mors Ptolemai</i>	342
<i>Methus</i>	75	<i>Mors Neemiae</i>	295
<i>Michaeas verus propheta</i>	234	<i>Mors Alexandrae</i>	364
<i>Michol Regis seruis, Davidem agrotare, persuadet</i>	156	<i>Mors natu maximi fratris</i>	372
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat</i>	ibid.	<i>Mors Iosia</i>	265
<i>Miles fablarum signis ad Claudium tendunt</i>	530	<i>Mors Pasani, filii item in succedenti cades</i>	226
<i>Miles unum imperatorem a senatu creari postulat</i>	539	<i>Mors Apronis</i>	258
		<i>Mors Iosphi</i>	318
		<i>Mors septimi fratris</i>	376
		<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta</i>	304

I N D E X.

Mos in Rege laudandus	297	Moses Hebraos iurando ad legem custodiam a-	
Mos lustrandi populum	94	stringit	110
Mos Atheniensium	839	Moses retro populum ducit in desertum	89
Mos veterum iurandi	31	Moses Isaacitarum idololatriam & voluptatem ac-	
Moses centesimo & vicesimo anno aetatis abluus		cusat	99
111		Mos ab Hebrais in Aegypto exceptus miracula ou-	
Moses sacer: consilium admittit	59	exhibet	58
Moses consensu Sinu monte acceptas à DEO de-		Moses Aegypti regem, ut Israelitas dimittat, hor-	
cem praeceptorum tabulas ad populum reportat		tatur	ibid.
ibid.		Moses a Moy, quod Aegyptii aquam significat,	
Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabilem		dictus	838
reddat	64	Moses vir maxima auctoritatis	56
Moses in Madianitas monet	99	Moses populum numerat	84
Moses & Aaron Deo supplicant	86	Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio	
Moses populum, ut Deo totum se dedat, hortatur		851	
64		Mosis libri sacri in templo reperi	264
Moses natus	53	Mosis carmen & benedictio	110
Moses in flumen proicitur	ibid.	Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria	55
Moses aquam effundit humi, qua vertitur in jan-		Mosis ad Deum precatio	91
guinem	57	Mosis ad Israelitas oratio	70
Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mitti-		Mosis virga in Draconem mutata	57
tur	ibi.	Mosis manus alba	ibid.
Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur	58	Mosis ad Idumaei legatio	94
Moses populum, ut animum ad Dei dona ac gratiam		Mosis virga lenorat Aegyptiorum virgas	57
vertant, hortatur	65	Mosis ad Deum precatio	62
Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enu-		Moses universos Iudaeos ad legis auditionem congre-	
merat	ibi.	gari praecepit	853
Moses opem Dei imploret	ibid.	Mosis ad eorum seditionem oratio	44
Moses in Aethiopes monet	55	Mosis vita	852
Moses in tabernaculo Deum consulit	79	Mosis ad Saronem Amoraorum Regem legatio	
Moses Regem veterum Hebraos ut dimittat, hortatur		94	
89		Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio	
Moses vinde nominatus	54	101	
Moses ab Abrahamo septimus	ib.	Mosis ad Israelitas, ut Deo ipsiusq; mandatis sint o-	
Moses Thermuthus Pharaonis filia adoptivus filius		bedientes, ad oratio	51
ibid.		Mosis duo filii, Gersio & Eleazarus	58
Moses ducem atque consultorem Deum habet	850	Mosis insulantur Aegyptii	56
Moses divina providentia morti eripitur	54	Mosi Deus in rubo ardente apparet	57
Moses ad Madienam profugit	56	Mosen & Israelita miracula Deus convincit, ut o-	
Moses Raguelis sacerdoti filius fert, opem contra		psu promissionibus fidere habeant	ibi.
pastores	ibi.	Mosen lapidibus obruendum clamant	90.
Moses populum, ut nihil aliud quam victoriam co-		Mosen Aegypti exercitus ducem postulato	55
gitarant, hortatur	67	Mosen Pharaos propellit	60
Moses leprosus non fuit	838	Mulier intemperans & libidini dedita	404
Moses Iudaei voc, qui apud alios putantur Dij, pro-		Multis Iudaei a Romanis deservunt	554
pter appellationem ridere ac blasphemare interdixit	857	Multis Herodi se aduungunt	212
Moses quolibet legesatores antiquitate praecedit		Munera Solomonis allata, eiusque equitatus	
852		217	
Mosis & aliorum legeslatorum comparatio	ib.	Mutatio nominum unde orta	21
Moses imperator bonus & vates	212	Mures Azotiorum urbem vastant	139
Moses virga petram fert, & larga proficit unda	66	Murmur populi contra Moysen	86
Mosis israelitu codicem legem scriptas & inscriptura		Mutuum dare ad usum Hebraeorum nemini licet	
continentem tradit	102	107	
		Mutuum reddendum	ibi.

INDEX.

N.		
Nabab Ammanitarum Rex Galadeni insulas conditiones pacis offert	145	Nicolaus coram Agrippa pro Iudaei verba facit 428
Naamii post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit	135	Nicolaus Damascenus de arca Noe 18
Nabal in tantum se coniecit merorem, ut toto corpo- re sideratum mortem obiret	163	Nicolaus Damascenus 23.251
Nabalus frater	ibid.	Nicolaus Damascenus accusationem à rege ceptam persequitur 450
Nabali gregibus à Davide pareitur	ibid.	Nicolaus ea tantum attingit, quae ad Hero- du gloriā pertinent, facinora aut alia sive af- filiis fuerat, aut quantum potest, occultare studet 238
Maiantha regio	28	Nicolaus Herodes, quid Rēna amici sentirent, de eius filijs interrogat 450
Nabathai profligati	278	Nicanor populo, nisi Iudam sibi traderent, sate- plum enesurum minatur 331
Nabrodes siue Nemroth	21	Nicanor hostem dissimulans, dolo Iudam intercep- erit 331
Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegy- ptum	266	Nicanorem & copias Iudaei in fugam verit ibid
Nabulassar Nabuchodonosori parens, Babylonia- rum & Chaldaeorum rex	828	Nicaule Aegypti, & Aethiopiae Regina ad Salomo- nem venit 215
Nabuchodonosor patri in regno succedit	828	Niglisar 276
Nabuchodonosor visionis voluta oblitus, magos ac- tuales accersit, eūq; mortem, nisi indicarent, mi- natur	274	Nihil fuit antiqui temporibus, quod faceret Iudaei commercium Graecorum 824
Nabuchodonosor regiae extruit	829	Nisan vel Xanticus, nobis est Aprilis 17
Nabuchodonosorus sedifragus	267	Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum occisus, incenditur 83
Nabuchodonosor Tyrum insidet	530	Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur, unde derisorem diru denouet 21
Nabuchodonosor rebellantes imperio subiecit	828	Noe egreditur ex arca, mactatu Deo victimis 17
Nabuchodonosori successor	829	Noe in altam regionem migrat 16
Nabuchodonosoro loacarus tributa persoluit	266	Noe praecipitur, ne DEUS terram iterum inundaret 18
Nabuchodonosori recepti in urbem sanctia	ibi.	Noe posteris ut terram colerent Deus mandat 19
Nacebus cum 25. Arabum casus	445	Noe aetate 950. anni 18
Nadab & Abiu Aaronis filii combusti	78	Nomos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Home- rum reperitur 811
Nadabus Rex Israelis	225	Nomina Regum Aegyptiorum sibi succedentium 826
Nathan Davidem, propria sententia damnatum, grauiter accusat, eiq; penam denunciat	240	Nomina filiorum Iacobi & explicatio 24
Nauia & Cinyra	210	Nomina regionum & gentium 20
Nauigatio & iter Vespasiani	796	Noroanus 512
Neurda Nisibis Babylonia urbes	490	Norma magistratus & legislatorum 12
Neemias concessa potestate, populum ad restituen- dam mœnia & templum, hortatur	291	Novarum rerum studia Hierosolymis gescunt 546
Neglectus cultus damus omnium malorum cause	280	Nubes super tabernaculum 84
Nephanus	194	Nulla fides, pietasq; non in socero quidem 250
Nemroth primus Tyrannus turrim Babylonicam exadificat	19	Numerus Iudaorum & Babylone profectorum 285
Nero Imperator	535	Numen deserto Saulo ad Davidem commigrat, qui prophetare incipit 152
Nero Tyrannus	ibid.	
Nebula in templo	210	
Nicolaus Herodem & Archelaum excusat	475	
Nicolaus Syllaum accusat, & Herodem excusat	447	
Nicolaus historiographus regis Adadi, eiusq; cum Davide bella meminit	178	
Nicolaus Damascenus ab Herode ad Casarem di- missus	445	
		Oba siue Soba 149
		Obades Rex Arabum 439

I N D E X.

<i>Obeda Rex Arabum</i>	359	<i>Oppida curruum</i>	578
<i>Obeliscus centum Prophetas absconditos sustentat</i>		<i>Oppugnatio Ierusalem à Davide suscipitur</i>	
	221		175
<i>Obeliscus in Eneae in Arabum regnum succedat</i>	445	<i>Optimates Iudeorum Thasaelum & Herodem accusant</i>	598
<i>Obeliscus Eliæ Regi aduentum suum nuntiat</i>	328	<i>Oraculum a Ioanne petitur, quod tamen negligitur</i>	272
<i>Obeliscus in Syria iugulata, 6.000.</i>	102	<i>Oratio serui. Abrahami & Rebecca</i>	31
<i>Obeliscus in Syria iugulata, 6.000.</i>	814	<i>Oratio Solomonis, qua primum Deo pro acceptis beneficiis gratias agit, & ut in posterum cum conficiat, precatur</i>	211
<i>Obeliscus in Syria iugulata, 6.000.</i>	440	<i>Oratio Davidis in Iebosai interfectores acerrima, parricidii irrogata</i>	174
<i>Obeliscus in Syria iugulata, 6.000.</i>	104	<i>Oratio Abrahami ad Isaacum ante mactatum</i>	29
<i>Obeliscus in Syria iugulata, 6.000.</i>	194	<i>Ordo Aaron cum tabernaculo</i>	84
<i>Oges Rex cum exercitu trucidatur</i>	95	<i>Ordo fabricum ligariorum in Libano</i>	207
<i>Ochozia grauius prolapsus decumbit, oraculum conficit, & ab Elia reuocatur</i>	238	<i>Ordinementarium & aliorum operarium ibidem</i>	ibi-
<i>Ochozia Achaz filius Rex Israelitarum</i>	161.	<i>Ordinis & communium legum amatores mansuetudine arguitur praeferant</i>	891
<i>Ochozia alij, liberi discedunt, Ierusalem fratri succedunt locum fieri</i>	238	<i>Orig. legum Iudaeorum</i>	861
<i>Ochozia Regi Hierosolymitani mors & sepultura</i>	244	<i>Orig. legum apud Graecos</i>	852
<i>Ochozia milites attrahendi causa missi, ab igne conficiuntur</i>	238	<i>Origonimus omnium rerum</i>	16
<i>Obitus Augustus Iulio successit</i>	599	<i>Orodes Rex Armenia. Antiochus Rex Comagena</i>	482
<i>Olda prophetissa à Iosia consultatur</i>	264	<i>Oronna Libani</i>	196
<i>Olympus Iudi</i>	237	<i>Oronna arcem Davidi donat</i>	ibi.
<i>Oman benenueolentia, usq; naturae calumnia cedit</i>	374	<i>Ornamenta Solomonis regia</i>	213
<i>Omnia Graecorum noua : apud Aegyptios autem a quae Chaldaei & Phoeniciae res gesta antiquissimam habent memoria traditionem</i>	820	<i>Orphonas Iebusae ciuis Hierosoly. amicus Davidis</i>	176
<i>Onias Pontifex Aegypti regem non soluendo tributum, ad iram commouet</i>	314	<i>Osarsiphus pater Moyses vocatus</i>	839
<i>Onias annuente Ptolemaeo in Aegypto oppidum & templum condit</i>	817	<i>Osarsiphus dux Aegypti</i>	ibi.
<i>Onias Appollonii vitam oratione promeruit</i>	856	<i>Osea impietas & poena</i>	256
<i>Onias non acquiescens petiret Iudaeorum lapidatur</i>	367	<i>Ossa humana per templum sparsa</i>	262
<i>Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hierosolymitano simile extruit</i>	330	<i>Oza Dei arca manum admonens è vestigio expirat</i>	177
<i>Onias Pontifex, qui & Menelaus, à Rege abducitur</i>	329	<i>Ozius uocationem suam transgressus punitur lepra, ob quam urbe cedere cogitur</i>	255
<i>Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis</i>	303	<i>Ozius rex Iuda</i>	213
<i>Onias & post eum Simon filius Pontifex</i>	318	<i>Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio</i>	ibi.
<i>Onias Pontificis Onia filius in Aegypto templum adificare molitur</i>	338	<i>Ozia diuitia & exercitus</i>	ibi.
<i>Onias Pontifex ad Ptolemaum effugio</i>	575		
<i>Onia templum in Aegypto extructum</i>	216		
<i>Opinionis Lysimachi depulsio</i>	240		
<i>Opera Dei</i>	854		
<i>Ophun & Thincei cum 30000. cadunt, & arca in hostium potestatem deuenit</i>	137		
<i>Oppida refugii</i>	101 & 119		

T.

<i>Pacorus equites Antigono in Iudaeam mittit</i>	386
<i>Pacorus Parthorum dux urbem ingressus, Thasaelo, ut legatus iret ad Barzapharnem, suadet</i>	386
<i>Pacori dolus & insidia</i>	594
<i>Palatium Tiberiade ab Herode extructum</i>	548
<i>Palatium Tiberiade incensum</i>	ibi.
<i>Palastina à Thylisino nominata</i>	21

M m m 4

Palestini

I N D E X.

<i>Talaſtini Sauli pilorum & corpora cineribus affigunt</i>	<i>Phaſacii reip forma</i>	377
109	<i>Phaſaclo Antigonuſ pro remedio venenum immit-</i>	
<i>Palaeſtini in Davidem ſigna mouentes partim occi-</i>	<i>tit</i>	388
<i>duuntur. partim in jugam vertuntur</i>	176	
<i>Palaeſtini ingenti exercitu multis conſociati Hebra-</i>	<i>Parthi Hieroſolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>	
<i>ei inuaſerant</i>	<i>riſam urbem euerunt</i>	388
<i>Talaſtini in Hebraeos bellum parant</i>	<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant,</i>	
106	<i>ipſe vero re cognita ipſorum manibus eſſigiti-</i>	
<i>Talaſtini Hebraeorum regionem populantur</i>	387	
147	<i>Parthi Antigonom Regem conſtituunt</i>	325
<i>Talaſtini terga vertunt</i>	354	
147	<i>Parthi Hyrcano & Phaſaclo inſidias ſtruant</i>	
<i>Phaſiani in Iſraeli ſigna mouent</i>	356	
<i>Palaeſtini triginta millia caſa</i>	154	
<i>Talaſtinorum iuga</i>	177	
<i>Talaſtinos Ezeckias vincit</i>	257	
82	<i>Patricidium publica vita ac natura iniuria</i>	468
<i>Tanaſis proſcriptionu</i>	<i>Placiduſ contra Iosephum</i>	556
<i>Tanaſiſtem mare quomodo Alexandro ceſſerit,</i>	<i>Plantarum ante quartum annum fructus prohiberi</i>	
<i>autem inuenerit in Ierſa</i>	105	
63	<i>Paſcha 14. Aprilis die</i>	81
<i>Tanaſiſ</i>	<i>Paſcha celebratur</i>	288
13	<i>Paſchatis celebratio</i>	264
<i>Tanaſis Hebraeos grauioribus operum difficultatib.</i>	<i>Paſſio 7 filiorum & matris</i>	864
<i>premit</i>	<i>Patricida</i>	268
58	<i>Pauimentum ianua, omniaq; alia templo auro illa.</i>	
<i>Phaſeo Iſraelitarum maſculos necari edicit</i>	208	
52	<i>Pax nummiſ redimitur</i>	254
<i>Pharaonis & Regu ſomnium noctu ob-</i>	<i>Pax tempore Iosephati</i>	233
<i>ſeruitum</i>	<i>Phanices & Cadmei Gracarum literarum inuen-</i>	
43	<i>tores</i>	821
<i>Pharaonis ſomnium de 7. bubus</i>	<i>Phenicum de Iudeorum antiquitate teſtimonium</i>	
16.	830	
<i>Pharaonis prodigia exhibet Moſes</i>	<i>Prada populo diſtributa</i>	116
58	<i>Precaſſio Iosephati in templo Hieroſolymitano pro</i>	
<i>Phaſcia</i>	<i>victoria obtinenda</i>	237
254	<i>Precaſſio Eſdra pro Leuitis, qui duxerant extera</i>	
<i>Phaſia regi non iurant, propterea mulctati The-</i>	290	
<i>ro a vxor pro ſua muliere in perſoluit, ob quod be-</i>	<i>Prada ex bello cepa</i>	179
<i>neſe ſua regnum polluerunt</i>	<i>Precaſſio Solomonis ad Deum</i>	211
455	<i>Preſidium & ſacrificiuſ Noe Deum propitiuſ reddit</i>	
<i>Phaſiaſ Alexandria regina inſinuati, paulatim</i>	18	
<i>percuratores habentur, cuiusq; regiſi commodu</i>	<i>Prada diuiſio</i>	119
<i>ſeruitur</i>	<i>Pratum inter Antigoni milites, & Iosephum He-</i>	
582	<i>rodus fratrem</i>	597
<i>Phaſiaſi adminiſtrationis regia conſortes, auidi ſunt</i>	<i>Pratum inter Abſalomum & Ioabum</i>	189
<i>in regnum</i>	<i>Prælectio legis Moſaica</i>	291
352	<i>Præſecti & duces Solomonis</i>	205
<i>Phaſiaſi ſaraceni & arrogantes</i>	<i>Præmium piorum doctorum</i>	233
455	<i>Præmium obediendum legi</i>	856
<i>Phaſiaſi non digna</i>	<i>Præſagium de Moſe</i>	52
479	<i>Perunia corruptus iudez</i>	314
<i>Phaſiaſi in opus licentia</i>	<i>Pella diuſa</i>	361
361	<i>Pegmatum fabricatio</i>	802
<i>Phaſiaſi inuidia & accusatione temeraria mul-</i>	<i>Pentecoſte</i>	386
<i>ctiſa conſtituitur</i>	<i>Peritruſ & familias ſortitio</i>	144
582	<i>Per 40 dies & 40. noctes in monte Sinai Moſes mo-</i>	
<i>Phaſiaſi Partho um Rex per inſidias a Thraſace</i>	<i>ratur</i>	71
<i>perſequutus</i>	<i>Peſtilentia Hieroſolymis graſſatur</i>	413
481		
<i>Phaſiaſi in Iſraeliſ</i>		
16.		
<i>Phaſiaſi in uolentiam Hieroſolymis habitantiu</i>		
<i>perſe auger</i>		
590		
<i>Phaſiaſi ad Iaxum caput frangit</i>		
596		
<i>Phaſiaſi ad Iaxum capite vitam abruptis</i>		
598		
<i>Phaſiaſi & Herodes Antipatriſ filii</i>		
590		
<i>Phaſiaſi Partium & ciuitate & hoſpitio cuſ quin-</i>		
<i>que ne equitibus recipit</i>		
594		
<i>Phaſiaſi a Heluſim ſuperat, Hyrcanoq; ingrati pro-</i>		
<i>brum obit</i>		
593		
<i>Phaſiaſi in Iſraeliſ & oppidum</i>		
435		
<i>Phaſiaſi in Iſraeliſ</i>		
608		
<i>Phaſiaſi in Iſraeliſ</i>		
ibid.		

Pet a ciuium cararia	595	Ty lium templum ab Herode extructum	435
Petronius ius de cuius morte literas, quam de ne- ce filij inferenda accipit	499	Pythionissa Saulum ut mensa apposita vires resoue- ret, adigit	166
Petronium ad Cuium socium	498	Philippus Herodu filius	474
Petronium Iudaei se Cuium socium velle pollicetur, e- osq; ad gentilitiam adhortatur	497	Philippus Iacobi filius	554
Petronium Cuium in Syriam mittit, eiq; ut Iudaeos etui paruum interoplo Dei collocare abnuentes eius inueniatur, mandat	496	Philippus ab Antiocho supplicio affectus	330
Petronius Iudas Ischerialem occurrunt, supplicantes, ne faciem videri vetitis imaginibus pollueret	497	Philippus Herodu frater vir modestus & amator quietis moritur	486
Philotas Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam dicturum, pollicetur, non stat promissus	438	Philippi Iacobi filii periculum	548
Philotas de qua filiam sibi in coniugium oblatam propter non tam propriam salidit	ibi.	Philippi diuis Syriae attributa	486
Philotas Herodem, dum illum ardentem amare Glaucum videt, vehementer commouet	439	Pinlo Iudeorum legatus à Casare repulsus causam Deo committit	496
Philotas Iudaei se causam perturbationum fuisse ingenui fatetur, & fratris Alexandri reconcilia- tur	443	Philostatus	276
Philotas ac Salome, Alexandrum & Aristobulum apud Herodem acculant	428	Pinus uxor Ioachaben parit & moritur	138
Philotas atra veste & sicutus cum lachrymis ad pedes Herodu accedit, ac veniam petit	616	Pionia ad Rubenitas oratio	120
Philotas, mediante Archelao Herodu iracundiam mitigat	ibid.	Pinces Zabariam & Chosbi uno ictu transigit	99
Philotas moritur, & Hierosolymis sepelitur	622	Pison sine Ganges	14
Philotas Salomes hoc esse commentum ait, qua ta- men vehementer negat	436	Thison apud Dacos	481
Philotas a mulieribus decipitur	454	Prima uini potentiam praedicas	152
Philotas uxorem dimittere recusat	456	Primitia frugum	81 & 105
Philotas Herodu fratrem Caesar sen archiam concecit	421	Primogenitus sui suum retineat	106
Philotas liberti uxorem ueneficium accusant	456	Principes Israelitarum irgentem vim auri, argen- ti, et gemmarum ad templi structuram con- ferunt	105
Philotas coniux quid cum veneno sit actum, in- genue fatetur	623	Principum tributum sacrificia & dona	79
Pilatus signum cum Casari effigie in urbem inserit, qua dum populus actum inquit, Casarem trans- fert	462	Prisorum vita quamobrem protogata, nunc non peraque	19
Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mitti- tur	484	Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptole- mae ad ducem	313
Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionem conciat	482	Pollis & Sameas Pharisaei apud Herodem in preci- pue honore	216
Pictas Iothami	254	Pompeius templum oppugnare parat	370
Pictas Iosaphati	233	Pompeius Hierosolyma oppugnat	369
Pictores & plasta Deorum multitudinis auctores	818	Pompeius multas praefatas ciuitates ab imperio Iudeorum liberat	585
Tignus	107	Pompeius in Aristobulum mouet	369
Pu Israhelita redeunt ad Roboamum	222	Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit	594
Tincerna somni explicatio	42	Pompeius in Syriam venit, eiq; Aristobulus in signo donum mittit	368
Piorum doctorum in hac vita conditio	268	Pompeius templum ingressus nihil attingit	370
Pyraus Atheniensis portus	419	Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent se- cuti, percussit	515
Pistorum somnium	43	Pompeius Hircano pontificatum reddit	370
Pistorum somni enodatio	ibid.	Pompeius una cum suis comitibus sanctum sancto- rum ingreditur	585
		Pompeius in Urbem venit, eiq; regia domus tradi- tur, Aristobulus cum suis in templum concedit ibi.	
		Pompeius fossamq; vallumq; replet, ac diem septi- mum obseruat	ibid.
		Pompeius urbem qua ex parte facilius esset accif- sus, explorat	ibid.
		Pompeius Hierosolyma obsidione cingit	ibid.

I N D E X.			
Pompeius aggeri turres imponit	161.	1. Ptolemaeus Lagi	844
Pompeius cum suis in saxum urumque	ibid.	2. Ptolemaeus Philadelphus	ibid.
Pompeii continentia	ibid.	3. Ptolemaeus Energetes	ibid.
Pœna serpentis	14	4. Ptolemaeus Philometor	ibid.
Pœna furis iuxta legem Moysi	426	5. Ptolemaeus Physcon an tu leograssari defuit ibi	
Pœna talionis	108	Ptolemaeus oppugnatus ab Hyrcano. scilicet, licet in	
Pœnacriminum quæ furore capti Iudæi contra ge-		Stoigen naturalem valere, matrem & germa-	
riles ausi fuerunt	813	nos, quos captos tenebat, in muris, ut ab oppugna-	
Pœna vim inferenti virginis	855	tionis desistat, præcipiendus locat	350
Pœna Solomonis immittenda, ob Deos alienos rece-		Ptolemaeus Asia regnum sibi oblatum Demetrio	
ptos	218	tradendum suadet	343
Pœna mulieris pro virgine deffonsata, talis postea		Ptolemaeus Philometor Alexandro genero laturus	
non inuenta	106	auxilium in Syriam venit	341
Pœnitentia populi	86	Ptolemaeus Epiphanes rex Egypti, in Syria Regem	
Pontius Pilatus Iudæorum præfex	410	mouet	313
Pontificum aurea coronæ triplex	76	Ptolemaeus fratres Ioannis una cum matre occidit	
Pontificum ornatu	75	578	
Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis de-		Ptolemaeus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in	
nominati filii à patre concripti sunt	122	Iudæam mouent	324
Pontifices Hierosolymitani	270	Ptolemaeus à Cleopatra obsessa & expugnata	358
Pontifices in unum summi alii triginta tres	141	Ptolemaeus vi expugnata	ibid.
Pontificum in populo Iudæo numerus & ordo	540	Ptolemaeus Lathyrus rex Egypti à matre Cleo-	
Progenies Aaron	341	patria è regno electus Ptolemaidensibus auxilio	
Pontificum cum sacerdotibus dissidium	338	venit	358
Populus in profueham conuenit	560	Ptolemaeus Sepphorim aggreditur	357
Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquen-		Ptolemaeus electus ex Egypto	358
tem audit	70	Ptolemaeus Mannaus pecunia multatus	368
Populus à Rehoboam onerum mitigationem petit	219	Ptolemaeus Asochum Galilee oppidum vi caput	357
Populus in proposito creandi Regem pertinaciter		Ptolemaeus Philadelphus	11
perseuerat	143	Ptolemaeus vi maiorem errorem Iudæis inueniat,	
Populum Rex dimittit	212	humanae carnes coquere iubet	358
Popedius apud Casarem à Timidio delatus	507	Ptolemaeus Herodum militum Dux interfectus	599
Porticus prædicta super vallem extructa	424	Ptolemaeus Praefectus interficitur	394
Porticus ante templum	108	Ptolemaeus à Ptolemaeo obsessa	317
Post diuinam ac continuam siccitatem repente		Ptolemaeus	211
imber cecidit	498	Ptolemaeus erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas	
Postrosum capitulum contra quorundam derogat-		578	
iones & inedita	834	Ptolemaeus Epiphanis filii Philometor & Physcon	310
Potentia ad iudicium data	49	Ptolemaeus sumptus & diligentia in templi donationem	
Ptolemaeus uxor de concubitu Iosephum sollicitat	41	cellata	310
Proceres Hebraeorum Hieronymum ad Danidem con-		Ptolemaeus filius minorem Antigoni filiarum coniu-	
ueniunt, eumq; Regem declarant	176	gio suo copulat, ob eamq; causam à patre occidi-	
Profunditas fundamentorum templi	207	tus	588
Perfuge Iudæi in arce ab Antiocho auxilium pe-		Ptolemaeus à genero infidia structa qua etiâ de causa	
tunt	345	filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur	341
Progenies filiorum Gomar	20	Publius Petronius Doriensibus, ut eos qui Casari	
Progenies filiorum Lauani	ibid.	statuam posuerint sibi miscant, scribit	523
Progenies Chananaeorum	21	Pueri leges edificant	103
Propheta contra Basanem regem	226	Puerorum constantia	170
Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium re-		Puerpera leges	83
ducitur	221	Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosoly-	
Prophetarum oracula veneranda	235	mu in foro commissa	594
Propositio quam tractandam sumit Iosephus	812	Pugna Hierosolyma inter Antigonum & Herodem	359

Purificationes corporum	855	Quomodo Esau & Iacobus Isaac filii dñi erant in bitationem, & quod Esau Idumæa, Iacobo Cha- naanæ contigit	37
Purificationes in sacrificiis	854	Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit su- gitiu eorum offensas	25
Puteus	106	Quomodo Imperatores & Magistratus colendi	846
plures festa	257	Quomodo e Chetura Abrahamo nupta Troglodyta- rum gens promerit	30
Pseudalexander 259 Romam peruenit	ibid.	Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futura sua felicitatu prænuncia in fratrum inuidiam incurrit	39
Casari imponere non potest	ibid.	Quomodo Mosi duce Egyptum reliquerunt	60
Pseudopropheta ex Egypto Iudæos in Oliueti mon- te producit	537	Quomodo Iosephus in Egyptum venditus a fratri- bus illis in ui factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit	41
Pseudopropheta a placentia prædicante	234		
Q uadragesima dies & noctes Moses ieiunat	71		
Qualis uxor sacerdoti ducenda	83		
Quando a disignatio templi sit incepta	207		
Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat	62		
Quando & quomodo iuramentum ieruat dum	124		
Quando Iosephus uolumen hoc conscripserit	543		
Quare Tibærii potestates semel constitutas non sa- cile mutauerit	499		
Quare Moses Israelitas nō duxerit per Palastrinā	61		
Quam uix Iudæi receperint inhabitandas	86 (165)		
Quatuor milia militum a Ioanne ad Iosephum desinunt			
Quatuor Reges iudæis	117		
Quatuor Pacadysi filii	14		
Quæ in templo posita fuerunt	848		
Quæ hosti potissimum in militia opponenda	141		
Qui homines immundi	82		
Qui homines ad sacerdotium euelli	854		
Qui homines Cæsare necem iniquo animo tulerint	512		
Quid potissimum ex huius historia lectione peti de- beat	12		
Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt	852		
Quidam rerum fastidium affectant	519		
Quing. Reges Sodomitarum	242		
Qui quingenta Iudæorum milia Seleucus occisi	504		
Quirinus Syria censor	477		
Quirinus uis eorum facultates percenseret, & Ar- chelus perueniens in suam potestatem rediret, in Iudæam uenit	ibid.		
Quirinus in Syriam a Casare ut iura populi red- deret, mittitur	478		
Q. Pompeius Consul cum aliis quibusdam ad Clau- dium peruenit	529		
Quintilius Varius Syria Præfectus	459		
Quintiliam Caius torquere uellet quæ nihil faceret, sed a Popædio munibus affecto ac soluitur	517		
Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium mi- grauit	50		
Quomodo Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hie- rosolimam edificarint	140		
Quando Hierosolyma expugnata	396		
Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam ca- piuos quam reliquam prædam uictor reduxit	25		
Quomodo Mosi populum ex Egypto in Sinā mō- tem eduxit	64		
		R.	
		Rahab obsidione erigitur	181
		Rachel ex partu moritur	37
		Rachel Iosephi forma prædita	33
		Rachel parentis Deos auferit	35
		Rachel Iacobo Balan ahlucit	34
		Rachab exploratores corregit	13
		Raguel Mosi uiam ex filiabus nubium tradit	56
		Raguel ad Mosi in desertum Sinai peruenit	68
		Raguel sine letura Mosi socer ex Israelitu iudices delictos censuit	69
		Rasphæes conuocato Ezechia in colloquium, de diti- one sua loquitur	260
		Ratio a seculis domina	876
		Ratio principum passionis obtinet	864
		Ratio periti cultorum effugio fugiunt	ibid.
		Rezarus cum Adero hostis Salomonis	218
		Rebellio Antiochenisum & ultio sussecuta	348
		Recitatio beneficiorum Herodæ in filios collatorum	625
		Reconciliatio inter Herodæ & filios facta	611
		Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inua- dit	581
		Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet	117
		Rex cognito fratrum Iosephi aduentu letatur	49
		Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringi- tur	248
		Regis Persarum mandatum, ut nemo e domestica inuocatus eum accederet	294
		Regis erga Iudæos liberalitas	307
		Regis ad septem fratres adhortatio	367
		Reges pastores vocati	315
		Regum Egyptiorum cum pastoribus pacta	326
		Regis Herodæ	311
		Regis Ieroboami	320
		Regis ab Iudæa obsessa	471
		Regis literæ pro Iudæorum incolumitate	198
		Regina domus, aliaq. aula	213

I N D E X.

<i>Regina domus, aliq. aula</i>	213	<i>Rush in Bethlehem proficiscitur</i>	335
<i>Regina calli lum contra Antigonum consilium</i>	74	S.	
<i>Regnum cultus Dei</i>	257	<i>Saba regia obsidione cinctum</i>	55
<i>Reliquia forma Hierosolymis instituta</i>	288	<i>Sabbathum</i>	14
<i>Religio in Iherosolymis copulo renouata</i>	226	<i>Sabbathum Iudaorum</i>	832
<i>Repositio preceptorum legis</i>	356	<i>Sabbaticus flumini</i>	802
<i>Resumenda</i>	82	<i>Sabachis</i>	129
<i>Responsio Iulianum ad Iosue preces</i>	115	<i>Sabinus Herodis pecuniam & regiam occupaturus</i>	
<i>Responsio Syria legati datum</i>	232	<i>Hierosolyma peruenit</i>	469 & 633
<i>Responsio Eleazar ad Ptolemai literas</i>	308	<i>Sabinus in corpus adactum capulo tenuis gladio sua-</i>	
<i>Responsio a obiectionem de Asini capite</i>	846	<i>met manu optatum inseritum quatit</i>	519
<i>Reueratio cultus diuini</i>	245	<i>Sabinus cum Germani satellitibus Casari inter-</i>	
<i>Rexa mulieres</i>	438	<i>sectores querit</i>	512
<i>Roboamus profectus & clypeum aureum parem arce-</i>		<i>Asprenas frustratim laceratus</i>	ib.
<i>rum numerum facit</i>	223	<i>Sabinus secutus contrucidaturum, quam passurum</i>	
<i>Roboamus moritur, ei. Abias in regno succedit</i>		<i>ut imperium committatur Claudio ait</i>	520
<i>ibid.</i>		<i>Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem</i>	
<i>Roboamo apostatas ut retracturus a proposito absti-</i>		<i>in seculo Pentecostes concitat</i>	471
<i>nere labitur</i>	220	<i>Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas a Davide</i>	
<i>Roboamus urbes munite</i>	282		193
<i>Roboami uxores & liberi</i>	ibid.	<i>Sacra scriptura liberis a teneris unguiculis propo-</i>	
<i>Roboamus exercitus hybernatum dimissus</i>	391	<i>nenda</i>	891
<i>Roma rumor Iherosolim esse incolumem spargitur</i>		<i>Sacerdotes in templo habitant. & vinum non bibunt</i>	
<i>49.</i>			833
<i>Romani ex magnis diuitiis non minimam partem</i>		<i>Sacerdotes arcam Dei, in qua decem precepta ta-</i>	
<i>utuntur timent</i>	602	<i>bula lapidea inscripta asseruabantur, in suum</i>	
<i>Romani urbe ac victoria potiuntur</i>	846	<i>locum deponunt</i>	211
<i>Romani consilia fortitudinem & obstinatum con-</i>		<i>Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plus</i>	
<i>temptantur admirantur</i>	817	<i>quam 5000 hominum habent</i>	848
<i>Romanorum funditus erunt civitatem a tem-</i>		<i>Sacerdotum in peragenda rebus diuinis perseveran-</i>	
<i>plum</i>	796	<i>tia</i>	900
<i>Romani cinctus rimantes & sepulchra eruentes,</i>		<i>Sacerdotum reditur</i>	93
<i>multas opes inueniunt</i>	794	<i>Sacra pecunia bona pars militum furto disperit</i>	637
<i>Romani regnam expectant</i>	813	<i>Sacrificium pro gratiarum actione</i>	80
<i>Romani ueniunt & Aristobum cum filio Romam</i>		<i>Sacrificium Cain & Abel</i>	15
<i>perducunt</i>	587	<i>Sacrificium mensis Octobris</i>	81
<i>Romanorum in Iudeos humanitas</i>	574	<i>Sacrificium sponte sua accenditur</i>	78
<i>Romanorum equitum uirtus si quantum pro Hero-</i>		<i>Sacrificium si quis sciens peccauit</i>	80
<i>solymis deinde uirtus it aliquid derogatur</i>	571	<i>Sacrificium & precatio Samuelem</i>	241
<i>Romanorum de Iudeis triumphus</i>	474	<i>Sacrificium Pentecostes</i>	81
<i>Romanorum noticia sero ad Gracos peruenit</i>	524	<i>Sacrificia & festiuitas in regni Salomonis confir-</i>	
<i>Romanorum erga Iudeos magnanimitas & mode-</i>		<i>matione instituta</i>	199
<i>stia</i>	795	<i>Sacrificia pro peccatu per ignorantiam commissu</i>	80
<i>Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulso</i>	45	<i>Sacrificia</i>	78
<i>Ruben noctu uenit ad puteum</i>	40	<i>Sadecus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt</i>	
<i>Ruben fratris necem reuocatur</i>	ibid.		188
<i>Ruben Iosephum in puteum praeiciendum ibiq. ne-</i>		<i>Sadoci Pontificis genealogia</i>	203
<i>ce suadet</i>	ibid.	<i>Sadducorum opinio</i>	479
<i>Rubens a quo responsio</i>	120	<i>Saltem iustas ad Orientem Bubostu frumtu postea</i>	825
<i>Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Ro-</i>		<i>Salome filia ad efficienda & prodenda secreta con-</i>	
<i>manorum partes se transferunt</i>	471	<i>ingum colloquia pellicit</i>	438
<i>Rumor uariis de Herodu morte sparsus</i>	402	<i>Salome</i>	474
<i>Rumorem rabili magnitudinis</i>	803	<i>Salome & alia Herodis filios calumniu appetunt,</i>	
<i>Rumores suasu ad pedes Bozi cubat</i>	116	<i>eorum parenti in senso reddunt</i>	426

<i>Salome mirra</i>	481	<i>Samuel Saulum obiurgat</i>	151
<i>Salom. male audit, & uxores regia male ei volunt</i>		<i>Samuel Regem Saul accusat</i>	147
459		<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis</i>	
<i>Salome hereditario edio Mariamma filios prosequi-</i>		<i>bellum ut gerat commune facit</i>	149
<i>tur</i>	470	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur</i>	150
<i>Salome & Alexas in circo clausos Iudaeos domum</i>		<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus sorda</i>	
<i>dimittunt</i>	466	<i>indicat</i>	142
<i>Salome Alexas dra cognominata, Aristobuli uxor,</i>		<i>Samuel innocentiam suam populo reparam facit</i>	
<i>Alexandrum Immaum Regem constituit</i>	316	146	
<i>Saltu & Egyptus in suam potestatem redegit</i>	325	<i>Samuel populo peccata & ingratusudinem exprobat</i>	
<i>Samaei populum consolatur</i>	140	<i>ibid.</i>	
<i>Samarita ab adificatione templi Iudaeos prohibent</i>		<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denun-</i>	
282		<i>ciat</i>	151
<i>Samarita templi adificationem promouere volentes</i>		<i>Samuelis de hostibus victoria</i>	148
<i>reiciuntur</i>	286	<i>Samuelu animi Saulo visa belli cum Palaestinis</i>	
<i>Samarita templi adificationem impedire cogitant</i>		<i>centum praedict</i>	133
<i>ibid.</i>		<i>Samuelu mori & sepultura</i>	162
<i>Samarita Iudeis inferri</i>	288	<i>Samuelu ad Israelitas oratio</i>	145
<i>Samarita reclusa secundum Iudeorum amici</i>	303	<i>Samuelu ad salutarem penitentiam adhortat</i>	
<i>Samarita templi & urbis restorationem impedire</i>		141	
<i>conantes magis promouere</i>	287	<i>Samuelis Propheta de Rege Saul ad populum ora-</i>	
<i>Samarita aliquos Galilaei & Hierosolyma petentes in-</i>		<i>tio</i>	144
<i>terficiunt</i>	53	<i>Samueli Deus Elu & filiorum penam ostendit</i>	
<i>Samaritani Tirathata Garzim co-operators conue-</i>		137	
<i>niunt, quos Pilatus vinum, fundit, ac in fugam</i>		<i>Samuelem populi voluntas contristat</i>	142
<i>compellit</i>	484	<i>Samuelem consolatur Deus</i>	161
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambysen scripta de</i>		<i>Samuelem Deus regem creare iubet</i>	161
<i>templi adificatione auerenda</i>	282	<i>Samuelem Anna Heliana coram se genuit</i>	137
<i>Samae & Iudaeis cum, Hyrcano reliquisq; Iudi-</i>		<i>Samuelem Deus Bethlehemi Dauidem in regem</i>	
<i>cibus eadem ab Herode imminentem praedict,</i>		<i>ut argat, mittit</i>	158
<i>eius rei veritatem postea euentus comprobant</i>		<i>Samuel & Deus quem creaturus esset regem carni-</i>	
378		<i>orem reddit</i>	143
<i>Samae Propheta Iudaeorum impietate arguit</i>	222	<i>Samuelem Saulus accedit</i>	161
<i>Sampe & Emmaus cremata</i>	473	<i>Sanctuarium</i>	72
<i>Samson Ascalonitas aliquos trucidat, eius coniunx</i>		<i>Sanctum Sacrorum</i>	73
<i>alteri nuber</i>	133	<i>Salpado filia parentis loco hereditatem caplunt</i>	
<i>Samson Palaestorum fuges comburit</i>	16	100	
<i>Samson tradit Palaestinis</i>	134	<i>Sapientia Abrahami</i>	23
<i>Samson agni maxilla mille viros interficit</i>	161	<i>Sara Abrahamo in thalamo adducit Agar</i>	25
<i>Samson fontem impedit precibus</i>	161	<i>Sara obitus Abrahami coniugi</i>	29
<i>Samson Gaza portam reuulsam auferit</i>	161	<i>Saramalla Herois legatus ad Tharaatem Partho-</i>	
<i>Samson natu</i>	133	<i>rum regem</i>	398
<i>Samson Palaestinam virginem ducit</i>	161	<i>Sareptana vidua, Eliam susipienti, oleum & fari-</i>	
<i>Samson leonem nudis manibus discepit</i>	161	<i>na non desist</i>	218
<i>Samson Thamnitis anigma proponit</i>	161	<i>Saturninus & Volumnus Syria praesides Herode</i>	
<i>Samson susceperit causam Dalila aperit, Palaestini</i>		<i>Arabes reconciliant</i>	241
<i>oculu orbatum & metumq; abducunt</i>	135	<i>Saturninus eiusq; filii moderatam sententiam pro-</i>	
<i>Samson cum 3000 Palaestinarum moritur</i>	161	<i>ferunt</i>	449
<i>Samson viginti annos regnat</i>	161	<i>Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inclutum</i>	
<i>Samsonu naturitatem angelus nunciat</i>	132	<i>reddi</i>	146
<i>Samsonis uxor Thamnitis aperit anigma</i>	133	<i>Saul laudatur a populo</i>	161
<i>Samuel Saulum utrore euentum, ut ipsius verbu</i>		<i>Saul Ammaniam & Narsen regem occidit</i>	161
<i>fidem habeat, praedict</i>	144	<i>Saulus Dauidem in satellitum assumit</i>	153
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit</i>	153	<i>Saul recensio milite in tribu Iuda 30000. & viuit</i>	
		<i>Saul</i>	

Saul Amaleitarum urbes expugnat	ibi.	tham regem animam cognoscere cupit	198
Sauls David filiam Melcham sine Michol collo-	155	Saul per sotes causam itat Dei perquirat	149
cat		Saul propriū filiū mariparatū interficere conatur	ib.
Saul Davidem tollere cogitat	155	Saul ob sobritaneam tristitiam, viribus deficienti-	166
Saul Saulignum in Davidem animam prodit	158	bua in humam collabitur	
Saul contra Davidem profoset desistit	165	Saul suam maiestatem & Davidem innocentiam a-	161
Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem viam ad altare offert	147	gnoscat, eumq; rogat, ut ad regnum eneēum ipsius jamil am saluam esse parceret	
Saul et ego ventiloquo ac artoles eues	165	Saul semper victor	149
Sauls Palestinos cum opus aduentare audient ad oraculum Dei conjugit	ibi.	Sauls Davidem colludat, utq; bono esset animo, & ad proprias ades tene tereat, hortatur	164
Sauls Thylamiam Samuelis animam excitare mōt	ibi.	Saul armatos, qui Davidem ad se pertrahant, mit-	156
Sauls Samuelis de necessitate sua conqueritur, eūq; consolat	ib.	tit, qui prophetae incipiunt, tandem ipse quoque eō propitius agere & prophetam incipit	
Sauls Davidem in Cella harentem obsidere cona-	161	Sauls Davidem insequitur, eumq; circumventū comprehendit, nisi munus renocatus fuisset	161
tur		Saul Davidem in Engadenorum agro quatit, spelū camin qua David cum sua cohorte delitescbat, ingreditur	ibi.
Sauls cum filio in Palestinorum pugna reliquo ex-	169	Saul ad amicos, Dices & tribulus oratio, in qua Davidem accusat	159
ercitu suo fugatoq; cadit		Saul filia David amore capitur	154 (144)
Sauls filium interficere molitur, eumq; iuveni Amaleitatum	ibi.	Saul modestia & temperantia in regno suscipiendo	
Sauls e thulstorum conspectu sese subducit	144	Saul contra adversarios lentas	146
Saul provera filia	ibi.	Saul contra Amorreos bellum	161
Saul rex a populo declaratur	ibi.	Saul edictum, quia Ionathas inferius violat	141
Sauls quoniam amicus quatit	143	Saul Samuel regiam dignitatem annunciat	143
Saul Melcham prius Davidi nuptiam alio elocat	163	Saul Samuel in regem vngit	ibi.
Sauls Davidem remittit patri	153	Saulū quida comitatur, quida vero contemnit	145
Sauls regni sui annis 38	169	Saul Samuel iterum vngit in Gaigala	ibi.
Saul in se su auxilium promittit	144	Seab. oforac h. profos iudicos iuxta Lysimachi opinio-	
Saul reticet regiam dignitatem	ib.	nem in pelagus deieceros, aut in loca diserta ex-	840
Saul Davidem timet	159	ponendos	
Sauls Amaleitis quod Davidem armis atq; cō-	ibi.	Scala Iacobi	33
motu tristemur, exprimit		Seaurus trecentis talentis ab Aristobulo accepit	
Sauls in Davidem spectulum elaculatur	150	Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet	503
Sauls Davidem Palestinum interficiendum obtru-	80	Saurus Pontica Prefectus	371
dere dolocatur		Saurus Romanorum dux	583
Saul Davidis filia coniugium promittit, si sexcenta Palestino non capita offerat	ibi.	Seytharum & Sarmatarū impetum in Romanos	799
Sauls clamada Davidem	ibi.	Seytha	819
Sauls Davidem ex satellite tributum facit, ut sepe hostium obiectum aliquis casus e medio tol-	ibi.	Schai	195
leret		Sebaste expugnata, diruta, eumq; habitantes abdu-	578
Sauls milia sibi & Ionatha filio satellitum con-	147	ellit	
stituit		Sebasten civitatem Aristobulus & Antigonius ob-	ibi.
Saul Palestinorum castrum expugnat	ibi.	sistere cingunt	
Saul Agagum Amaleitarum regem capit, & cō-	150	Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris adifi-	119
tra Dei mandatum servat		cat	
Saul tumultum esse in castris Palestinorum certior	148	Sedecia in Hieremia petuit consilium, principum motu negligit	269
factus, eoraditur		Sedecia a Pseudopropheta seductus	267
Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur	150	Sedecia ad Aegyptios deficit	ib.
Sauls Samuelis retinere volens, vestimentum e-	151	Sedecia noctu iuga sibi consulens a Babylonis capi-	268
us sendit		tur	
Saul Davidem absentiam suscitatur, responso Iona-		Sedecia rex Iuda ab aulicis & falsis Tropheta se-	
		ductus	

duellum Hieremiam non audit	267	Secropedia festum	212
Seditio inter Iudaeos & Samaritanos de templo 305.	339	Spectacula Caesarea celebrata	797
Seditio Hierosolymum contra Herodem & Hyrcanum		Sethi Adami filius vir optimus	16
592		Saxonia Herodu	614
Seditio contra Moysen propter egestatem & seditio so-		Sex. Caesar Herodes pecuniam numerat, Caesaria	
rum poena	82	Præfectus Hierosolyma invadit, sed Antigoni	
Seditio in Caschatis festo	486	patri & Phasaeli fratrum hortatu obsidionem sol-	
Seditio alii contra Moysen	91	vit	378
Seditio in urbe Tiberiade	346	Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret,	
Seditio adversus Iosephum	551	scribit	ibid.
Seditio adversus Moysen	89	Sex. Caesar administrator Syria	377
Seditio in populo mortuo Iosepho	319	Sextus frater acriter increpat Antiochum	274
Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios		Sexti fratrum magnanimitas	ibid.
100		Sextum Casarem Bassus dolo necat	591
Seditio & infestio Tiberiensium	554	Siva heri falso accusatio, quibus potitur	127
Seditio Alexandria inter Iudaeos & Græcos	121	Sibylla de Babylonica turri vaticinium	19
Seditionem Alexandria causa	645	Sicarius	77
Seditionem Gamala Iosephus concitat	554	Sicarii	539
Sedecia rex	250	Sicarii nova calamitatum autores	294
Sehon Amiraorum rex interfectus	96	Sedira pascentis per commoda	34
Seleucus Cypri filius cum Antiocho Cyrenio		Sedira profugi in petra comburuntur	130
bellum gerit	319	Siccitas diuturna & sterilitas in Iudæa	417
Seleucus & Nicanor	366	Sideritu	76
Semen veram consequitur	191	Signa legum	104
Semen quomodo puniendus	199	Significatio tabernaculi fabricæ & sacerdotum na-	
Semen in Davidem mutua	157	tus	76
Semes para & mors	203	Silas Agrippa prioris fortune adversitate in mor-	
Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput		moriam reuocatur, cum offendit ut vinetum in r-	
serpentis	14	psus patriam ad servandum miserit	523
Senachertib iuramentum & eius violatio	259	Sila regis satelli: non præfectus	367
Senatus consultum Romanum de societate & ami-		Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatio-	
citia Iudaeorum	332	nem non dissimulans in custodia relinquitur	709
Senatus consultum & decreta Iulii Caesaris de honori-		Siloni à Iudæa pecunia corrupti delus	528
bui, privilegio, præeminentiis, libertatibus &		Syllani capiti damnati	448
immunitatibus Iudaeorum	379	Syllani Arabi eum Salomonem in uxorem petere re-	
Senatus Claudio suadet, ut imperium delatum re-		pulsam patitur	448
signet	518	Syllani Herodem apud Casarem accusat 444	456
Senatus populusq; Cæsaris trucidatores quatit	514	Syllanum Antipater Roma apud Casarem accusat	
Senex quidam uxorem suam cum septem liberis		Simon in chancam sese demittit, eam suffodit, ac re-	
ingulat, postremo seipsum quoq; præcipitat	392	io emergere posse sperat	797
Seniorum consilium salutare	210	Simon Cyrius filius	810
Sententia in filios Herodu	618	Simon Ionatha frater Bethsuram occupat	344
Septem viri e Sauli progenie ad supplicium Gaba-		Simon Ionatha frater convocato in templum popu-	
oniti traduntur	194	losepatrii ac fratrum vestigia sequuntur, sol-	
Septum circa templum	210	luciat	347
Septem fratrum ad Antiochiam oratio	369	Simon Ionathan Absoloni filius leppe, ut habi-	
Septuaginta interpretes	11 & 844	tates inde eiceret, mittit	ibid.
Sepultura Davidis splendida	199	Simeon & Levi Scimitas contrucidant	37
Sepphoru & Tiberias maxime Galilæarum urbes	414	Simon Ionatha frater leppe occupat	346
Sepphoritarum discrimen	514	Simon Hierosolymorum arcem expugnat	348
Sepphoru capta cumq; incole sub hasta venditi	ibid.	Simon à Romanis capitur	749
Sepphoru Galilæa caput	ibid.	Simon proditor patriæ	166
Seron Caesaria præfectus in Iudæam moriens ab eo		Simon legisperitus regem eliminatur, qui dum vi-	
fugatur	343	niam precatur, eidem reconciliatur	124

I N D E X.

Simon faterles Iosephum excitas	552	Solomon vires aliquot condit	10.
Simon occurruntur	472	Solomon Tyro artificem . cecidit	110
Simone Iosephus per insidias capis & abducit	563	Solomon regina liberalitatem remunerat	2.6
Simon Boetii filius in Theophili Pontificis locum		Solomon David ex Bersabe natus	103
surrogatur	522	Solomonu in templi dedicationem sacrificia	2.2
Simon Herodu servus	472	Solomonu solutu ex eboie factum	2.3
Simo confidit Ptolemai generi sui captus & inter-		Solomonu regia tredecim annu absoluitur	16.1
fectus	578	Solomonu tempore pax viget	2.6
Simon Camethi filius Pontifex	481	Solomonu sumptus quotidiani	10.1
Simonu aduersus Iosephum consilium	554	Solomonu curia & equites	16.1
Simonem & Iohannem & alios numero septingentos		Solomonu sapientia & prudentia	10.1
viros Titus ad Italiam portari praecepit	801	Solomonu templum mense Octobri consecratum	
Syr cum Ammanitu in Davidem moment	181	210	
Syros obsecrat Eliseus in Samariam auget, eosque		Solomonu victima igne caelesti absumuntur	212
suadente Ioram liberaliter ac splendide eos tra-		Solomonu elapsa	210
cta os remittit	241	Solomonu Deus promittit bona	212
Sissara cum suo exercitu trucidatur	127	Solomonu plerique Reges exquisita munera mittun-	
Sisara ejus de digito praefectus exercitus	127	217	
Societatem adveniens	859	Solomonu Deus in somniis oblatum, quod maxime	
Societas David & Ioram	176	cupere, eum postulare iubet	20-
Solomonu Deus cecidit	26	Solomonu iuramentum regnum promittitur	198
Solomonu claudis ab Assyris accepta	15	Solomonu Herodes ad Alexia coniugium compellit	
Solomonu flagitia	26	455	
Solomonu ab Hiero te beneficiis ornatus	411	Sermonu Nabuchodonosori, de quatuor Monarchiis	
Solomonu propter Mariammen Herodi suspectus in-		mundi	274
teritur	412	Sermonu Pharaonis enodatio	47
Solomonu in indaia regia effutit	411	Sosius Antigonus capis	60.
Solomonu consistit	117	Sosius in templo coronam auream Deo consecrat, &	
Solyma postea inchoa, olyma vocata	25	ad Antonium proficiscitur	4.5
Solomonu Quanaaurum reliquias tributa pendere		Stola pontificia in castello Antonia deposita	4.5
debet	215	Stirabo	43
Solomonu utrunq, puerum facere mandat	205	Stratonis turris & maritima (Caesarea nominata)	35
Solomonu ex se mune & gestu mulierum matrem in-		Stola pontificia in cuius potestate fuerit	42
facit, cognoscit	204	Stola Leuitarum	210
Solomonu post obitum Davidu Rex Israelis	203	Stirpis Ahabis exstinctio	24
Solomonu a Ieremo fabris & operariis petat	206	Stupri poena	100
Solomonu Tyrio Regi anigmata quadam explicat		Susacius magni copiu Iudaeam inuadit	22.
214			
Solomonu conuersionum modos, quibus Damones		T abernaculum in deserto dedicatum primo d.	
fungantur, conscripsit	218	Aprili anno secundo exitus ex Aegypto	7
Solomonu sapientiam a Deo petens tantum, & diui-		Tabernaculi & sacerdotum dedicatio	10.1
tiis consequitur	204	Tabernaculi dimensionu significatio	7.
Solomonu populum ad laudes Dei, gratiarum actio-		Tabernaculorum festum	8.
em, & preces hortatur	212	Thadimora siue Palmira	215
Solomonu Ieremo gentem humilis, olei & vini mu-		Talentum 600. coronati	859
rum mittit	218	Tapsensium trucidatio	214
Solomonu Regina anigmata cum prudentia explicat		Tharbu Aethiopum regis filia Mosi coniugium pe-	
216		rit	54
Solomonu exteras matrimonio sibi irrogens, seducitur		Tharsus Pauli patria	20
217		Thaumastus (aut servus) per libertatem impetrat	498
Solomonu Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem,		Theatrum & amphitheatrum	419
regnumq, constabili	203	Theatrum & Athletica certaminu aliaq, specta-	
Solomonu Iherosolymu muros instaurat, & turris		cula ab Herode instituta	415
erigit	214	Theatrum	51

Terra

<i>Terra aranda.</i>	105	<i>diu struxisse accusatus,</i>	<i>ibid.</i>
<i>Terræmotus in Iudæa, quæ cititer 10000. ho-</i>		<i>Tironem cum filia Herodes comprehendi iubet.</i>	
<i>minum opprimit.</i>	405	619	
<i>Templum Hierosol. obfessum.</i>	329	<i>Tyriorum annales & Menander de bello Salma-</i>	
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	325	<i>nasaru contra Tyrios.</i>	218
<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & di-</i>		<i>Tyrannides multa mala in ciuitates inuehant.</i>	
<i>ruta.</i>	270	514	
<i>Templum dedicatum.</i>	424	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	797
<i>Templum adificare ceptum.</i>	286	<i>Titus fortibus militibus præmia pollicetur.</i>	
<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	303	<i>Titus militibus prædā largitur distribuit.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templum in monte Garizin.</i>	303	<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	
<i>Templum quando dedicatum.</i>	288	302	
<i>Templum concedente Ptolemao in Ægypto adi-</i>		<i>Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissi-</i>	
<i>ficatur.</i>	339	<i>ma spectacula celebrat.</i>	804
<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	848	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templi Hierosolymitani diuitia unde.</i>	373	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	801
<i>Templi vasa e Babylone Hierosolyma remissa.</i>		<i>Titi ad Antiochiam aduentus.</i>	804
281		<i>Titi erga populum misericordia.</i>	871
<i>Templi pars exterior & ima urbs capta.</i>	395	<i>Tormenta</i>	871
<i>Templi minister Agrippa hymnos sacros canere</i>		<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis histo-</i>	
<i>permittit.</i>	540	<i>riam conscripsit.</i>	821
<i>Tempus exitus ex Ægypto.</i>	61	<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	810
<i>Termini terra mon mouendi.</i>	104	<i>Trabes & parietes auto incrustati.</i>	208
<i>Termuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine</i>		<i>Trachonita latrones.</i>	448
<i>Mosæ.</i>	53	<i>Trachonita ab Herode deficientes Ducum opera</i>	
<i>Theophrastus.</i>	830	<i>imperata facere coguntur.</i>	46
<i>Theatrum ad templi structuram congestus.</i>	198	<i>Trachonitis Herodi donatur a Cesare.</i>	448
<i>Thesauri diuini custode: Mosi posteris.</i>	199	<i>Translatio Eiblicorum in Græcam linguam.</i>	
<i>Tiberius Mathematicorum disciplinam addidit</i>		311	
<i>Galba Romanorum principatum prædicat.</i>		<i>Translatio Israelitarum.</i>	234
493		<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	546
<i>Tiberius Cæsar Romanum imperium ac Tiberium</i>		<i>Tres Iudaorum sectæ, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	
<i>fratrem commendat.</i>	<i>ibid.</i>	345	
<i>Tiberius Alexander Iudææ præses.</i>	532	<i>Trecenta stadia, nouem miliaria Germanica.</i>	
<i>Tiberius Isidum sacrissimum & Idam in crucem agit.</i>		488	
<i>& Mundum in exilium ablegat.</i>	484	<i>Tribus Ruben, Gad, & dimidia Manassu Ame-</i>	
<i>Tyberis fœnus.</i>	484	<i>ritidem terram expetunt.</i>	100
<i>Tiberienses in Iosephum amarulenta diſſidia ia-</i>		<i>Tribunal.</i>	214
<i>ciunt.</i>	563	<i>Tribus Iudæ, quod in seculo Israelitis regem redu-</i>	
<i>Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant.</i>		<i>xerit accusatio & excusatio.</i>	192
562		<i>Triclinium, in quo Herodes cum conuiuiu cana-</i>	
<i>Tigru.</i>	14	<i>tus fuerat uinum sine cuiusque noxa concu-</i>	
<i>Tigranès.</i>	463	<i>dit.</i>	294
<i>Timotheus iterum copias contrahit, & a Iude</i>		<i>Tria millia Iudaorum caesa.</i>	468
<i>vincitur.</i>	226	<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	
<i>Timothei milites uicti.</i>	<i>ibid.</i>	346	
<i>Tiro uetus Regis miles Herodis fauiliam execra-</i>		<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam o-</i>	
<i>tur.</i>	619	<i>stendit.</i>	349
<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste</i>		<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimen-</i>	
<i>instat, a ducibus & militibus in carcerem con-</i>		<i>di, propositis conditionibus facit Simoni.</i>	
<i>sicitur.</i>	450	348	
<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud po-</i>		<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Do-</i>	
<i>pulum accusatus interficitur.</i>	<i>ibid.</i>	<i>matry uxorē deficiunt, quæ Antiocho Co-</i>	
<i>Tiro a Regisensore & proprio filio se Regi infi-</i>		<i>tere coniugium & regnum offert.</i>	149

<i>Tryphonu cades.</i>	349	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	33
<i>Triumphus magnificentia.</i>	804	<i>Verborum Manethoni repetitio.</i>	837
<i>Tropæa armu contactas imagines Iudæi putans.</i>	450	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	264
<i>V.</i>		<i>Veritas historia Iosephi.</i>	207
<i>Valerius Asiaticus se Cæsaris cadis autorem optat.</i>	514	<i>Vertex fecundus, omnique planitie mollior.</i>	811
<i>Valerius Gratus Iudæorum præses.</i>	484	<i>Vespasianus Paci templum edificat.</i>	806
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit ex- structum, explentur.</i>	210	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	567
<i>Vardane caso principatus Gotarxa eius fratrem committitur.</i>	531	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	802
<i>Vologesius Parthorum Rex.</i>	ibid.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	804
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	4	<i>Vestes sacerdotales.</i>	210
<i>Varus literas ferentem iniuste supplicio tradis.</i>	546	<i>Viatores a pomu maturu non arceudi.</i>	105
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem fa- cit.</i>	461	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	217
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obses- sam liberat.</i>	473	<i>Via per Iudæam exercitui Egyptio clausa vi aperitur.</i>	268
<i>Varus seditiosos Hierosolymis compefcit.</i>	470	<i>Victima celesti flamma absumpta, auxilij di- uini indicium.</i>	141
<i>Varus seditiosorum duces ad Casarem mittit.</i>	474	<i>Victoria Alexandri a Dario reportata.</i>	124
<i>Vari tyrannus & regni cupido.</i>	547	<i>Victoria rationu.</i>	870
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Roma- nos bello impetere cogitat, ad quod Izates dis- suadet.</i>	531	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	128
<i>Vas aheneum mare appellatum.</i>	209	<i>Victoria Achabi a Syro reportata.</i>	231
<i>Vatrinium de exercitu Babylonico ducenda & reliquis Iudæorum in captiuitatem abdu- cendis.</i>	272	<i>Virgo constuprata.</i>	106
<i>Vatrinium de excidio Ninia.</i>	254	<i>Vires regni Israelitici fractæ & a Deo restaura- ta.</i>	183
<i>Vatrinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.</i>	268	<i>Virtus anima.</i>	314
<i>Vatrinium de Adadi morte & regno Azæli tradendo.</i>	241	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi præsertim.</i>	175
<i>Vatrinium de Iudæorum pena.</i>	264	<i>Violatio fidei & ultio eam subsecuta.</i>	367
<i>Vatrinium Hyrcani de filio.</i>	354	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiaphæ Pontificis Jonathanem Ananiam filium surrogat.</i>	485
<i>Vatrinium contra altarem Bethel.</i>	220	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & a Iona- tha in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	487
<i>Vestigalia Cælesyria Iosepho addicuntur.</i>	315	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis velli- gal remittit, eisque stulam sacerdotalem red- dit.</i>	484
<i>Venenum capiti damnato ad bibendum datum sine mora quæ necat.</i>	462	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	485
<i>Venenum.</i>	108	<i>Vites plantanda.</i>	109
<i>Ventidius Romani militu dux pecunias auferre Antigono.</i>	597	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	220
<i>Ventidius Silanem contra Parthos accersit.</i>	392	<i>Vina pꝑ principu imago.</i>	264
<i>Ventidius caso in pugna Pacore Parthos profligat.</i>	393	<i>Vologesum Parthorum regem proceres, ut Ixa- rem interficiat, rogant.</i>	532
<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui eum non per violentiam impe- rium esse affectandum doceant.</i>	517	<i>Volumina & alij Herodis filios capite plecten- dos esse pronunciant.</i>	449
<i>Verbum Dei nunquam sine omni fultu.</i>	257	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	482
		<i>Vonones Sillano Syria præfecto sese tradis.</i>	ibid.
		<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	804
		<i>Ultima verba Eleazar in igne.</i>	870
		<i>Visio diuina in Ethnicos sacra Biblia tractan- tes.</i>	311
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	876

I N D E X.

<i>Vaguentum sanctum.</i>	78	<i>Zambri aduersus Moſen oratio.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Vrbs Roma ſumma cum alacritate & claritate</i>		<i>Zamares ſeipſum concremat.</i>	227
<i>Veſpaſianum ſuſcepit.</i>	302	<i>Zelota.</i>	309
<i>Vrbes Iudaie adempta.</i>	371	<i>Zenodorus miſere perit.</i>	421
<i>Vriac cum quibuſdam aſſultum ad mœnia faci-</i>		<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	420
<i>ens a ſuis, ut mandatum illi erat, cum Am-</i>		<i>Ziphoni rurfus Dauidem in eorum eſſe regione</i>	
<i>manita erumpere, deſeritur.</i>	183	<i>Saul renunciant.</i>	164
<i>Vriac cum aliquos alii occumbit, quod mon re-</i>		<i>Ziphoni Saulum Dauidem in agro ſuo morari</i>	
<i>gi per nuncium ſignificatur.</i>	<i>ibid.</i>	<i>certiorem faciunt.</i>	161
<i>Vxores Eaſu.</i>	33	<i>Zoilus Stratonis turri & Dera Tyrannus.</i>	357
		<i>Zoilus & Gazai a Ptolemae contra Iudaos au-</i>	
		<i>xilium petunt.</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Zoilus captus.</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Zerobabel ex oratione ſua laudem & munera</i>	
		<i>præclara conſequitur.</i>	284
		<i>Zerobabel tertius ſatelles mulierum vim præpol-</i>	
		<i>lentem primum oſtendens, mox veritati, ut in-</i>	
		<i>fracta palmam attribuit.</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Zerobabel.</i>	283

F I N I S I N D I C I S.

IMPRESSVM FRANCOFVR-
TI AD MOENVM, PER WOLFFGAN-
GVN RICHTERVN, IMPENSIS
Ioannis Feycraberdij:

M. D. XCIX.